ŻYCIE WETERYNARYJNE

MIESIĘCZNIK

ORGAN URZĘDOWY
NACZELNEJ IZBY
LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ
ORAZ OKRĘGOWYCH IZB
LEKARSKO-WETERYNARYJNYCH

WARSZAWA
ROK XXIV

Nr. 10 PAŹDZIERNIK 1949

Redaktor: Dr Jan Hay • Wydawca: Naczelna Izba Lekarsko-Weterynaryjna

Redaktor: Dr Jan Hay

Adres Redakcji: Warszawa 33, ul. Radziłowska 6. Tel. 51-14.
Adres Administracji: Warszawa, ul. Grochowska 272.
Konto czek. P.K.O. Warszawa I—4929.

Redaktor przyjmuje we wtorki — piątki godz. 16—18.
Redakcja i administracja czynne we wtorki i piątki, godz. 16 — 18.

Cena pojedyńczego numeru 100 zł.
Członkowie Izb Lek.-Wet. otrzymują Życie Weterynaryjne bezpłatnie

Artykuły zamieszczane w części pierwszej Życia Weterynaryjnego, przeznaczonej do publikacji o charakterze społeczno-zawodowym, wyrażają własne poglądy autorów, za które Redakcja nie bierze na siebie odpowiedzialności.

Za treść i układ ogłoszeń zamieszczanych w Życiu Weterynaryjnym Redakcja nie odpowiada.

Regulamin ogłaszania artykułów w Życiu Weterynaryjnym:

1. Rękopisy nadsyłane do Życia Weterynaryjnego powinny być napisane pismem wyraźnym (o ile możności maszynowym), po jednej stronie kartki, z odstępem między wierszami, pozostawieniem marginesu i miejsca wolnego nad tytułem.
2. Nadesłane artykuły i materiały do Życia Weterynaryjnego zamieszczane są w kolejności ich wpłynięcia.
3. Na życzenie autora — po porozumieniu się z Redakcją — mogą być wykonane odbitki z artykułu na koszt autora.
4. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

TREŚĆ:

ŻYCIE WETERYNARYJNE

MIESIĘCZNIK

ORGAN URZĘDOWY NACZELNEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ ORAZ OKRĘGOWYCH IZB LEKARSKO-WETERYNARYJNYCH

Redaktor: Dr Jan Hay — Wydawca: Naczelna Izba Lekarsko-Weterynaryjna

Rok XXIV — Październik 1949 r. — Nr 10

Zmiana adresu N. I. L. W.

Naczelna Izba Lekarsko-Weterynaryjna i Okręgowa Izba Lek.-Wet. Warszawsko-Białostocka z dniem 14 listopada 1949 r. będą się mieściły w Warszawie przy ul. Nowy-Świat 41.

Dnie i godziny pracy Izb bez zmian.

PROTOKÓŁ

Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Handlowo - Przemysłowej Lekarzy Weterynaryjnych R. P. z o. u. odbytego w dniu 26 czerwca 1949 r. w Warszawie w auli Wydziału Weterynaryjnego Uniwersytetu Warszawskiego, ul. Grochowska 272.

Zebranie zagaił przy obecności 38 członków o godzinie 10,45 Przewodniczący Rady Nadzorczej Doc. Dr. R. Hoppe, witając przybyłych przedstawicieli Departamentu Weterynarii, C.R.S. „Samopomoc Chłopska", Wydziału Wet. Uniwersytetu Warszawskiego i członków Spółdzielni, zapraszając do Prezydium Zgromadzenia Prof. Dr. S. Rungego, Doc. Dr. H. Szwejkowskiego i lek. wet. E. Pluszyńskiego. Przewodniczącym zebrania został wybrany kol. E. Pluszyński, sekretarzem kol. P. Wiktorski.

PROPONOWANY PORZĄDEK DZIENNY:

1. Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z działalności Zarządu, bilans oraz r-k strat i zysków za rok 1948.
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej.
4. Przyjęcie i zatwierdzenie sprawozdań i bilansu, oraz powzięcie uchwały co do sposobu podziału zysku.
5. Plan pracy i zatwierdzenie budżetu na rok 1949.
6. Ustalenie sumy najwyższego zadłużenia Spółdzielni.
7. Wybory członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących trzech członków zgodnie z § 24 Statutu.
8. Sprawa reorganizacji Spółdzielni.
9. Wolne wnioski.

Porządek dzienny został przyjęty bez zastrzeżeń.

Ad 1.

Protokół z poprzedniego Walnego Zgromadzenia został odczytany przez kol. P. Wiktorskiego i przyjęty jednogłośnie.

Ad 2.

Sprawozdanie z działalności Zarządu, bilans oraz rachunek strat i zysków za rok 1948 złożył Dyrektor S. Ryszkowski.

Ad 3.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej złożył Prezes Rady Doc. Dr. R. Hoppe, sprawozdanie Komisji Rewizyjnej złożył Przewodniczący Komisji Dr. K. Morawski.

Ad 4.

Po odczytaniu sprawozdań Przewodniczący otworzył dyskusję, w której zabrali głos:

Kol. Hobrzański — Kierownik Oddziału w Gdańsku — podkreślając trudności prowadzenia Oddziału ze względu na brak odpowiednio wyszkolonego personelu i trudne warunki lokalowe, jednocześnie wyrażając nadzieję, że po zlikwidowaniu magazynu importowego, deficytowość Oddziału ogromnie się zmniejszy.

Prof. Dr. Runge — omówił trudności z jakimi należy się liczyć prowadząc placówkę handlową oraz gratuluje zawodowi, mimo braków w programie studiów wet. przedmiotów z dziedziny handlowej, wydanie tylu dobrych organizatorów i kierowników placówek zaopatrzeniowo-handlowych i podkreślił walory złożonego przez Zarząd sprawozdania, jego ścisłość, powagę i skromność. Omawiając zakres działania jaki stoi przed Spółdzielnią na najbliższą przyszłość, proponuje aby Spółdzielnia uwzględniła specjalnie dział zaopatrzenia prowadzonych przez Uczelnie, Dep. Wet. i Wydziały Wet. Urz. Woj. kursów weterynaryjnych w różnego rodzaju pomocy naukowe. W końcu przemówienia dziękuje Dyrektorowi St. Ryszkowskiemu i pracownikom Spółdzielni za piękną i owocną pracę z prośbą o wpisanie podziękowania do protokółu.

Kol. E. Pluszyński składa wyrazy uznania dla pracy Zarządu i opracowania sprawozdania, proponuje wprowadzenie poprawki w ustępie dotyczącym zmian personalnych w Zarządzie, które miały miejsce w ubiegłym roku oraz o zmianę kilku zdań w sprawozdaniu Zarządu, które osobom nie znającym całokształtu spraw Spółdzielni, mogłyby nasuwać pewne wątpliwości. Jednocześnie zaznacza, że jako Dyrektor Spółdzielni złożył rezygnację ze swego stanowiska w dniu 15 grudnia 1947 r. i został zatrzymany przez Radę Nadzorczą na stanowisku Przewodniczącego Zarządu do dnia 1-go czerwca 1948 r.

Dyrektor St. Ryszkowski — omówił i scharakteryzował szeroko działalność Oddziału Gdańskiego, trudności organizacyjne i handlowe oraz sprawy personalne Spółdzielni.

Poza tym w dalszej dyskusji zabierali głos Prof. Dr. Runge, Doc. Dr. H. Szwejkowski, kol. Hobrzański, kol. Frączek, Dr. Morawski, Dr. Didkowski i Doc. Dr. R. Hoppe.

Prof. Dr. H. Szwejkowski w przemówieniu swoim jako Prezes Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej podkreślił, że Naczelna Izba Lek.-Weterynaryjna była w częstym i aktywnym kontakcie ze Spółdzielnią, która oprócz zadań określonych przez Statut dokonała dużej pracy wychowawczej, przygotowując cały szereg kolegów do pracy tak mało związanej z zawodem, a jednocześnie tak zawodowi bardzo potrzebnej jak dziedzina zaopatrzenia w lekarstwa narzędzia wet. W dalszym ciągu swego przemówienia podkreślił wytężoną pracę i zasługi Rady Nadzorczej, Komisji Rewizyjnej i Zarządu, co znajduje swój wyraz w odpowiednich wnioskach.

Po zamknięciu dyskusji nad sprawozdaniem Zarządu poddano pod głosowanie wnioski Komisji Rewizyjnej:

Wniosek I.

Rada Nadzorcza i Komisja Rewizyjna w oparciu o uchwałę Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 19.11.1948 r. (Monitor Spółdzielczy Nr 12 z dnia 5.12. 1948 r.) proponuje sumą dyspozycyjną t.j. 10% czystej nadwyżki bilansowej przekazać Naczelnej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej w Warszawie na cele oświatowe i charytatywne oraz 10% zgodnie z w/w uchwałą C.Z.S. na fundusz inwestycyjny C.R.S., 10% na fundusz szkoleniowy C.R.S., pozostałe 70% na powiększenie funduszu zasobowego Spółdzielni.

Wniosek został przyjęty jednogłośnie.

Wniosek II.

Rada Nadzorcza i Komisja Rewizyjna stwierdza, że podane w sprawozdaniu zastawienia rachunkowe są zgodne z księgami inwentarzowymi i dowodami oraz, że wszystkie pozycje bilansu na dzień 31.12.1948 r. zamkniętego sumą zł. 84.978.007,15 odpowiadają stwierdzonej przez Radę Nadzorczą rzeczywistej wartości majątku Spółdzielni i rzeczywistym jej zobowiązaniom. Stwierdzając zamknięcie roku sprawozdawczego zyskiem zł. 3.720.845,76 oraz stałym postępem rozwoju Spółdzielni ku ogólnemu uznaniu Władz Weterynaryjnych, Spółdzielczych i Lekarzy Wet., Rada Nadzorcza i Komisja Rewizyjna stawia wniosek, żeby Walne Zgromadzenie zatwierdziło sprawozdanie Zarządu Spółdzielni za rok 1948 i udzieliło absolutorium Zarządowi, a Dyrektorowi Spółdzielni kol. Stanisławowi Ryszkowskiemu podziękowanie za Jego pełną wysiłków i efektywną pracę.

Wniosek został przyjęty przez aklamację.

Następnie Przewodniczący poddał pod głosowanie dwa wnioski Prof. Dr. H. Szwejkowskiego.

Wniosek I.

Walne Zebranie Członków Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lek. Wet. R. P. w dniu 26.6.1949 r. wyraża podziękowanie kierownikom Oddziałów Spółdzielni jak też całemu personelowi umysłowemu i fizycznemu za ich trudy włożone w rozwój placówki gospodarczej zawodu lekarsko-weterynaryjnego i ze swej strony składa zapewnienie jak najdalej idącego popierania tej placówki w jej wysiłkach zmierzających do ułatwienia pracy zawodowej ogółu lekarzy weterynaryjnych.

Wniosek II.

Walne Zebranie Członków Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lekarzy Weterynaryjnych R. P. w dniu 26.6.1949 r. oceniając ogrom pracy włożonej w dźwiganie Spółdzielni jako ważnej agendy zawodowej przez Radę Nadzorczą i Zarząd, wyraża im gorące podziękowanie za ich działalność, w szczególności Prezesowi Rady Nadzorczej Doc. Dr. Romanowi Hoppemu, oraz Przewodniczącemu Komisji Rewizyjnej Dr. Konstantemu Morawskiemu za ich troskliwe, pełne oddania dla spraw i zrozumienia zadań Spółdzielni spełnianie swych obowiązków.

Oba wnioski zostały przyjęte przez aklamację.

W krótkim przemówieniu dziękuje członkom Rady Nadzorczej za pełną poświęcenia pracę w ubiegłej kadencji Prezes Rady Doc. Dr. R. Hoppe.

Na zaproszenie Przewodniczącego Zebrania, zabrał głos delegat Okręgu Warszawskiego C.R.S. „Samopomoc Chłopska", wyrażając nadzieję, że wszystkie zagadnienia branżowe Spółdzielni zostaną pomyślnie rozwiązane.

Ad 5.

Plan pracy i budżet na rok 1949 omówił Viceprezes Zarządu kol. T. Badowski w brzmieniu następującym: Plan pracy Zarządu Spółdzielni, opracowany na początku roku bieżącego przewiduje:

1. Zaopatrzenie zorganizowanego lecznictwa i lekarzy weterynaryjnych w lekarstwa krajowe, pochodzące z importu i UNRRA, w narzędzia weterynaryjne, środki opatrunkowe i dezynfekcyjne.

2. Zaopatrzenie zorganizowanego lecznictwa i lekarzy weterynaryjnych w surowicę p-różycową i wszystkie inne biopreparaty wytwarzane w kraju.

3. Dostawę narzędzi weterynaryjnych na zamówienie Departamentu Weterynaryjnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

44. Zaopatrzenie Rzeźni w trychinoskopy, w aparaty do humanitarnego uboju zwierząt, naboje, kompresory, tusze do znakowania mięsa itd.

5. Zaopatrzenie służby weterynaryjnej w potrzebne druki, książki i wydawnictwa naukowe.

6. Dostawę podręcznych apteczek weterynaryjnych do P.N.Z., P.Z.Ch.K., P.Z.H.R. i innych instytucji państwowych.

7. Dostawę apteczek dla gromadzkich przodowników weterynaryjnych o składzie zatwierdzonym przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

8. Różne inne większe dostawy jak: szkła laboratoryjnego i butelek do Państwowych Zakładów Produkcyjnych, znaczków dla rejestracji psów itp.

9. Zaopatrzenie Wydziałów Weterynarii naszych Uczelni.

Wytyczne tego planu przesłane zostały do wszystkich Oddziałów w celu opracowania przez nich planu obrotu towarowego na każdy miesiąc roku budżetowego. Na podstawie tych danych, obowiązujących realne możliwości Spółdzielni, opracowano preliminarz budżetowy, który mamy zaszczyt przedstawić Walnemu Zgromadzeniu.

PRELIMINARZ BUDŻETOWY NA ROK 1949
Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lekarzy Weterynaryjnych

Grupa	Podgrupa	TREŚĆ	zł.	zł.	zł.
41	411	Robocizna pośrednia:			
		a) pensje 11 robotników stałych	1.414.800.—		
		b) zwiększenie etatów robotników o 5-ciu w zw. z utworzeniem Oddziału w Szczecinie i powiększeniem obrotów Spółdz.	663.600.—	2.078.400.—	
	4111	Premie dla 8 robotników magazynowych — 30% uposażenia podstawowego		343.440.—	
	4112	Godziny nadliczbowe dla 11 robotników 10% pensji .		141.480.—	
	412	Urlopy robotnicze. Wynagrodzenie zastępców wynajętych		59.000.—	
	413	Ubezpieczenia społeczne 25,75% od wszystkich wynagrodzeń t.j. od sumy 2.262.320		675.247.—	
	414—416	Inne świadczenia ustawowe umowne i dobrowolne			
		a) akcja socjalna 3% od wszystkich wynagrodzeń .	78.669.—		
		b) fundusz akcji socjalnej 5% od wszystkich wynagr.	131.115.—		
		c) fundusz nagród 2% od wszystkich wynagrodzeń	52.446.—		
		d) świadczenia dobrowolne (2-gie śniadania, inne)	66.000.—	328.230.—	3.625.797.—
42		Pensje i świadczenia dla pracowników umysłowych			
	4200	a) pensje dla pracowników umysłowych B. Sprzedaży Centrali i 12 Oddziałów prowincjonalnych .	11.248.800.—		
		b) 10% na ewent. awanse	1.124.880.—	12.373.680.—	
	4201	I. Premie dla pracowników finansowych etatowych i będących na uposażeniu zryczałtowanym			
		a) główny księgowy 40% wynagrodz. podstawow. .	100.800.—		
		b) księgowi 35% wynagrodz. podstawowego . .	804.300.—		
		c) młodsi księgowi i główny kasjer 30% podstawowego wynagrodzenia	320.400.—		
		d) bilansówka dla księgowych 100% podstawowego uposażenia	2.298.000.—		
		II. Premie dla pracown. operatywnych w handlu stałych i otrzymujących pobory zryczałt. 20% podstawowej pensji	1.441.800.—		
		III. Premie dla pracowników administracyjnych 2-ch Kier. Ref. Centr. 30% podstaw. uposażenia . .	136.800.—	5.102.100.—	
	4202	Godziny nadliczbowe dla pracowników nieotrzymujących dodatku funkcyjn. i premii t.j. dla maszynistek lub pełn. dodatkowo funkcję maszynistek w Oddz. 10% podstawowego wynagrodzenia . .		179.400.—	
	421	Uposażenie władz przeds.			
		a) pensja Zarządu	1.710.000.—		
		b) diety Rady Nadzorczej za 12 posiedzeń 6 × 880 .	57.600.—		
		3 czł. Zarządu uczestnicz. w posiedz. Rady Nadzorczej 3 × 800 × 12	28.800.—		
		Diety za 12 posiedzeń Zarządu 3 × 12 × 800 . .	28.800.—	1.825.200.—	
	4211	Premie Zarządu 20% podstawowego uposażenia . .		316.800.—	
	422	Urlopy pracowników umysłowych. Wynagrodzenie zastępców urzędn.		121.620.—	
	423	Ubezpieczenia społeczne 25,75% wszystkich wynagrodz.	19.918.800.—	5.129.111.—	
	424—426	Inne świadczenia umowne i dobrowolne			
		a) akcja socjalna 3% od wszystkich wynagrodzeń .	597.564.—		
		b) fundusz akcji socjalnej 5% od wszystkich wynagrodzeń	995.940.—		
		c) fundusz nagród 2% od wszystkich wynagrodzeń	398.376.—		
		d) świadczenia dobrowolne (2-gie śniadanie i inne)	200.000.—	2.191.880.—	27.239.791
		Do przeniesienia			30.865.588

Grupa	Podgrupa	TREŚĆ	zł.	zł.	zł.
		Z przeniesienia			30.865.583
43		Energia obca: światło elektryczne Centrali i 12 Oddziałów			132.000
44		Materiały zużyte na cele ogólnego wytwarzania, administracji i zbytu			
	440	Paliwo			
		a) węgiel Centrala 10 t × 4000	40.000.—		
		węgiel 12 Oddz. 36 t × 4000	144.000.—		
		b) drzewo Centrala i Oddziały	30.000.—	214.000.—	
	441	Materiały do konserwacji i naprawy. Naprawa pieców, malowanie ścian, naprawa regałów . . .		200.000.—	
	443	Narzędzia i przyrządy: młotki, obcęgi i inne . . .		26.000.—	
	444 445	Inwentarz drobny i opakowan. papier, szpagat, lak, drut i inne opakow. niezwrotne		500.000.—	
	448	Materiały biurowe, czasopisma, druki			
		a) materiały biurowe Centrali	300.000.—		
		b) materały biurowe 12 Oddziałów	425.000.—		
		c) czasopisma „Monitor", Dz. U. R. P., „Medycyna Weterynaryjna" i inne	75.000.—	800.000.—	1.740.000.—
45		Podatki, daniny, opłaty publiczne			
		a) podat. lokalowy Centrali i 12 Oddziałów . .	300.000.—		
		b) karty rejestracyjne Centr. i 12 Oddziałów . .	100.000.—		
		c) opłaty stemplowe	100.000.—		
		d) podatki od szyldów	22.000.—		
		e) opłaty publiczne	100.000.—	622.000.—	622.000.—
46		Różne koszty ogólne			
	460	Czynsze i dzierżawy Centr. i 12 Oddziałów		700.000.—	
	461	Ubezpieczenia rzeczowe			
		Ubezpieczenie towarów od ognia i kradzieży w Centr. i 12 Oddziałach		250.000.—	
	462	Podróże, przejazdy i koszty reprezentacyjne			
		I. Podróże delegatów i Kierowników Oddziałów na Walne Zgromadzenie			
		a) bilety 12 × 3000	36.000.—		
		b) diety 12 × 3 × 700	25.200.—		
		c) hotele 12 × 2 × 800	19.200.—	80.400.—	
		II. Przyjazdy Kierowników do Centrali — 8 wyjazdów rocznie			
		a) bilety 8 × 12 × 3000	278.000.—		
		b) diety 8 × 2 × 12 × 700	134.400.—		
		c) hotele 192 noce × 800	153.600.—	566.000.—	
		III. Wyjazdy Komisji Rewizyjnej—3 wyjazdy w roku			
		a) bilety 3 × 3 × 3000	27.000.—		
		b) diety 3 × 3 × 2 × 700	12.600.—		
		c) hotele 18 nocy × 800	14.400.—	54000.—	
		IV. Wyjazdy służbowe Kierownika Biura Kontr. Wewnętrznej po 2 × do każdego Oddziału			
		a) bilety 2 × 12 × 3000	72.000.—		
		b) diety 24 × 4 × 700	67.200.—		
		c) hotele 72 noce × 800	57.600.—	196.800.—	
		V. Wyjazdy służbowe członków Zarządu i Kier. Ref. Import. 1) Wyjazdy członków Zarządu			
		a) bilety 3 × 12 × 3000	108.000.—		
		b) diety 3 × 36 × 700	75.600.—		
		c) hotele 108 nocy × 800	86.400.—		
		2. Wyjazdy w związku z likwidacją magaz. importowego w Gdańsku przez Kier. Ref. Importowego .	303.377.—	573.377.—	
		Do przeniesienia		2.420.577.—	33.359.588

Grupa	Podgrupa	TREŚĆ	zł.	zł.	zł.
		Z przeniesienia		2.420.577	33.359.588
		VI. Koszty reprezentacyjne		200.000.—	
	463	Opłaty pocztowe, manipulac. i telefony		799.100.—	
	464	Propaganda i reklama		200.000.—	
	465	Porady, procesy, ekspertyz.		80.000.—	
	467	Prowizje i koszty bankowe		150.000.—	
	466—469	Inne koszty ogólne		50.000.—	3.899.677.—
47		Odpisy i koszty kalkulowane			
	472	Umorzenie wartości różnych ruchomości 10% wartości		230.000.—	
	473—479	Inne umorzenia 12 część wartości lokalu Centrali .		270.00.—	500.000.—
49		Koszty specjalne			
	494—495	Opokowania i przewozy wysyłkowe między magazynami Centrali i Oddziałów		600.000.—	
	496	Prowizje od sprzedaży surowicy w Olsztynie — Przedstaw. . . . . , , . .		50.000.—	
	497	Podatek obrotowy 1,5% od sumy 268.700.000 zł. . .		4.030.500.—	
	4990	Opłaty rewizyjne 0,6% od sumy 268.700.000 zł. . .		1.612.200.—	6.292.700.—
24		Nakłady finansowe			
	2021	Manca w granicach dopuszczalnych 0,1% od obrotu .		268.700.—	
	2400	Odsetki zapłacone od kredytów krótkotermin. 10% od 17.000.000 zł. za 1 kwart. . . . . . . , .	425.000.—		
		Kwiecień 10% od 15.000.000 zł, pozost. 8 mies. 10% od 25.000.000 zł. . . . . , , ,	1.791.664.—	2.216.664.—	
396—379—399		Koszty zakupu i sprowadzenia artykułów . . .		1.500.000.—	3.985.364.—
		Razem			48.037.329.—

ZESTAWIENIE
dochodów i nakładów preliminowanych na rok 1949

Grupa Podgrupa	TREŚĆ	zł.	zł.	zł.
Dochody				
950—958 960—968 970—974	Sprzedaż towarów handlowych (obrót)			
	a) 17.000 ltr. surowicy p-różyc. à 5850 zł.	99.450.000.—		
	b) narzędzia wet. zamówione przez Dep. Wet. M. Rol.	28.000.000.—		
	c) lekarstwa importowane	16.000000.—		
	d) 1000 apteczek wet. dla P.N.Z. po 20.000 szt.	20.000.000.—		
	e) 1500 apteczek dla przodowników wet. à 10.000 szt.	15.000.000.—		
	f) lekarstwa własne, UNRRA zaopatrzenie rzeźni i in.	90.250.000.—	268.700.000.—	
980—981	Prowizje i inne		650.000.—	
30—37—38 39—80—84	Remanent końcowy towarów, surowców i wyrobów gotowych		47.400.000.—	316.750.000.—
	Razem dochody			
	Nakłady			
909—959 969—979	Koszty własne sprzedanych towarów handlowych bez kosztów sprowadzenia		220.916.000.—	
	Nakłady (koszty handlowe)		48.037.329.—	
30—36—38 39—80—84	Remenent początkowy surowców, towarów handlowych i wyrobów gotowych		47.592.597.—	316.345.926.—
	Razem nakłady			
	Razem dochody		316.750.000.—	
	„ nakłady		316.345.926.—	
			404.074.—	

Po omówieniu planu pracy i budżetu na rok 1949 Przewodniczący poddał pod głosowanie wnioski Zarządu:

Wniosek I.

Walne Zebranie przyjmuje i zatwierdza plan pracy oraz preliminarz budżetowy Spółdzielni na rok 1949, zamykający się sumą zł. 316.750.000.— po stronie dochodów i sumę zł. 316.345.926.— po stronie nakładów z nadwyżką bilansową w wysokości zł. 404.074.— z prawem przenoszenia sum w poszczególnych pozycjach w ramach ogólnych budżetu.

Wniosek II.

Walne zebranie Członków Spółdzielni mając na uwadze znaczny wzrost obrotów w roku 1949, uchwala podwyższyć sumę zadłużenia Spółdzielni do wysokości 60.000.000.— zł.

Obydwa wnioski zostały przyjęte przez aklamację.

Ad 7.

W wyborach na członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących: Doc. Dr R. Hoppego i Dr K. Morawskiego, zostali wybrani jednogłośnie: Kol. J. Pruszyński i kol. J. Deryło, na członków zastępców kol. kol.: Rowicki, Mika, Lipnicki, Potkański, Szczypiorski.

Ad. 8.

W sprawie reorganizacji Spółdzielni zabrał głos Dyrektor St. Ryszkowski, omawiając dotychczasowy stan rzeczy konieczność przystosowania formy Spółdzielni do potrzeb służby weterynaryjnej oraz zagadnienia formalne związane z przekształceniem Spółdzielni na placówkę państwową lub spółdzielczo- państwową.

W dyskusji na ten temat zabierali głos koledzy: Prof. Dr Runge, Doc. Dr Szwejkowski, kol. Pluszyński, Pruszyński, Morawski, Badowski, Wrzyszczyński, Gruszecki, Dziżyński, Jakubczyński i Bobako.

Zgłoszony wniosek przez Zarząd w brzmieniu: „Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Lekarzy Weterynaryjnych R. P. w dniu 26.6.1949 r. upoważnia Radę Nadzorczą i Zarząd Spółdzielni do wszczęcia kroków u odpowiednich władz dla przekształcenia Spółdzielni na przedsiębiorstwo spółdzielczo-państwowe", został po ożywionej i wnikliwej dyskusji uchwalony w rozszerzonej formie w postaci dezyderatu Walnego Zgromadzenia o brzmieniu poniższym:

„Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni Lekarzy Weterynaryjnych R. P. w dniu 26.6.1949 r. w Warszawie upoważnia Radę Nadzorczą i Zarząd Spółdzielni do wszczęcia w porozumieniu z Departamentem Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych odpowiednich kroków u odpowiednich władz dla przekształcenia Spółdzielni w przedsiębiorstwo spółdzielczo-państwowe lub inną instytucję, podporządkowaną dla dobra służby wet. Departamentowi Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w zakresie działalności gospodarczej, jeśli to będzie możliwe, z zastrzeżeniem stanowisk kierowniczych dla lekarzy wet.".

Ad. 9.

Dyrektor St. Ryszkowski dziękuje Członkom Zarządu kol. kol. T. Badowskiemu i P. Wiktorskiemu, jak również Kierownikom Oddziałów i personelowi Spółdzielni za usilną i wytężoną pracę, wynikiem której było przekroczenie planowych na 1948 rok obrotów.

Prof. Dr Runge w końcowym przemówieniu apeluje do wszystkich kolegów, aby pamiętali o Spółdzielni gratulując dotychczasowych wyników życzy szczęśliwej i dobrej pracy w roku 1949. Przewodniczący kol. E. Pluszyński dziękuje obecnym za udział w zebraniu, które zamyka o godzinie 16.45.

Sekretarz: *Dr P. Wiktorski*

Przewodniczący: *Edward Pluszyński* lekarz weterynarii

SPRAWOZDANIE

Rady Nadzorczej Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lekarzy Weterynaryjnych R. P. za okres 1948/1949 r.

Powołana przez Walne Zebranie Członków Spółdzielni w dniu 30.5.1949 r. Rada Nadzorcza na zebraniu w dniu 14 czerwca 1948 r. ukonstytuowała się jak następuje:

Prezes Rady Nadzorczej kol. Hoppe Roman.
Wiceprezes Rady Nadz. kol. Strycznicwicz Józef.
Sekretarz Rady Nadz. kol. Marański Czesław.

Członkowie Rady Nadz. kol.: Morawski Konstanty, Dziżyński Aleksander i Sieńczewski Stanisław. Z Rady Nadzorczej wyłoniono Komisję Rewizyjną w składzie: Przewodniczący kol. Morawski Konstanty. Członkowie kol.: Marański Czesław i Dziżyński Aleksander.

W czasie trwania kadencji przyjęto na zebraniu w dniu 27 czerwca 1948 r. rezygnację kol. Sieńczewskiego Stanisława powołując na jego miejsce z grona zastępców kol. Trojana Stanisława.

W dniu 27.IX.1948 r. Rada Nadzorcza uchwaliła zapraszanie na jej zebrania przedstawiciela Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej celem utrzymania stałej współpracy naszej organizacji zawodowej ze Spółdzielnią.

W okresie swej kadencji to jest od dnia 14 czerwca 1948 r. do dnia 25 czerwca 1949 r. Rada Nadzorcza odbyła 12 posiedzeń zwyczajnych i jedno posiedzenie nadzwyczajne.

Rada Nadzorcza dwukrotnie była obecna na zebraniach kierowników Oddziałów Spółdzielni.

W okresie początkowym kadencji główną troską Rady była sytuacja finansowa Spółdzielni. Miesiąc maj 1948 r. wykazał deficyt, w związku ze zmniejszonymi obrotami koszty handlowe procentowo wzrosły. Wytyczne Rady szły w kierunku usprawnienia działalności Oddziałów. zwiększenia asortymentu leków i na-

rzędzi, uzyskania szerszego kręgu odbiorców oraz oszczędnej gospodarki i w całym zakresie zrealizowane zostały przez Zarząd, dając wyniki pomyślne jak to ilustruje sprawozdanie kasowe Spółdzielni za rok 1948.

Następną sprawą, której Rada poświęciła wiele czasu i wysiłków była działalność gdańskiego Oddziału Spółdzielni i remanentu towarów UNRRA. Dwukrotnie w okresie kadencji Komisja Rewizyjna przeprowadzała kontrolę tego odległego Oddziału; stwierdzone niedokładności i wadliwe funkcjonowanie Oddziału poddane zostało wszechstronnej krytyce i ustalono wytyczne postępowania dla zlikwidowania istniejącego stanu.

Celem zapewnienia Radzie należytego wglądu w tok funkcjonowania Oddziałów i stanu finansowego Spółdzielni uchwalono, aby Zarząd przedstawiał na każdym posiedzeniu Rady bilans surowy miesięczny. Na każdym posiedzeniu Rady Zarząd składał dokładne sprawozdanie z działalności za miesiąc ubiegły. Sprawy bieżące Spółdzielni, orzekanie w których należało do kompetencji Rady, załatwiano po możliwie dokładnym rozpatrzeniu i o ile możności bez zwłoki przy obecności na zebraniach z reguły niemal wszystkich jej członków.

W związku z zaznaczającym się zwiększeniem obrotów Spółdzielni w drugiej połowie 1948 r. i wyłaniającą się koniecznością, Rada Nadzorcza uchwaliła otworzenie Oddziału w Szczecinie, początkowo jako filii Oddziału poznańskiego, a następnie jako samodzielnego Oddziału.

Z pośród pozostałych najważniejszych spraw, rozpatrywanych i załatwianych przez Radę Nadzorczą wymienić należy:

1. Dopilnowanie i stwierdzenie dotrzymania warunków umowy o lokal Centrali w Warszawie,
2. Rozpatrzenie i ustalenie sprawy decentralizacji zakupów i zaopatrzenia,
3. Sprawy reorganizacji biura sprzedaży w Centrali,
4. Sprawy wynikające z dystrybucji surowicy przeciwróżycowej,
5. Sprawy zaległych podatków za rok 1946 i 1947,
6. Sprawy produkcji narzędzi w Lublinie,
7. Sprawę organizacyjnej przynależności Spółdzielni, związaną ze zmianami organicyzacyjnymi spółdzielczości,
8. Sprawę zwiększenia kredytów w P. B. R.,
9. Sprawę zmiany płac pracowników i zmianę umowy zbiorowej,
10. Preliminarz budżetowy na rok 1949,
11. Sprawę dystrybucji biopreparatów przez Spółdzielnię, wynikłą w związku z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa z dnia 24.4.1949 r.,
12. Sprawę reorganizacji Spółdzielni.

Decyzje Rady Nadzorczej w poszczególnych sprawach znajdują swój wyraz w sprawozdaniu Zarządu i omawianie ich nie jest konieczne. Naświetlenia wymaga jedynie ostatnia i najważniejsza z wymienionych spraw, od szeregu miesięcy będąca przedmiotem obrad Rady Nadzorczej i Zarządu Spółdzielni.

Dla możliwie wszechstronnego rozpatrzenia tej sprawy odbyło wspólne zebranie Rady Nadzorczej i Zarządu z zaproszonym przedstawicielem Zarządu Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz kierownikami Oddziałów Spółdzielni. W wyniku przeprowadzonych obrad Rada Nadzorcza jednomyślnie stanęła na stanowisku, iż obecna forma Spółdzielni nie całkowicie odpowiada strukturze naszego Państwa. Chcąc nadążyć i wziąć w pełni udział w doniosłych przemianach i osiągnięciach, chcąc sprostać zadaniom, jakie na swym odcinku musi spełnić w ramach programu pracy, stawianego służbie weterynaryjnej w akcji „H“ i upowszechnienia lecznictwa, Spółdzielnia musi przyjąć formę instytucji spółdzielczo-państwowej i w tym charakterze pracować. W przeciwnym razie znaleść się może poza nawiasem służby i swej roli, dla której zawód ją wyłonił, a o doniosłości której świadczy jej wspaniały rozwój, nie będzie mogła wypełnić.

Wyrazem tego stanowiska Rady jest wniosek o potrzebie reorganizacji Spółdzielni, przedstawiony dziś Walnemu Zgromadzeniu członków.

Kończąc swe sprawozdanie podkreślam, iż w okresie swej kadencji Rada harmonijnie współpracowała z Zarządem Spółdzielni, stwierdziła i oceniła jego pracę i poświęcenie dla dobra instytucji zawodu i państwa.

Prezes
Rady Nadzorczej Spółdzielni
Doc. Dr Roman Hoppe

SPRAWOZDANIE

Komisji Rewizyjnej Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lekarzy Weterynaryjnych R. P. z o. u. w Warszawie za okres 1948/1949r.

Komisja Rewizyjna w kadencji 1948/49 r. ukonstytułowała się na pierwszym organizacyjnym zebraniu Rady Nadzorczej w dniu 14 czerwca 1948 r. następująco:

Przewodniczący Dr. Morawski Konstanty.

Członkowie Dr Dziżyński Aleksander i Dr. Marański Czesław.

Na zebraniu Rady Nadzorczej w dniu 27 września 1948 r. na własną prośbę został zwolniony z obowiązków członka Komisji Rewizyjnej Dr. Aleksander Dziżyński, na którego miejsce został wybrany Nacz. Trojan Stanisław.

W okresie sprawozdawczym Komisja Rewizyjna przeprowadziła ogółem sześć kontroli ksiąg, rachunków, kasy i magazynów Centrali Spółdzielni, oraz w tym dwie kontrole Oddziału gdańskiego, jego biur sprzedaży i magazynów portowych. Ponieważ księgowość, kasa i dział rachunkowy nie nastręczały zastrzeżeń — Komisja Rewizyjna specjalną uwagę zwróciła na usprawnienie pracy głównego magazynu Spółdzielni i u-

porządkowanie jego po przeniesieniu do nowego lokalu własnego przy ul. Nowy Świat 41 w Warszawie.

W chwili zakończenia kadencji magazyn Centrali Spółdzielni nie posiada braków ani nadwyżek remanentowych, oraz pracuje w oparciu o własne założone kartoteki i księgi magazynowe, oraz księgi zamówień. Magazynier jest personalnie całkowicie odpowiedzialny za magazyn. W związku z poważnym zastrzeżeniem Centralnych Władz Wet. do rozprowadzania z magazynów importowych towarów UNRRA szczególną troską w okresie sprawozdawczym Komisja Rewizyjna zmuszona była otoczyć Oddział gdański Spółdzielni, który uwzględniając nawał pracy i trudności lokalne, jednak funkcjonuje źle.

W dwóch kontrolach biura i magazynów portowych w Gdańsku w dniu 30 i 31 lipca 1948 r. oraz 8 czerwca 1949 r. Komisja Rewizyjna stwierdziła chaos i zaleciła ścisły nadzór tego 0ddziału przez Zarząd Spółdzielni.

W ogólnej gospodarce rozwojowej handlowej i finansowej Spółdzielni, Komisja Rewizyjna stwierdza celowość, oraz stałą troskę i wysiłki dla utrzymania idealnych warunków współpracy z Centralnymi Władzami Państwowymi, zawodowymi i Spółdzielczymi.

Obroty preliminowano na rok 1948 w wysokości zł. 202.750.000.—

wykonano zaś w wysokości zł. 207.483 449,07.—

Dochody preliminowano na rok 1948 w wysokości zł. 28.452 500.—

Wykonano zaś w wysokości zł. 35.772.953,55

Zysk preliminowano na zł. 181.735.—

Zysk netto za rok 1948 wyniósł zł. 3.720.845.76.

Przy badaniu bilansu na dzień 31.12:1948 r. Komisja Rewizyjna stwierdziła zgodność sum w bilansie ogólnym z bilansami Oddziałów. Należy podkreślić niskie koszty handlowe, jakimi operowała Spółdzielnia, co specjalnie wydaje się być ważne w ogólnie zaleconej oszczędnej gospodarce państwowej i co dawało Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych sprawny i tani aparat dystrybucyjny, szczególnie dla rozdziału surowicy przeciwróżycowej. Podkreślić także należy ujęcie działalności Spółdzielni w ścisłe ramy zarządzeń i instrukcji, co znalazło wyraz w przychylnej ocenie jej pracy przez kontrolne organy Spółdzielcze.

Dokładne i celowe prowadzenie księgowości Centrali i Oddziałów, przejrzyste prowadzenie kont, aktualność bieżąco prowadzonej rachunkowości, znajdowało wyraz w miesięcznych sprawozdaniach Oddziałów i Centrali wobec Rady Nadzorczej Spółdzielni.

Rozwój własnej wytwórczości był zrealizowaniem intencji i uchwał poprzednich Walnych Zgromadzeń Członków Spółdzielni.

Stały rozwój i rozkwit Spółdzielni we wszystkich jej działach jest niezaprzeczalnym dowodem rzetelnej i owocnej pracy Zarządu Spółdzielni i Oddziałów.

W związku z powyższym i po dokładnym zapoznaniu się Komisji Rewizyjnej z całokształtem działalności Spółdzielni Handlowo - Przemysłowej Lekarzy Wet. R. P. należy stwierdzić, iż poza drobnymi mankamentami działalność Spółdzielni była nader korzystna dla Społeczeństwa i zawodu lekarsko-weterynaryjnego, oraz stale postępuje w swoim korzystnym rozwoju. Komisja Rewizyjna w imieniu Rady Nadzorczej i własnym stawia następujące wnioski:

WNIOSEK I. Rada Nadzorcza i Komisja Rewizyjna w oparciu o uchwałę Centralnego Związku Spółdzielni z dnia 19-go listopada 1948 r. (Monitor Spółdzielczy Nr. 12 z dnia 5.12.1948 r.) proponuje sumę dyspozycyjną tj. 10% czystej nadwyżki bilansowej przekazać Naczelnej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej w Warszawie na cele oświatowe i charytatywne oraz 10% zgodnie z w/w uchwałą C.Z.S. na Fundusz Inwestycyjny C.R.S., 10% na Fundusz Szkoleniowy C.R.S., pozostałe 70% na powiększenie Funduszu Zasobowego Spółdzielni.

WNIOSEK II. Rada Nadzorcza i Komisja Rewizyjna stwierdza, że podane w sprawozdaniu zestawienia rachunkowe są zgodne z księgami inwentarzowymi i dowodami oraz, że wszystkie pozycje bilansu na dzień 31.12 1948 r. zamkniętego sumą zł. 84.978.007,15 odpowiadają stwierdzonej przez Radę Nadzorczą rzeczywistej wartości majątku Spółdzielni i rzeczywistym jej zobowiązaniom. Stwierdzając zamknięcie rachunku sprawozdawczego zyskiem zł. 3.720.845.76, oraz stałym postępem rozwoju Spółdzielni ku ogólnemu uznaniu władz weterynaryjnych — Spółdzielczych i Lekarzy Wet., Rada Nadzorcza i Komisja Rewizyjna stawia wniosek, żeby Walne Zgromadzenie zatwierdziło sprawozdanie Zarządu za rok 1948 i udzieliło Zarządowi absolutorium, a Dyrektorowi Spółdzielni Stanisławowi Ryszkowskiemu podziękowanie za Jego pełną wysiłków i efektowną pracę.

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej
Dr. Konstanty Morawski

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU

Spółdzielni Handlowo-Przemysłowej Lekarzy Weterynaryjnych R. P. z o. u. za rok 1948

Wstęp

Sprawozdanie niniejsze obejmujące całoroczne wyniki pracy naszej Spółdzielni jest niejako przekrojem sytuacyjnym obrazującym poczynania Zarządu Spółdzielni w okresie sprawozdawczym, zmierzające do usprawnienia zagadnienia zaopatrzenia służby weterynaryjnej i kolegów lekarzy weterynaryjnych na tle narastających zadań i obowiązków, jakie stają przed naszym zawodem w obliczu wielkich akcji podjętych przez Państwo, a zmierzających do poszerzenia i pogłębienia lecznictwa weterynaryjnego i opieki nad stanem zdrowotnym całego pogłowia zwierzęcego.

Zarząd wybrany w obecnym składzie przez Radę Nadzorczą na posiedzeniu w dniu 26 maja 1948 r. zdawał sobie niewątpliwie sprawę z wielkości i znaczenia kapitału moralnego i materialnego jaki przejął od

swoich szanownych poprzedników, a pragnąc nic nie uronić i nie stracić z przejętego dorobku Spółdzielni, ale wprost przeciwnie — pracą swą dołożyć jedną więcej cegiełkę do pięknego dzieła, stworzonego przez grono kolegów założycieli Spółdzielni, zmuszony był poddać gruntownej analizie sytuację finansową Spółdzielni oraz możliwości wykonania przyjętego i zatwierdzonego przez ostatnie Walne Zgromadzenie preliminarza budżetowego na rok 1948, zamykającego się cyfrą przewidywanych obrotów w wysokości 202 750.000 złotych.

Bliższa analiza sytuacji Spółdzielni za ostatnie miesiące kadencji poprzedniego Zarządu, obejmująca okres czasu od 1-go stycznia 1948 do 1-go czerwca 1948, a nie objęta oczywiście sprawozdaniem za rok 1947 wykazała, że stan spraw Spółdzielni nie przedstawia się bardzo pomyślnie a nawet wręcz przeciwnie, Spółdzielni zagraża poważne niebezpieczeństwo deficytu, niewykonanie preliminowanych w roku 1948 obrotów, oraz zamknięcia roku nadwyżką bilansową z następujących względów.—

Miesiąc styczeń i luty 1948 r. wykazały deficyt w wysokości 371.078 zł. a marzec nadwyżkę w wysokości zaledwie 3.470 zł. Bilans za pierwsze półrocze 1948 r. wykazał nadwyżkę w wysokości 320.409 zł. 48 gr. Ta skromna nadwyżka, wprawdzie pokrywająca w całości preliminowane zyski, nie dawała Zarządowi dostatecznego zadowolenia moralnego a dla Spółdzielni nie stwarzała w dostatecznej wysokości rezerw na pokrycie ewentualnych strat, jakie mogły zaistnieć w drugiej połowie 1948 r. Niezależnie od powyższego Zarząd stwierdził wybitny spadek obrotów Spółdzielni za pierwsze pięć miesięcy 1948 r. w stosunku do tego samego okresu czasu w roku poprzednim wynoszącym 12.066.752 zł. Wymowy i znaczenia, jakie dla naszej placówki przedstawiały fakty powyższe, nie zachodzi potrzeba uzasadniać a konieczność natychmiastowego ustalenia wytycznych oraz planu działania dla Centrali i Oddziałów, zmierzających do poprawienia istniejącego stanu rzecz była najważniejszym zadaniem Zarządu.

W poszukiwaniu źródeł i przyczyn zarysowującego się kryzysu, Zarząd Spółdzielni doszedł do wniosku, że główną, niezależnie od innych nie mniej ważnych przyczyną, jest spadek obrotu surowicą p-różycową spowodowany wprowadzeniem przez Departament Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych na terenie całego kraju szczepień ochronnych przeciw różycy kulturą niezjadliwą Prof. Stouba, o ile bowiem w roku 1947 w miesiącach od stycznia do maja włącznie sprzedano 8.801 litrów, 100 cc. surowicy w tym samym czasie roku 1948 sprzedano zaledwie 2.940.250 cc. Spadek tak znaczny obrotu artykułem kurantowym, jakim jest surowica p-różycowa już sam w sobie w pełni usprawiedliwia kryzys w jakim się znalazła w tym czasie Spółdzielnia.

Należało pogodzić się ze smutnym faktem, że obrót surowicą p-różycową przestaje być głównym źródłem obrotów i rentowności spółdzielni jak to miało miejsce w latach ubiegłych a w roku 1947 stanowiło 70% całego obrotu i za wszelką cenę należało szukać usilnie nowych źródeł zbytu i nowych artykułów obrotu, aby wyrównać wytworzoną lukę i pracą oraz jej wynikami udowodnić, że Spółdzielnia jest zawodowi naszemu potrzebna i ma przed sobą wielkie zadanie do spełnienia.

Drugim poważnym zjawiskiem posiadającym duże znaczenie dla obrotów Spółdzielni, był spadek wolnej praktyki lekarskiej będący następstwem zbyt dużych obciążeń podatkowych i fiskalnych kolegów praktyków w konsekwencji swej powodujący znaczne ograniczenie zapotrzebowania na lekarstwa i środki weterynaryjne. Zwolnienie przez Departament Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. w miesiącach letnich w roku 1948 surowicy p-różycowej w ilości 5.000 litrów bezpośrednio z zakładów produkcyjnych w Drwalewie do aptek prowincjonalnych nie było również dla Spółdzielni zjawiskiem korzystnym, a wręcz przeciwne jeszcze bardziej pogłębiało kryzys Spółdzielni. Interwencja Zarządu Spółdzielni w Departamencie Weterynarii zmierzająca do sprzedaży powyższej ilości surowicy aptekom przez Spółdzielnię była bezskuteczna.

W takiej sytuacji Zarząd Spółdzielni w obecnym składzie objął urzędowanie, przy czym nadmienić należy, że dwóch członków Zarządu kol. kol. Tytus Badowski i Paweł Wiktorski byli pracownikami świeżo przyjętymi i zupełnie niezorientowanymi w całokształcie i charakterze działalności Spółdzielni.

Poza tym nic nie straciły na aktualności trudności poruszone we wstępie sprawozdania Zarządu Spółdzielni za rok 1947, których jednakże nie powtarzamy, gwoli zachowania zwięzłości niniejszego sprawozdania. Charakterystycznym jednak między innymi zjawiskiem niechętnego ustosunkowania się do naszej pracy zawodu farmaceutycznego jest fakt odwlekania i niezałatwienia przez szereg długich miesięcy pisma Zarządu do Inspektoratu Farmaceutycznego Miasta Stoł. Warszawy o wydanie pozwolenia na sprzedaż aptekom środków weterynaryjnych.

Oprócz tych ujemnych czynników, podważających byt i rozwój Spółdzielni, Zarząd przejął ogromny kapitał moralny, na który złożyło się: 1) przeświadczenie, że nasza praca jest nie tylko źródłem dochodu materialnego, ale pracą dla dobra Państwa i zawodu.

2) zaufanie i przychylny stosunek Władz Państwowych z Departamentem Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. na czele,

3) zadowolenie z naszej pracy kol. kol. lekarzy wet.,

4) wysoce obywatelskie, nacechowane wielką troską o dalszy rozwój Spółdzielni stanowisko kolegów kierowników Oddziałów,

5) rzetelny, w ogromnej większości dobrze i z oddaniem pracujący personel umysłowy i fizyczny Centrali i Oddziałów.—

W oparciu o powyższe walory Zarząd Spółdzielni mógł przystąpić do realizacji swoich planów zmierzających do zlikwidowania niebezpieczeństwa deficytu grożącego Spółdzielni przez:

1) zwiększenie obrotu środkami farmaceutycznymi, narzędziami, drukami, materiałami opatrunkowymi,

2) powiększenie asortymentów środków i artykułów weterynaryjnych w możliwie największym stopniu, aby nasi odbiorcy mogli otrzymać u nas wszystko co produkuje państwowy i prywatny przemysł farmaceutyczny,

3) nawiązanie najściślejszej współpracy z ośrodkami lecznictwa zorganizowanego jakimi są Państwowe Lecznice Weterynaryjne.

4) przejęcie w swoje ręce dostaw masowych np. apteczek weterynaryjnych do P.N.Z. P.Z.Ch.K: Związków Samopomocy Chłopskiej itp.,

5) skupienie w swym ręku zaopatrzenia w środki weterynaryjne całej służby weterynaryjnej,

6) usprawnienie obsługi klientów i odbiorców,

7) oszczędną gospodarkę wobec znacznego podwyższenia kosztów przewozu, korespondencji i opakowania.

Realizacja powyższego planu jest zagadnieniem długofalowym i trwa właściwie do dnia dzisiejszego.

Czy droga i plan działania obrany przez Zarząd był słuszny i dał oczekiwane wyniki mówi szczegółowa część sprawozdania a właściwie bilans roczny oraz rachunek strat i zysków za rok 1948.

I. SPRAWY ORGANIZACYJNE

W roku sprawozdawczym Spółdzielnia posiadała 11 Oddziałów w miastach wojewódzkich za wyjątkiem Szczecina i Olsztyna. W połowie marca br. otworzono i uruchomiono Oddział 12-ty w Szczecinie. Wcześniejsze uruchomienie Oddziału w Szczecine napotykało na poważne trudności lokalowe i personalne. Ponieważ jednakże koledzy z terenów Ziem Odzyskanych szczególnie odczuwali brak systematycznego zaopatrzenia, Zarząd Spółdzielni upoważnił i polecił kol. Wyszczyńskiemu Bohdanowi kierownikowi Oddziału Poznańskiego, dołożyć wszelkich starań w wyszukaniu odpowiedniego lokalu. Starania jego na tamt. terenie uwieńczone zostały powodzeniem i w dniu 15 marca br. otworzono Oddział w bardzo ładnym, dużym lokalu przy ulicy Mariana Buczka 14 m. 2. Na podkreślenie zasługuje niezwykle i życzliwy stosunek kol. Dr. Jasiewicza, Naczelnika Wydziału Weterynarii U. W. w Szczecinie i kol. Dr. Bobako Aleksego, którzy swoim poparciem i znajomością terenu umożliwili w poważnym stopniu uruchomienie Oddziału.

Kol. Bobako Aleksy jest obecnie kierownikiem Oddziału Szczecińskiego.

Zarząd Spółdzielni składa koledze Naczelnikowi Drowi Jasiewiczowi, kol. Drowi Bobako Aleksemu oraz kol. Drowi St. Swibie serdeczne podziękowanie.

Kilkumiesięczna praca Oddziału Szczecińskiego pozwala rokować jak najlepsze nadzieje, że będzie Oddziałem rentownym i spełni zadanie jakie ma do wykonania.

W okresie sprawozdawczym odbyły się dwa Zjazdy Kierowników Oddziałów, jeden w Warszawie i drugi we Wrocławiu, połączony ze zwiedzeniem Wystawy Ziem Odzyskanych, na której Spółdzielnia wystawiła instrumenty chirurgiczne i położnicze w pawilonie weterynarii.

Przedmiotem obrad zjazdów były sprawy bieżące Spółdzielni między innymi omawiano szeroko zniesienie centralizacji zakupów jako zjawiska niekorzystnego dla sprawnego zaopatrzenia terenu, ponieważ centralizacja zakupów utrudniała w dużym stopniu pracę Biura Sprzedaży w Warszawie, zmniejszała wysokość marż zarobkowych Oddziałów wskutek zatrzymania części zarobków przez Biuro Sprzedaży, zaciemniając w ten sposób wgląd w rzeczywistą rentowność Oddziałów, zwiększała koszty przesyłki i opóźniała dostawę towarów do Oddziałów.

Zgłoszono i zarejestrowano w Sądach Okręgowych siedziby Oddziałów i w Warszawie uchwały ostatniego Walnego Zgromadzenia odnośnie zmiany paragrafów 3 i 41 Statutu Spółdzielni i zmian personalnych w Zarządzie Spółdzielni.

W związku z ustawą z dnia 21 maja 1948 o Centralnym Związku Spółdzielczym i Centralach Spółdzielni oraz uchwał Centralnego Związku Spółdzielczego z dn. 12 marca 1948 r. w sprawie przydzielania do nowoutworzonych Central różnych Spółdzielni handlowych, Zarząd Spółdzielni miał bardzo dużo trudności organizacyjnych odnośnie przynależności naszej Spółdzielni, ponieważ ulegający likwidacji Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P. przekazał protokularnie akta naszej Spółdzielni do Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ Okręg Warszawski, cytowana zaś powyżej uchwała C.Z.S. przekazuje między innymi Spółdzielniami naszą Spółdzielnię do Centrali Spółdzielni Pracy. W wyniku długo trwających formalności i starań Zarządu, Spółdzielnia nasza została organizacyjnie podporządkowana Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ okręg Warszawski jako nadrzędnej władzy Spółdzielczej i jednocześnie lustracyjno - rewizyjnej. W decyzji powyższej uznano za słuszne założenie, że ze względu na charakter naszej działalności najściślej związanej z usługami dla rolnictwa placówka nasza winna się znajdować w grupie Spółdzielni Rolniczych.

Jednocześnie w tym samym okresie czasu Spółdzielnia nasza została zaliczona do II kategorii Spółdzielni, znajdując się — tym samym w rzędzie najpoważniejszych placówek spółdzielczych w kraju.

Pobory pracowników Spółdzielni uchwałą Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 21 stycznia 1949 r. o regulacji płac pracowników zatrudnionych w Spółdzielczości zostały uregulowane w wysokości przewidzianej tabelami dla Spółdzielni II kategorii.

II. SPRAWY ADMINISTRACYJNE

1. Sprawy personalne.

Rada Nadzorcza uchwałą z dnia 26 maja 1948 r., powołała na stanowisko Prezesa Zarządu i Dyrektora Spółdzielni kol. Ryszkowskiego Stanisława dotychczasowego Kierownika Handlowego i członka Zarządu kol. Badowskiego Tytusa na stanowisko Vice-Prezesa Zarządu i Kierownika Handlowego Spółdzielni oraz kol. Wiktorskiego Pawła na stanowisko członka Zarządu i Kierownika Biura Sprzedaży.

W okresie sprawozdawczym nastąpiła zmiana na stanowisku Kierownika Oddziału w Gdańsku. Ustąpił mianowicie kol. Rossler w dniu 31 marca 1948 a kierownictwo Oddziału objął dnia 1-go maja 1948 jako stały kierownik kol. Hobrzański Zdzisław. W Katowicach ustąpił kol. Dowbecki ze względu na zły stan zdrowia, a obowiązki kierownika Oddziała objął w dniu 1 listopada 1948 r. kol. Zieliński Jan.

W pozostałych oddziałach kierownictwo spoczywało w rękach kolegów pracujących w Spółdzielni w la-

tach ubiegłych. Najpoważniejszą bolączką w obsadach personalnych Oddziałów jest brak kolegów, którzy mogliby poświęcić się całkowicie i wyłącznie pracy w Spółdzielni. Przyczyna leży główne w zbyt niskim uposażeniu uniemożliwiającym dostateczne utrzymanie oraz w słabych stosunkowo kwalifkacjach fachowych na prowadzenie placówki handlowej.

W roku 1948 mieliśmy stałych kierowników tylko w 5-ciu Oddziałach a mianowicie:

w Warszawie kol. Dr. Wiktorski Paweł,
w Poznaniu kol. Dr Wrzyszczyński Bohdan,
w Łodzi kol. lek. wet. Terlecki Włodzimierz,
w Bydgoszczy kol. lek. wet. Galikowski Teofil,
w Gdańsku kol. lek. wet. Hobrzański Zdzisław.

Pozostałe 7 Oddziałów prowadzili koledzy, zatrudnieni zasadniczo w Państwowej Służbie Wet.

w Białymstoku kol. lek. wet. Białostocki Jakób
w Katowicach kol lek. wet. Zieliński Jan
w Kielcach kol lek. wet. Majewski Tadeusz
w Krakowie kol. lek. wet. Frączek Emil
w Lublinie kol. lek. wet. Wiśniewski Tadeusz
w Rzeszowie kol. lek. wet. Bredy Tadeusz
we Wrocławiu kol. lek. wet. Beck Józef.

Ogółem Spółdzielnia zatrudniała na dzień 31 grudnia 1948 r. pracowników umysłowych 54, fizycznych 11, razem 65 osób, a więc o 3-ch pracowników mniej niż w roku ubiegłym mimo zwiększenia obrotów w roku 1948 w stosunku do roku 1947 o 26.229.847 zł. Obecnie zatrudniamy w roku bieżącym 75 osób zwiększając personel umysłowy do 58 osób i fizycznych do 17 osób ze względu na uruchomienie oddziału w Szczecinie i wybitne zwiększenie pracy i obrotów.

2. Sprawy lokalowe.

Sytuacja lokalowa uległa poprawie w okresie sprawozdawczym w Centrali w Warszawie oraz w Oddziale Katowickim i Poznańskim. Centrala w Warszawie weszła w posiadanie obecnego lokalu w dniu 5 listopada 1948 na podstawie umowy podpisanej w roku 1947. Lokal powyższy miał być oddany do użytkowania w dniu 15 lipca 1948 r. Duże opady atmosferyczne, trudność w otrzymaniu budulca i zbyt długo trwające formalności w zatwierdzeniu planu spowodowały opóźnienie oddania lokalu do użytkowania. Lokal powyższy Centrala przyjęła komisyjnie. W skład Komisji wszedł członek Rady Nadzorczej, członek Zarządu i powołany inżynier rzeczoznawca. Z należnych przedsiębiorcy sum Zarząd Spółdzielni zatrzymał kwotę 100.000 zł. jako wadium zwrotne, ponieważ przedsiębiorca nie wybudował zgodnie z umową korytarzyka, łączącego obie części lokalu rozdzielonego obecnie klatką schodową. Według oświadczenia przedsiębiorcy połączenie obu części lokalu ma nastąpić po przejęciu całego budynku przez Inspekcję Budowlaną.

Oddział w Katowicach, mieszczący się dotychczas po przeprowadzce z Urzędu Wojewódzkiego wprawdzie w centrum miasta, ale w bardzo szczupłym pomieszczeniu wszedł w posiadanie całego lokalu zajmowanego przez Przychodnię Weterynaryjną d-ra Saleckiego. Lokal powyższy obecnie odnowiony, jest wystarczająco obszerny na potrzeby Oddziału w Katowicach.

Również poprawiła się sytuacja lokalowa w wybitnie ruchliwym Oddziale Poznańskim, który dzięki inicjatywie kierownika Oddziału i poparciu Pana Naczelnika d-ra Krygicza wszedł w posiadanie obszernych i wygodnych pomieszczeń magazynowych, znajdujących się w tym samym budynku na parterze. Poza wymienionymi Oddziałami i Centralą dobre, obszerne lokale posiadają Oddziały w Łodzi, Bydgoszczy, Lublinie i Szczecinie. Z pozostałych Oddziałów sprawa lokalu dla Oddziału Krakowskiego musi być w roku bieżącym rozwiązana pozytywnie, ponieważ dotychczasowe pomieszczenie, znajdujące się w piwnicy gmachu Urzędu Wojewódzkiego, jest ciasne, ciemne i wilgotne. Personel pracuje w tym Oddziale przez cały dzień przy sztucznym świetle. Pozostałe Oddziały jak Kielce, Białystok, Rzeszów i Wrocław korzystające z pomieszczeń prywatnych bądź państwowych będą zmuszone poczekać jeszcze jakiś czas na poprawę warunków lokalowych.

Oddział w Gdańsku, posiadający do połowy r. 1948 jeden z najobszerniejszych lokali, zmuszony był oddać Komisji Kwaterunkowej 2 pokoje z pomieszczeniami gospodarczymi, głównie wskutek niedopilnowania i niedopełnienia przez Kierownictwo Oddziału we właściwym czasie t.j. w październiku roku 1946 potrzebnych formalności w Urzędzie Kwaterunkowym. W chwili obecnej pomieszczenie tego Oddziału jest jednym z najgorszych. Wszelkie interwencje Zarządu Władz Państwowych pozostały bezskuteczne, głównie wskutek braku dowodów ponownego przyznania tego lokalu przez Wydział Kwaterunkowy Zarządu Miejskiego w Gdańsku i trudną sytuację mieszkaniową na Wybrzeżu.

III. SPRAWY HANDLOWE.

Preliminarz budżetowy na rok 1948 przewidywał obroty w wysokości 202.750.000 zł. Na sumę powyższych obrotów składały się następujące pozycje:

a) obroty surowicą p-różycową 15.000 litrów à 5.850 zł	87.750.000.—	
b) lekarstwa importowane przez Dep. Wet. Min. Roln. i R. R.	60.000.000.—	
c) obrót lekarstwami i narzędziami własnymi	55.000.000.—	202.750.000.—

W y k o n a n o :

a) obrót surowicą p-różycową w r. 1948 12.027.150 à 5.850	70.358.837.—

spadek obrotów w stosunku do r. 1947 wyniósł 9.200.150 cc = 53.820.878 zł. obrót surowicą stanowił ca 32% całości obrotu.

b) obrót lekami importowanymi wyniósł	38.746.654,57
ponieważ w roku 1948 nie wszystkie lekarstwa importowane zostały wprowadzone do obrotu. Poza tym część importu t j. instrumenty jest rozprowadzana przez Spółdzielnie na warunkach prowizyjnych;	
c) obrót lekami i narzędziami własnymi przekroczono w stosunku do preliminarza o 43.377.957.50 i wyniósł	98 337.957,50
Razem	207.483.449,07
preliminowano	202.750.000.—
przekroczono in plus	4.733.449.07

Jak wynika z powyższego zestawienia osiągnęliśmy preliminowane roczne obroty z nadwyżką w wysokości 4.733.499.07 zł., a w stosunku do roku ubiegłego przekroczyliśmy je o 26.229.847,07 zł. Cechą dominującą działalności handlowej Spółdzielni w roku 1948 było stopniowe uniezależnienie się od obrotów surowicą i biopreparatami jako głównymi elementami obrotu i powolne zwiększanie sprzedaży środków oraz artykułów weterynaryjnych własnych. Poszczególne Oddziały jak Poznań, Lublin, Kraków, Bydgoszcz i Białystok mogą poszczycić się pięknymi wynikami ze sprzedaży instrumentów, maści, druków weterynaryjnych, płaszczy lekarskich, wszelkiego typu rękawiczek gumowych chirurgicznych, sekcyjnych, zarękawków, wlewników, trychinoskopów, znaczków dla psów itd. Akcja ta łącznie z masową sprzedażą apteczek weterynaryjnych, na którą Zarząd Spółdzielni kładł szczególny nacisk, została przez kolegów kierowników Oddziałów dobrze zrozumiana, a przez zainteresowane instytucje, ośrodki rolnicze, hodowlane i kolegów lekarzy wet. przychylnie przyjęta.

Naszym zdaniem ta droga postępowania była słuszną i celową, a co jest najważniejsze, dała oczekiwane pozytywne wyniki.

Z poważniejszych transakcji handlowych należy wymienić zamówienie Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rolnych na dostawę instrumentów weterynaryjnych w wyniku przetargu jaki się odbył w dniu 10 września 1948 r. na sumę 21.482.500 zł. oraz późniejsze zamówienie również Departamentu Weterynarii na dostawę sterylizatorów dla Lecznic Państwowych na sumę 6.798.750 zł. Jesteśmy obecnie w trakcie realizacji dostawy sterylizatorów oraz rozpoczęliśmy rozmowy na dostawę igieł w większej ilości również dla Lecznic Państwowych.

Oceniając współpracę i stosunki handlowe z naszymi dostawcami, jakim w głównej mierze są Zakłady Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach, Gorzowie i Drwalewie, Centrosan ze wszystkimi Oddziałami Wojewódzkimi, Państwowe Zakłady Optyczne, Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego, Spółdzielcze jak Weterynaryjny Instytut Wydawniczy, Spółdzielnia Pracy „Serobion" oraz kilka firm prywatnych produkujących leki weterynaryjne jak firma „Farwet" i „Remedium", z przyjemnością podkreślamy, że była ona harmonijna, polegająca na wzajemnych ustępstwach i zrozumieniu trudności, będących następstwem długoletniej, wyniszczającej nasz kraj wojny.

W treści niniejszego sprawozdania Zarząd Spółdzielni dał wyraz swego uznania dla pracy poszczególnych Oddziałów, oceniając ją pozytywnie na podstawie osiągniętych wyników. Przeprowadzone kontrole przez Władze Państwowe, Urzędy Rewizyjne, Komisję Rewizyjną, Zarząd Spółdzielni bądź głównego księgowego Centrali, nie stwierdziły w żadnym z Oddziałów poważniejszych uchybień bądź przekroczeń za wyjątkiem Oddziału w Gdańsku, gdzie kierownik nie mógł dać sobie rady bądź nie potrafił rozwiązać organizacyjnie spraw magazynu importowego. W sprawie tej Rada Nadzorcza i Komisja Rewizyjna Spółdzielni powzięła decyzję i uchwałę, oddając ją do wykonania Zarządowi.

IV. SPRAWY FINANSOWE.

1. Fundusz udziałowy.

Na dzień 31.12.1948 r. Spółdzielnia posiadała 915 członków. W okresie sprawozdawczym przybyło 91 członków. W związku z tym podniosła się również wysokość funduszu udziałowego z 1.330.813 do 1.513.970 zł.

2. Fundusz zasobowy.

Na dzień 31.12.1948 r. wysokość funduszu zasobowego wynosiła 7.690.299 zł., łącznie kapitały własne Spółdzielni wynosiły 9.184.269 zł.

3. Kredyty bankowe.

W chwili objęcia urzędowania przez obecny Zarząd, Spółdzielnia korzystała z kredytów w Banku Gospodarstwa Spółdzielczego w wysokości 19.000.000 zł. Z sumy tej 10.000.000 zł. przyznane było na obrót surowicą p-różycową i biopreparatami, a 9.000.000 zł. na obrót pozostałymi środkami wet.

W roku bieżącym z kredytu powyższego spłaciliśmy w ratach miesięcznych kwotę 5.000.000 zł. Ponieważ jednak kredyt w wysokości 14.000.000 zł. był stanowczo za mały przy wybitnie zwiększonych w tym roku obrotach Spółdzielni, Zarząd wystąpił z wnioskiem do Państwowego Banku Rolnego, który przejął agendy b. Banku Gospodarstwa Spółdzielczego o powiększenie kredytów na rachunku bieżącym do wysokości 25.000.000. zł.

Wniosek nasz przy bardzo przychylnym zaopiniowaniu przez Departament Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Wydział Planowania Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i po przedłożeniu wymaganych przez P B. R. dokumentów został przyjęty i otrzymaliśmy kredyt przyznany promessą Nr. 729/49/R z dnia 9 maja 1949 r. w wysokości 25.000.000 zł. Z globalnej sumy przyznanego kredytu 10.000.000 zł. płatne jest w dniu 15 listopada 1949 r., reszta w terminach późniejszych po jednomiesięcznym wypowiedzeniu.

Przyznanie przez P.B.R. kredytów w powyższej wysokości dało Spółdzielni głębszy oddech, odbijając się

bardzo korzystnie na jej obrotach przez umożliwienie zawierania jednorazowych poważniejszych transakcji oraz dokonywania zakupów większych partii towarów.

4. Udziały własne i lokaty w papierach wartościowych.

Ta pozycja nie uległa zmianie w okresie sprawozdawczym i wynosi:

a) udział w b. B. G. S.	138.000
b) udział w W.I.W.	33.000
c) udział w b. Społem przyjęty przez C.R.S.	10.230
d) pożyczka Odbudowy Kraju	32.000
Razem	213.230

W roku bieżącym powiększyliśmy nasze udziały w C.R.S. „Samopomoc Chłopska" o sumę zł. 81.770.

5. Ubezpieczenie towarów i majątku Spółdzielni.

W roku 1947 ubezpieczono towary i majątek Spółdzielni na sumę zł. 18.136.000. Obecnie w związku z powiększeniem wartości remanentów wzrosło ubezpieczenie do wysokości 37.242.000 zł. W kwocie ubezpieczeniowej mieści się również ubezpieczenie towarów UNRRA w magazynie importowym w Gdyni, który w najbliższym czasie ulegnie likwidacji po wykonaniu ostatnich rozdzielników Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. Pozostały będący w dyspozycji Departamentu Weterynarii nie duży zapas towarów UNRRA zostanie zabrany i przewieziony do magazynów Centrali w Warszawie.

V. WYKONANIE BUDŻETU.

	Preliminowano	Wykonano	Przekroczono
Obroty	202.750.000.—	207.483.449.07	4.733.449.07
Dochody	28.452.500.—	35.772.953.55	7.320.453.55
Wydatki	28.270.765.—	32.052.107.79	3.781.342.79
Nadwyżka bilansowa (czysty zysk)	181.735.—	3.720.845.76	3.539.110.76

		Preliminowano	Wykonano	Różnice niewykonano	Różnice przekroczono
I	**Koszty osobowe**				
	Płace i uposażenia	14.074.000,—	14.647.196,—		573.196,—
	Świadczenia socjalne	3.429.500,—	3.353.215,37	76.284,63	
	Razem:	17.503.500,—	18.000.411,37	76.284,63	573.196,—
II	**Koszty rzeczowe**				
	Utrzymanie lokali:				
	Komorne	396.000,—	546.749,—		150.749,—
	Opał i światło	180.000,—	311.053,—		131.053,—
	Utrzymanie czystości	144.000,—	134.921,—	9.079,—	
	Remonty	800.000,—	415.775,—	384.225,—	
	Przybory biurowe	630.000,—	641.716,64		11.716,64
	Czasopisma i książki	73.440,—	33.184,—	40.256,—	
	Opłaty pocztowe	375.000,—	703.027,31		328.027,31
	Koszty podróży	980.700,—	1.198.821,—		218.121,—
	Koszty reprezentacji	200.000,—	15.108,—	184.892,—	
	Koszty sądowe i notarialne	30.000,—	85.032,—		55.032,—
	Inne drobne	400.000,—	409.115,14		9.115,14
	Razem:	4.209.140,—	4.494.502,09	618.452,—	903.814,09
III	**Ubezpieczenia i opłaty**				
	Ubezpieczenia rzeczowe	240.000,—	239.548,50	451,50	
	Opłaty związkowe	1.520.625,—	1.609.171,—		88.546,—
	Razem:	1.760.625,—	1.848.719,50	451.50	88.546,—
IV	**Koszty obrotu towarowego**				
	Reklama	200.000,—	444.523,—		244.523,—
	Przewozy	75.000,—	371.962,67		296.962,67
	Razem:	275.000,—	816.485,67		541.485,67
V	**Podatki**				
	Obrotowy	2.027.500,—	2.214.473,—		186.973,—
	Od szyldu	20.000,—	8.500,—	11.500,—	
	Od lokali	150.000,—	73.144,—	76.856,—	
	Opłaty stemplowe	25.000,—	5.690,—	19.310,—	
	Opłaty rejestrowe	90.000,—	87.600,—	2.400,—	
	Inne wydatki		67.850,—		67.850,—
	Razem:	2.312.500,—	2.457.257,—	110.066,—	254.823 —
VI	**Amortyzacja**				
	Ruchomości	150.000,—	283.901,—		133.901,—
	Inwestycje	160.000,—	245.638,—		85.638,—
	Razem:	310.000,—	529.539,—		219.539,—
VII	**Nadzwyczajne wydatki**				
	Odsetki	1.900.000,—	1.452.488,68	447.511,32	
	Ofiary		95.799,—		95.799,—
	Podatek dochodowy		1.964.769,—		1.964.769,—
	Inne straty		392.136,48		392.136,48
	Razem:	1.900.000,—	3.905.193,16	447.511,32	2.452.704,48
	Ogółem:	28.270.765,—	32.052.107,79	1.252.765,45	5.034.108,24

Czysty zysk bilansowy za r. 1948 w wysokości	3.720.845,76
Wypracowany właściwie w drugiej połowie roku jest zdawałoby się niższy w porównaniu z rokiem ubiegłym. Zważywszy jednak, że w bilansie tegorocznym stworzyliśmy z zysków rezerwę na bilansówki i ewent. przyszłe wydatki, stojące w związku z działalnością w roku 1948 w wysokości	701.966,—
oraz zmuszeni byliśmy wypłacić z czystych zysków roku 1948 sumy, które zdaniem naszym, jako mające ścisły związek z działalnością w roku 1947 winny mieć odpowiednie rezerwy w bilansie za rok 1947. Wydatki powyższe były następujące:	
1. Podatki i odsetki od podatków lat ubiegłych	233.682,11
2. Bilansówki Centrali wypłacono za rok 1947	393.434,—
3. Druk sprawozdania Zarządu za rok 1947	152.000.—
Czysty zysk zatem wynosił	5.201.927,87

Nie bez znaczenia i wpływu na ostateczny wynik bilansowy były następujące obciążenia kosztów handlowych i prowadzenia przedsiębiorstwa:

1. Podwyżka poborów pracowniczych i robocizny.

2. Podniesienie ustawowych świadczeń socjalnych pracodawcy z 25,75% do 35,75% brutto.

3. Podwyższenie taryfy kolejowej, osobowej i towarowej.

4. Podwyższenie opłat pocztowych za listy, depesze, przesyłki itp.

5. Wzrost cen za opakowania, skrzynie, papier, gwoździe, sznurek, drut itp.

W roku bieżącym od dnia 1 stycznia 1949 r. została podwyższona stawka podatku obrotowego z 1% do 1,5% plus 0,6% składek lustracyjnych na rzecz C.R.S. „Samopomoc Chłopska", razem więc płacimy obecnie podatku obrotowego 2.1% w stosunku do 1,75% w roku 1947.

BILANS ZAMKNIĘCIA

na dzień 31 grudnia 1948 r.

STAN CZYNNY

Treść	Sumy szczegółowe	Sumy ogólne
I. Majątek stały		
1) Różne ruchomości	2.269.062.—	
2) Inwestycje w obcej własności	3.338.554.—	
3) Udziały w innych przedsiębiorstwach	181.730.—	5.789.346.60
II. Majątek obrotowy		
1) Środki płatnicze		
a) gotówka w kasie	925.886.93	
b) banki	6.463.476.—	
2) Papiery wartościowe	32.000.—	
3) Należności		
a) odbiorcy	21.070.841.08	
b) dostawcy	194.152.50	
c) inne należności krótkoterminowe	548.174 25	
4) Zapasy		
a) materiały do opakowania	155.539.—	
b) wyroby gotowe	804 014.35	
c) towary handlowe	46.848.023 02	77.042.107.13
III. Inne aktywa		2.146.553.42
1) Rozliczenia międzyokresowe czynne	Razem:	84.978.007,15
IV. Sumy pozabilansowe		
1) Towary obce	720 548 30	
2) Różni odbiorcy za towary niefakturowane	171.903.—	892.451.30
		85.870.458.45

BILANS ZAMKNIĘCIA

na dzień 31 grudnia 1948 r.

STAN BIERNY

Treść	Sumy szczegółowe	Sumy ogólne
I *Kapitały własne*		
1) Udziały członków	1.513.970.—	
2) Fundusz społeczny (zasobowy)	7.670.299.84	9.184.269.84
II *Umorzenia i rezerwy*		
1) Umorzenia wartości majątku stałego	1 278.121.60	
2) Inne rezerwy	701.966.—	1.980.087.60
III *Kapitały obce*		
1) Odbiorcy	3.147.027.49	
2) Dostawcy	52.342.342.51	
3) Akcepty własne	10.000.000.—	
4) Inne zobowiązania krótkotermin.	3.639.433.11	69.128.803.11
IV *Inne pasywa*		
1) Rozliczenia międzyokresowe bierne		964.000.84
V *Zyski*		3.720.845.76
1) Za okres bieżący (sprawozdawczy)	Razem:	84.978.007,15
VI *Sumy pozabilansowe*		
1) Różni za towary komisowe i inne	720.548.30	
2) Sprzedaż towarów niefakturowanych	171.903.—	892.451.30
		85.870.458.45

Objaśnienia do bilansu za 1948 r.

STAN CZYNNY

Ad I.

1) Wartości ruchomości jak np. urządzeń biurowych, maszyn biurowych, urządzeń magazynu itp.
2) Prawa majątkowe nabyte przez przeprowadzenie na koszt własny remontu w lokalu w Oddziale Gdańskim i kosztów odbudowy lokalu Biura Sprzedaży i Centrali w Warszawie.
3) Udziały własne w Banku Gospodarstwa Spółdzielczego, w Weterynaryjnym Instytucie Wydawniczym itp.

Ad II.

1) a) Pozostałość gotówki w kasach Centrali i Oddziałów

   b) Pozostałość gotówki złożonej w bankach B. G. S. i P. K. O. na rachunkach bieżących do każdorazowej dyspozycji Spółdzielni.
2) Papiery Państwowej Pożyczki Odbudowy Kraju.
3) Należności
   a) u odbiorców za wydane towary na kredyt 3/4 dłużników stanowią instytucje państwowe,
   b) sumy wypłacone dostawcom tytułem zaliczek na dostawę towarów,
   c) należności różnych dłużników nietowarowe jak wadium wpłacone do Urzędu Rewizyjnego w wysokości zł 172.750.— na dostawę narzędzi dla Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. zaliczki udzielone pracownikom, nadpłaty podatków i składkę Ubezpieczalni Społecznej itp.
4) a) Materiały do opakowania jak skrzynie, papier, drut, gwoździe, torby, sznurek, butelki, słoje itp.
   b) Towary przerobione lub wytworzone z surowców Spółdzielni
   c) Towary zakupione przez Spółdzielnię do dalszej odsprzedaży.

Ad III.

Wpłacone w 1948 r. sumy przez Oddziały na konto Centrali do Banku Gospodarstwa Spółdzielczego, a otrzymane przez Centralę w 1949 r. Wpłata w 1948 r. na karty rejestracyjne za 1949 r. Komorne za czas od 1.I. 1949 r. do 15.3.1951 r. wypłacone na podstawie umowy z małż. Hanuszami, oraz inne wydatki dotyczące okresu przyszłego.

Ad IV.

1) Towary sprzedane w 1948 r. i nieodebrane przez odbiorców oraz towary wycenione symbolicznie.
2) Wystawione rachunki odbiorcom proforma i wydane towary w/g wyceny symbolicznej.

STAN BIERNY

Ad I.

1) Sumy wypłacone przez członków z tytułu udziałów

2) Suma zł 184.000.— wypłacona przez członków tytułem wpisowego.
Suma zł 7.485.899.84 przekazana z nadwyżek bilansowych za 1946 i 1947 r.

Ad II.

1) Suma zł 971.365.— przeznaczona na amortyzację ruchomości
Suma zł 306.756.60 przeznaczona na amortyzację inwestycji w obcych nieruchomościach.
2) Sumy zarezerwowane na bilansówki i wynagrodzenia za 1948 r.

Ad III.

1) Wpłacone zaliczki odbiorców na zamówione towary
2) Zobowiązania Spółdzielni w stosunku do dostawców za dostarczone towary głównie Min. Roln. za import wyceniony zł 39.395.280.21, za towary UNRRA i surowicę p-różycową i inne towary.
3) Kredyt wekslowy w Banku Gospodarstwa Spółdzielczego
4) Zobowiązania Spółdzielni w stosunku do Urzędu Rewizyjnego za podatek obrotowy i dochodowy za miesiąc grudzień Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" za składki członkowskie (rewizyjne) Narodow. Banku Polskiego i Min. Roln. z tytułu różnic cen towarów importowanych itp.

Ad IV.

Sumy przekazane wierzycielom za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Spółdzielczego z dnia 31.12.1948 r. i zaksięgowane na koncie Banku z 1949 r.

Ad. V.

1) Różnice między dochodami i wydatkami w 1948 r. oraz majątkiem i zobowiązaniami Spółdzielni z 1948 r.

Ad VI.

1) Towary sprzedane w 1948 r. i nieodebrane przez odbiorców oraz należności dostawców za towary symbolicznie wycenione.
2) Towary sprzedane na r-ki pro-forma i sprzedaż towarów w/g wyceny symbolicznej.

RACHUNEK WYNIKÓW ZA 1948 ROK

NAKŁADY

Treść	Sumy szczegółowe	Sumy ogólne
I *Nakłady operacyjne*		
1) Koszt wytworzenia sprzedanych wyrobów własnej produkcji		2.209.112.12
2) Koszt własny sprzedanych towarów handlowych		177.132.780.72
3) Koszt własny sprzedanych w obrocie wewnętrznym wyrobów własnych produkcji i towarów handlowych		75.459.374.77
4) Koszty ogólne sprzedaży i administracji:		
a) koszty osobowe	18.000.411.37	
b) podatki państw. i komunalne	242.784.—	
c) inne koszty sprzedaży	5.178.573.59	
d) umorzenie wartości maj. stałego	529.539.—	23.951.307.96
5) specjalne koszty sprzedaży:		
a) podatek obrotowy	2.214.473.—	
b) opakowania i inne specjalne koszty sprzedaży	1.981.133.67	4.195.606.67
6) Koszty zakładów usługowych		808.003,96
II *Nakłady finansowe*		
1) Odsetki zapłacone		1.452.488.68
III *Nakłady i straty pozaoperacyjne i nadzwyczajne*		
1) Straty pozaoper. i nadzwyczajne		
a) ofiary	95.799.—	
b) podatek dochodowy	1.964.769.—	
c) inne	392.136.48	2.452.704.48
IV *Czysty zysk*		
1) Czysty zysk za 1948 r.		3.720.845.76
		291.332.225.12

RACHUNEK WYNIKÓW ZA 1948 ROK

DOCHODY

Treść	Sumy
I *Dochody operacyjne*	
1) Obrót netto ze sprzedaży wyrobów gotowych	2.709.217.80
2) Obrót netto ze sprzedaży towarów handlowych	203.553.461.27
3) Obrót wewnętrzny	
a) wyroby własne i towary handlowe	82.955.451.65
4) Prowizje pobrane	1.220.770.—
5) Dochody zakładów usługowych	808.003.96
II *Dochody finansowe*	
1) Odsetki uzyskane	16.131.—
III *Dochody i zyski pozaoperacyjne i nadzwyczajne*	
1) Dochody i zyski nadzwyczajne	119.189.44
	291.382.225.12

KOSZTY HANDLOWE

Rodzaje kosztów	Sumy		
	szczegółowe		ogólne
1. *Koszty osobowe:*			
a) Wynagrodzenie Władz		3.595.820.—	
b) Pobory pracowników umysł.		7.804.728.—	
c) Robocizna		1.629.257.—	
d) Ustawowe świadczenia socjalne		3.353.215.37	
e) Świadczenia umowne i dobrow.		1.617.391.—	18.000.411.37
2. *Podatki państwowe i komunalne:*			
a) Podatek od lokali		73.144.—	
b) Opłaty rejestracyjne		87.600.—	
c) Opłaty stemplowe		5.690.—	
d) Podatek od szyldów		8.500.—	
e) Inne podatki i opłaty		67.850.—	242.784.—
3. *Inne koszty sprzedaży:*			
a) Utrzymanie lokali			
a, 1) Czynsze i dzierżawy	546.749.—		
a, 2) Opał, woda, światło	311.053.—		
a, 3) Utrzymanie porządku	134.921.—		
a, 4) Remonty i inne drobne	415 775 —	1.408.498.—	
b) Przybory biurowe		641.716.64	
c) Czasopisma i książki		33.184.—	
d) Opłaty pocztowe		703.027.31	
e) Koszty podróży		1.198.821.—	
f) Koszty reprezentacji		15.108.—	
g) Koszty sądowe i notarjalne		85.032.—	
h) Inne drobne		409.115.14	
i) Ubezpieczenia rzeczowe		239.548..50	
j) Reklama		444.523.—	5.178.573.59
4. *Umorzenie wartości majątku stałego*			
a) Ruchomości		283.901.—	
b) Inwestycje w obcej własności		245.638.—	529.539.—
5. *Specjalne koszty sprzedaży*			
a) Podatek obrotowy		2.214.473.—	
b) Prowizje wypłacone		39.563.—	
c) Opakowania i przesyłki		332.399.67	
d) Opłaty rewizyjne		1.609.171.—	4.195.506.67
			28.146.914.63

ZAKOŃCZENIE

Oceniając wyniki pracy i bilansu za rok ubiegły z osiągnięciami dotychczasowymi w roku bieżącym za pierwsze 5 miesięcy (obrót wynosi zł. 141.220.178.—, zysk netto zł. 3.459.569) — dochodzimy do przeświadczenia, że Spółdzielnia nasza od pierwszych dni swego istnienia mimo różnych przeszkód i trudności stale i systematycznie z roku na rok powiększa się, rozwija, rozszerza zakres swej działalności, stając się placówką gospodarczą o dużym znaczeniu i rozległych kontaktach handlowych, oddającą służbie weterynaryjnej i zawodowi poważne usługi, bez których trudno sobie dziś wyobrazić sprawne funkcjonowanie i wykonanie zadań zleconych naszemu zawodowi przez Państwo.

A wiemy wszyscy jak poważne są te zadania. Jesteśmy świadkami, biorąc każdy z nas w mniejszym lub większym stopniu mniej lub bardziej aktywnie czynny udział w przemianach nie tylko struktury ustrojowej i socjalnej naszego Kraju, ale w równym stopniu struktury gospodarczej.

W planach państwowych zmierzających do powiększenia majątku narodowego, podniesienie dorobku gospodarczego Kraju jednym z najpoważniejszych zagadnień jest powiększenie stanu pogłowia zwierzęcego.

Państwo przeznacza na ten cel olbrzymie sumy, importuje z zagranicy lekarstwa i narzędzia nieprodukowane w Kraju, bądź produkowane w niedostatecznej ilości. Pokrywa kraj siecią lecznic i punktów weterynaryjnych wyposażając je w instrumenty i lekarstwa, łoży duże sumy na propagandę lecznictwa zwierząt, szkoląc jednocześnie liczny pomocniczy personel weterynaryjny dla usprawnienia pracy lekarzy wet. w terenie.

Nie jest rzeczą przypadku, że na tle tych poczynań Spółdzielnia nasza wykazuje tak poważny wzrost obrotów. Jest to rzeczowym dowodem jak bardzo jest ona z zawodem związana i służbie weterynaryjnej potrzebna.

W tej sytuacji myśląc o przyszłości Spółdzielni dochodzimy do wniosku, że nie może ona iść i rozwijać się według własnych koncepcji, ale musi być organizacyjnie związana z instytucjami państwowymi, planującymi i kierującymi polityką weterynaryjną w Polsce.

Skupiając w swym ręku 98% dostaw dla odbiorców państwowych Spółdzielnia powinna przez swych przedstawicieli współpracować w konstrukcji i tworzeniu planów zaopatrzenia służby wet. opracowywanych przez odpowiednie władze weterynaryjne.

Jednocześnie jako placówka handlowa Spółdzielnia winna przejąć w swoje ręce funkcje generalnego aparatu handlowego i dystrybutora całej produkcji państwowego przemysłu farmaceutyczno-weterynaryjnego.

W obecnej formie organizacyjnej roli tej Spółdzielnia spełnić nie może, a co jest najważniejsze, Państwo jest w stanie w każdej chwili powołać do życia analogiczną placówkę państwową odpowiadającą strukturą i charakterem działalności wymogom i potrzebom polityki państwowej. W tej sytuacji rola Spółdzielni spada automatycznie do zera i jest jednoznaczna z jej likwidacją z braku podstaw istnienia. Oczywiście powoływanie nowej państwowej placówki handlowo-dystrybucyjnej z chwilą kiedy istnieje gotowy sprawnie funkcjonujący aparat spółdzielczy byłoby rozrzutnością, na którą nas nie stać.

Oceniając wartość powyższego zagadnienia Zarząd Spółdzielni z największą troską o jej dobro wielokrotnie i gruntownie studiował powyższą sprawę łącznie z Radą Nadzorczą, Naczelną Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, a ostatnio przeprowadził konferencję z kierownikami Oddziałów dla wszechstronnego i wyczerpującego zebrania opinii i materiału.

W wyniku powyższego stanowisko zajęte przez Zarząd Spółdzielni i Radę Nadzorczą znalazło swój wyraz we wniosku na Walne Zgromadzenie, który zostanie zgłoszony we właściwym punkcie porządku dziennego.

Składając przed Walnym Zgromadzeniem powyższe skromne sprawozdanie Zarząd Spółdzielni pragnie podziękować:

Panu Dyrektorowi Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych dr Stanisławowi Kraussowi za bardzo serdeczny, życzliwy stosunek oraz za pomoc i rzeczowe ustosunkowanie się do spraw Spółdzielni.

Władzom Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" Okręgu Warszawskiego oraz Władzom b. Banku Gospodarstwa Spółdzielczego, a obecnie Państwowego Banku Rolnego za pozytywne i przychylne ustosunkowanie się do potrzeb Spółdzielni, wyrazem czego była pomoc materialna w formie przyznanego kredytu, umożliwiająca dalszy rozwój Spółdzielni.

Panu Profesorowi dr Heliodorowi Szwejkowskiemu — Prezesowi Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej za pomoc, rady i wskazówki, nacechowane duchem dobrze pojętego koleżeństwa, których nigdy nam nie odmówił ilekroć zwracaliśmy się do Niego.

Panu Docentowi dr Romanowi Hoppemu — Prezesowi Rady Nadzorczej Spółdzielni i kolegom członkom Rady Nadzorczej za ścisłą współpracę z Zarządem Spółdzielni, za zaufanie i czas, którego nigdy nie szczędzili o ile zaszła tego potrzeba.

Dziękujemy wszystkim kolegom z Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, Prezesom Okręgowych Izb Lekarsko-Weterynaryjnych, Naczelnikom Wydziałów Weterynarii Urzędów Wojewódzkich za popieranie naszej pracy.

Dziękujemy wszystkim kolegom w terenie i kolegom kierownikom Lecznic Państwowych, którzy nas popierali przez zaopatrywanie się za naszym pośrednictwem.

Dziękujemy wszystkim kolegom Kierownikom Oddziałów, personelowi Centrali i urzędnikom oraz pracownikom fizycznym wszystkich Oddziałów za sumienną i rzetelną pracę, uczciwe wywiązywanie się ze swoich obowiązków dla dobra naszej instytucji.

Wreszcie dziękujemy tym wszystkim kolegom, którzy nie ze złej woli w momencie zmiany Zarządu przewidywali upadek Spółdzielni. Oni bowiem oddali nam największą przysługę, wyzwalając z nas zdwojoną energią i chęć do pracy.

(—) *Tytus Badowski*
lekarz weterynarii
Vice-prezes Zarządu
Dyrektor Handlowy

(—) *Stanisław Ryszkowski*
lekarz weterynarii
Prezes Zarządu
Dyrektor Spółdzielni

(—) *Dr Paweł Wiktorski*
Członek Zarządu
Kier. Biura Sprzedaży

KOMUNIKAT NACZELNEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ

Zgodnie z § 21. Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17.1.1946 r. w sprawie wykonania Dekretu z dnia 6.6.1945 r. o izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U.R.P: Nr. 4 p. 42 z dn. 13.2 1946 r.) w dniu 28.6.1949 r. zostały powołane przez Walne Zebranie Delegatów Okręgowych Izb Lekarsko-Weterynaryjnych do Naczelnej Izby Lekarsko-Wet. nowe władze Naczelnej Izby Lekarsko-Wet. w składzie następującym:

ZARZĄD: prezes: Jan Deryło, sekretarz: Julian Luks; skarbnik: Tadeusz Majewski.

ZASTĘPCY: V. prezes: Tadeusz Żuliński; zast. sekretarza: Mieczysław Mika; z. skarbnika: Abdon Stryszak.

KOMISJA REWIZYJNA: przewodniczący: Edward Pluszyński; członkowie: Zbigniew Służewski, Tadeusz Wiśniewski.

SĄD DYSCYPLINARNY: Bronisław Godlewicz, Stefan Król, Jan Pieniążek, Franciszek Czapliński.

MEMORIAŁ

złożony w Departamencie Wet. M. R. i R. R. przez N. I. L. W. w sprawie uregulowania stosunków służby wet. zatrudnionej w rzeźniach przejętych przez C. Z. P. M.

Odbywające się od kilku miesięcy przejmowanie rzeźni z rąk sektora samorządowego przez Państwowy Centralny Zarząd Przemysłu Mięsnego wymaga uregulowania całego szeregu zagadnień związanych ze służbą weterynaryjną na odcinku rzeźni. Brak odgórnego, autorytatywnego unormowania tych spraw uniemożliwia lub conajmniej znacznie utrudnia prace związane z przestawieniem administracji upaństwowionych rzeźni na tory nowoczesnej, socjalistycznej gospodarki mięsnej, stwarza atmosferę czasowości i niepewności wśród pracowników itp. niedomagania.

Naszym zdaniem w świetle dotychczas obowiązujących przepisów prawnych, następujące zagadnienia powinny, przynajmniej tymczasowo, tj. do czasu znowelizowania odpowiednich ustaw i rozporządzeń, pozostać przy samorządach:

1) Tworzenie obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa. Jest to obowiązek wynikający z przepisów § 1 rozp: Mn. Roln. i R. R. z dn. 31.XII 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 31 z 1929 r.).

2) Wyznaczanie lekarzy wet. do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, ciąży również na władzach samorządowych w myśl art. 9 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22.III 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60 poz. 454 z 1933 r. i Nr. 18 poz. 132 z 1938 r.).

3) Urządzenie i prowadzenie tanich jatek, unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego i nieszkodliwe usuwanie mięsa niezdatnego do spożycia (Przepisy §§ 42—54 i załączniki Nr. Nr. 15, 16 i 17 do rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 29.I 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 305).

4. Dozór nad mięsem i przetworami mięsnymi będącymi w obrocie, walka z nielegalnym handlem mięsem, walka z potajemnym ubojem jako czynności mające za zadanie ochronę zdrowia obywateli gminy, również są obowiązkiem władz samorządowych, a to w myśl wyraźnych przepisów § 41 rozp. Ministra Opieki Społecznej z dn. 10.XII 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 643).

5) Sprawdzanie względnie badanie mięsa przywozowego.

6) Nadzór weterynaryjny na targowiskich zwierząt rzeźnych.

7) Treść napisów na pieczątkach do znakowania mięsa, ściśle określona przepisami §§ 30—37 i załącznikiem Nr. 13 do rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 29.I 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 3053 musi ulec zmianie w rzeźniach upaństwowionych.

Oczywiście, że w razie pozostawienia obowiązków czynności i uprawnień wymienionych w punktach 2, 3, 4, 5 i 6 w kompetencji władz samorządowych, należałoby i przewidziane taryfą opłaty za poszczególne czynności pobierać na rzecz tych ostatnich.

Zdajemy sobie sprawę, że pozostawienie wspomnianych agend w rękach władz samorządowych nie jest do pomyślenia na stałe, i że wcześniej czy później zagadnienia te zostaną rozwiązane w drodze znowelizowania odnośnych przepisów.

Wobec coraz częściej powtarzających się pogłosek o chęci stworzenia nowej, podporządkowanej tylko naczelnym władzom C. Z. P. Ms. instytucji weterynaryjnej, a tym samym rozbicie jednolitego pionu dysponującego służbą wet. w kraju, prosimy o rozpatrzenie załączonego projektu schematu organizacyjnego służby wet. na odcinku rzeźni upaństwowionych. Po znowelizowaniu odnośnych przepisów prawnych lekarze wet. jak również pomocniczy personel weterynaryjny mógłby być podporządkowany pragmatyce obowiązującej służby państwowej

w całym słowa tego znaczeniu, to jest przejść na etat Departamentu Wet. Min. Roln. lub pozostać na etacie C. Z. P. Ms., lecz pozostawać w zależności pod względem fachowym od państwowych władz weterynaryjnych. Rozbijanie jednolitego pionu dysponującego służbą wet. w naszych warunkach uważamy za nie wskazane z wielu względów, najważniejszymi z nich są:

1. Zbyt szczupła ilość lekarzy i w tych warunkach stwarzanie nowej naczelnej instytucji weterynaryjno-administracyjnej odciągnie wiele sił od pracy ściśle zawodowej w terenie.

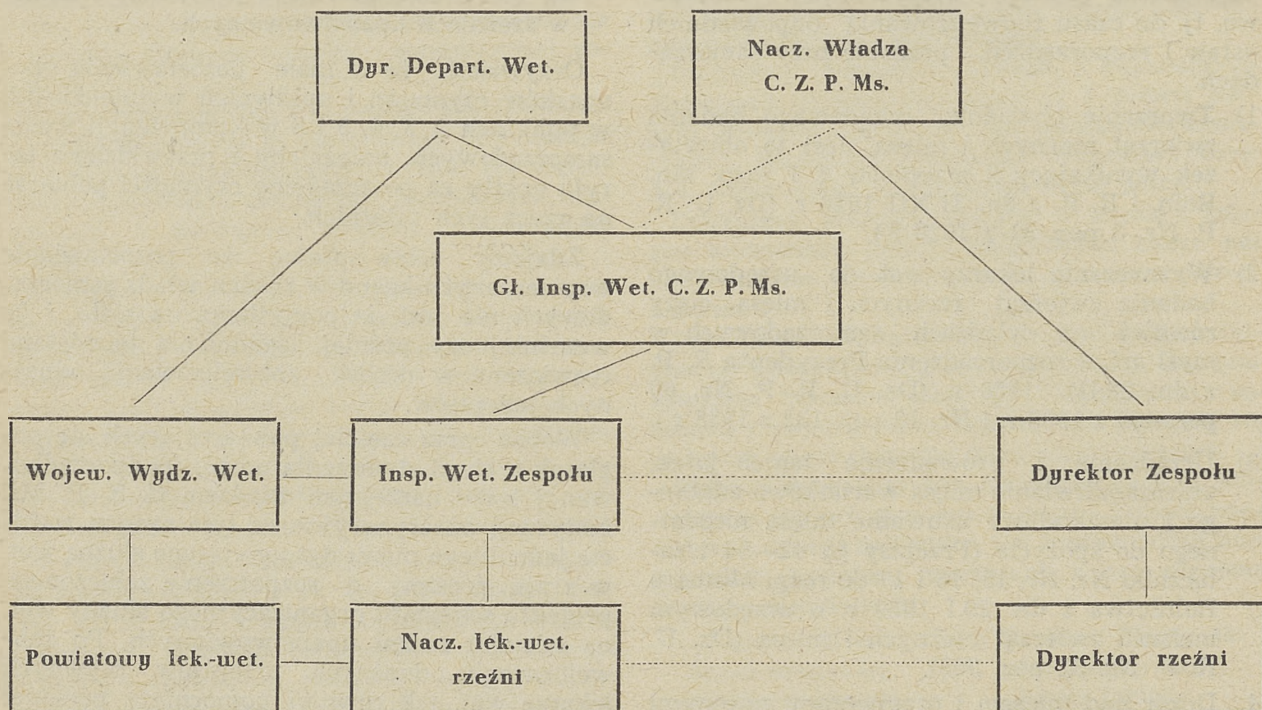
2. Niezdrowe współzawodnictwo w ubieganiu się o najlepsze siły fachowe między różnymi instytucjami jak np. Departament Wet. Min. Roln., C. Z. P. Ms., P. G. R., C. M., P. Z. U. W. i in.

3. Lekarz wet. zatrudniony np. w upaństwowionej rzeźni i uniezależniony od czynnika kierującego ogólną polityką na odcinku weterynaryjnym kraju, stanie się jednostronnym, będzie dbał pod naciskiem, lub bez, o interesy instytucji, w której pracuje bez względu na interesy ogólno-państwowe np. na odcinku współdziałania w zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

W schemacie więc przewidujemy utworzenie przy C. Z. Ms. instytucji Głównego Inspektora Wet., jako czynnika doradczego i opiniodawczego przy Nacz. Dyr. C. Z. P. Ms z jednej strony, z drugiej zaś strony podległego pod względem zawodowym Dyrektorowi Departamentu Wet. Do czynności jego należałoby spełnianie obowiązków wchodzących w zakres państwowego dozoru nad badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa, współdziałanie z naczelnymi władzami C. Z. P. Ms. co do jakości produkcji, harmonizowanie współpracy organów urzędowego badania z personelem wytwórczym itp. W terenie Główny Inspektor Wet. działałby za pośrednictwem Inspektorów Wet. Zespołów, współdziałających z dyrektorami zespołów z jednej strony, z drugiej zaś Naczelnikami Wydziałów Wet. Wojewódzkich, Inspektorowi Wet. Zespołu podlegaliby Naczelni Lekarze Wet. Rzeźni.

Inspektorom Wet. Zespołów i Naczelnym Lekarzom Rzeźni, ewentualnie mógłby być powierzany państwowy nadzór nad eksportem i importem, szkolenie lekarzy odbywających obowiązującą praktykę rzeźnianą, szkolenie pomocniczego personelu wet. itp. czynności.

Projekt schematu organiz. służby wet. w C. Z. P. Ms.

PROTOKÓŁ

Walnego Zebrania Delegatów Okręgowych Izb Lekarsko-Weterynaryjnych do Naczelnej Izby Lekarsko - Weterynaryjnej w Warszawie odbytego w dniu 12.III 1949 r.

Obecni:

1) Heliodor Szwejkowski Prezes N. I. L. W., 2) Stefan Koeppe — Sekretarz N. I. L. W., 3) M. Tymniak — Kraków. 4) M. Cena — Wrocław. 5) J. Pieniążek, 6) A. Szwabowicz — Wrocław, 7) J. Luks — Gdańsk, 8) A. Bobako — Gdańsk, 9) E. Witoszko — Łódź, 10) R. Śliwiński — Gdańsk, 11) S. Mastalerz — Łódź, 12) J. Golka — Łódź, 13) T. Majewski — Łódź, 14) A. Stryszak — Gdańsk, 15) T. Żuliński — Lublin, 16) A. Spryszak — Gdańsk, 17) A. Dziżyński — Kierownik Biura N. I. L. W.

Zaproszeni goście:

1) S. Ryszkowski — Dyrektor Spółdzielni Handl. Przem. Lekarzy R. P., 2) E. Pluszyński — Warszawa, 3) T. Wiśniewski — Lublin, 4) A. Żebracki — Lublin, 5) C. Marański.

P o r z ą d e k o b r a d.

1) Zagajenie obrad i uchwalenie porządku dziennego, 2) Odczytanie i przyjęcie protokółu ostatniego Walnego Zebrania, 3) Sprawozdanie z działalności Zarządu Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, oraz Okręgowych Izb Lekarsko-Weterynaryjnych za rok 1948. 4) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Naczelnej Izby Lekarsko - Weterynaryjnej za rok 1948. 5) Dyskusja nad sprawozdaniem oraz sprawa absolutorium z działalności agend Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej za rok 1948. 6) Uchwalenie preliminarza budżetowego Naczelnej Izby na rok 1949. 7) Sprawa VI Walnego Zjazdu Lekarzy Wet., oraz XIV Międzynarodowego Kongresu Weterynaryjnego w Londynie. 8) Sprawy różne Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej oraz Okręgowych Izb Lekarsko-Weterynaryjnych. a) Wniosek Zarządu Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Krakowskiej o reasumpcję uchwały Walnego Zebrania Delegatów z dnia 9.XI 1948 r. w sprawie opłat na remont Domu Wypoczynkowego w Krynicy Morskiej. b) Zagadnienie reorganizacji lecznictwa zwierząt oraz prywatnej praktyki lekarsko-weterynaryjnej. c) Sprawa reorganizacji „Życia Weterynaryjnego". 9) Sprawy administracyjne. 10) Wolne wnioski. Ustalenie terminu następnego Walnego Zebrania.

Zebranie otworzył o godz. 11-ej w sali posiedzeń Rady Wydziału Wet. U. W. przy obecności 15 delegatów, 4 gości i kierownika biura Nacz. Izby. Prezes H. Szwejkowski. Porządek dzienny zaproponowany przez przewodniczącego został przyjęty z tym, że p. p. 4 i 5 na wniosek prof. dra A. Stryszaka, przewodniczącego Kom. Rew. Nacz. Izby odroczono do następnego Walnego Zebrania.

1) Odczytany protokół z ostatniego Walnego Zebrania Izby przyjęto.

2) Prezes złożył krótkie sprawozdanie z działalności Zarządu Naczelnej Izby za ostatni okres. W szczególności poruszył następujące sprawy:

a) Regulamin wewn. Izby Naczelnej. Ostatecznie zostały uzgodnione z Ministerstwem Roln. i R. R. poszczególne punkty dotyczące zastrzeżeń ze strony Min. Roln. i R. R. i nic zdaje się już nie stać na przeszkodzie zatwierdzeniu regulaminu przez Ob. Ministra.

b) Memoriał w sprawie uregulowania praktyki lekarsko-wet. opracowany przez Komisję wyłonioną przez W. Z. Nacz. Izby został złożony osobiście przez prezesa i sekretarza Nacz. Izby — Ob. Ministrowi i resortowemu wiceministrowi. Memoriał zostanie opublikowany w organie prasowym izb.

c) Zarząd Nacz. Izby rozesłał do izb okręgowych przygotowane przez siebie surowe projekty rozporządzenia Min. Roln. i R. R. o sądach dyscyplinarnych i o wykonywaniu praktyki lekarsko-wet. (projekt poprawek dekretu już wydanego w 1945 i projekt rozporządzenia wykonawczego do tegoż dekretu) — w celu zaopiniowania przez izby i dokonania poprawek, Prezes wyraża zdziwienie z powodu zbytniego przeciągania przez izby wypowiedzi w tych sprawach, i zbyt małego zainteresowania projektami ze strony niektórych izb.

d) Zarząd Naczelnej Izby niemal od początku swej kadencji zajmował się sprawą kodeksu deontologii lek.-wet. Zostały rozesłane listy do szeregu osób z prośbą o dostarczenie odpowiednich danych kazuistycznych, jak też materiały będące w rozporządzeniu Naczelnej Izby w celu skonstruowania przynajmniej szkieletu wspomnianego Kodeksu. Niestety, nie wszystkie osoby, którym przesłano materiały wyraziły swą opinię. Zarząd N. I. nie posiada przeto w tej chwili więcej materiałów niż posiadał w chwili zainicjowania sprawy. Nie mniej jednak — choć wydać się to może niesłusznym lub nieistotnym — Zarząd N. I. będzie dążył do postawienia sprawy kodeksu sumienia lek. wet. na porządku dziennym, uważając ją za ważną i pilną.

e) Prezes stwierdza, że nie wszystkie izby pracują w sposób odpowiadający stojącym przed zawodem zadaniom. Od kierownictwa poszczególnych izb wymaga się aktywizacji podążającej za przykładem O. I. L. W. Pomorsko-Mazurskiej, która pochlubić się może największymi sukcesami w swych usiłowaniach dla dobra społeczeństwa, państwa i samorządu zawodowego. Naczelna Izba zwraca uwagę delegatów na to, aby przy zbliżających się wyborach do izb okręgowych — ze swej strony, użyli wpływów w kierunku dokonania wyboru na członków władz izb nie z punktu widzenia stanowisk reprezentowanych przez poszczególnych członków, ale przede wszystkim z punktu widzenia pracy społecznej, uświadomienia politycznego i okazywanego zawodowi poświęcenia. Zawodowi potrzebna jest praca, a nie reprezentacja.

f) Fundusze Izby Naczelnej znajdują się stale na poziomie opłakanym. Częstokroć najważniejsze sprawy ulegają zahamowaniu ze względu na brak środków. Winę ponoszą izby okręgowe, które zbyt nieregularnie wpłacają przypadające od nich składki na rzecz Izby Naczelnej i organu prasowego. Szczególnie „Życie Weterynaryjne“ cierpi na tym, gdyż każdy numer czasopisma jest montowany w zależności od funduszów figurujących na koncie P. K. O. Nacz. Izby. Tak być nie powinno. Fundusze na rzecz Izby Nacz. muszą być przelewane w odstępach regularnych i w wysokości przewidywanej przez preliminarz uchwalony przez delegatów izb okręgowych.

g) Izbie Pomorsko - Mazurskiej, przodującej pod względem natężenia pracy należy się szczególna pochwała za zorganizowanie kursu z zakresu badania ryb, w którym wzięło udział 20 lekarzy wet. z całego kraju. Kurs ten udał się pod każdym względem i odbił się głośnym echem wśród członków zawodu jako przedsięwzięcie niewątpliwie wnoszące odżywczy prąd samokształceniowy. Należy podkreślić wielki wkład ze strony prezesa O. I. L. W. Pomorsko-Mazurskiej Dra Antoniego Spryszaka i prof. dra Abdona Stryszaka w dzieło tak dla zawodu i państwa pożyteczne.

h) W dniach 24 — 26.I 1949 r. odbył się w Krakowie zjazd poświęcony sprawom akcji „H“ z udziałem wielu przedstawicieli lekarzy wet. zatrudnionych w adm. wet. Izby Lek. Wet. nie otrzymały zaproszeń oficjalnych i nie były przeto reprezentowane per se w sesjach Zjazdu, co nadaje temu ostatniemu charakter czysto administracyjny, a nie społeczno-zawodowy.

i) Staraniem organizacji F. A. O. przy czynnym współudziale naszych władz naczelnych administracji wet. odbyła się w dniach 11 — 21.XI 1948 r. konferencja lekarzy wet. w W-wie z udziałem licznych delegacji zagranicznych. Obrady prowadzono zasadniczo w językach tych narodów, które były na konferencji reprezentowane. Główne tematy stanowiły zagadnienia związane ze zwalczaniem chorób zwierząt dom. pod kątem widzenia jaknajwiększych korzyści gospodarczych a przede wszystkim przysporzenia produkcji zwierzęcej. Należy żałować, że sprawozdania, wzgl. streszczenia poszczególnych prelekcji interesujących ogół naszych lekarzy dotąd nie ukazały się w polskim tłumaczeniu. Sprawozdania w języku polskim o przebiegu konferencji F. A. O. ukazało się w Nr 2 „Med.-Wet.“ 1949 r.

j) Naczelna Izba Lek.-Wet., stosując się do wniosków wysuniętych przez poszczególne izby okręgowe w sprawach bytowych lekarzy wet. interesowała się szczególnie „siatką płac“ lekarzy rzeźnianych, oraz sprawą należnego im z tytułu istniejących już precedensów dodatku „zakaźnego“ przyznanego lekarzom ludzi na poszczególnych stanowiskach niebezpiecznych ze względu na rodzaj pracy dla zdrowia lub grożących utratą zdolności do pracy (Dz. U. R. P. Nr 14/1949, poz. 92). Z ramienia Nacz. Izby została powołana komisja w składzie: Godlewicz Bronisław, Karnecki Kazimierz, Luks Julian, Pakowski Tadeusz, Deryło Jan, która na zebraniu w dniu 28.XI.48 r. w W-wie opracowała materiały przesłane następnie przez Zarz. Nacz. Izby do władz centralnych Zw. Zawod., Depart. Wet. i wszystkich izb okręgowych. Protokół Komisji został ogłoszony w Nr 10 — 12 „Życia Weter.“, 1948 r.

k) Polski Komitet Normalizacyjny zwrócił się do szeregu instytucji zawodowych weterynarii o zapiniowanie opracowanych przez siebie projektów ogólnych zasad planowania i budowy rzeźni. Projekty po zaopiniowaniu przez Komisję wyłonioną przez Nacz. Izbę odesłano do Polskiego Kom. Norm.

l) Ze względu na częste zwracanie się do Nacz. Izby szeregu instytucji państw., samorząd., gospod. o wyrażenie opinii w różnych sprawach związanych z techniczną stroną zarządzeń rzeźnianych, gospodarki w rzeźniach itp. został rzucony przez Nacz. Izbę projekt sporządzenia w obrębie wszystkich izb lekarzy wet. specjalistów od spraw rzeźnianych, do których Naczelna Izba mogłaby kierować zapytania pod jej adresem postawione we wspomnianych sprawach.

n) Doceniając znaczenie, jakie posiada dla państwa akcja „H“, Zarząd Naczelnej Izby jest zdania, że cały zawód lekarsko-wet. winien dołożyć jaknajwięcej starań, aby zabezpieczyć od strony weterynaryjnej powodzenie tego tak ważnego gospodarczo i społecznie przedsięwzięcia. Zdaniem prezesa — Naczelna Izba winna swe stanowisko podkreślić przez specjalną uchwałę.

m) Również sprawa podniesienia poziomu zawodowego i ogólnego pomocniczych sił zatrudnionych przy lekarzach wet. względnie w aparacie administr.-sanitarnym dużych rzeźni powinna ze strony całości zawodu znaleźć odpowiednie poparcie w imię korzyści społecznych i gospodarczych, a odnośna uchwała Walnego Zebrania Nacz. Izby winna dać wyraz troskliwości naszego zawodu o wspomniany poziom pomocniczej służby.

o) Sprawa dekretu dotyczącego t. z. „rejonizacji“ lekarzy wet. od chwili ukazania się pierwszych zapowiedzi odnośnej ustawy była troskliwie obserwowana przez Zarząd Naczelnej Izby. W miarę kształtowania się form organizacyjnych zamierzonej przez Min. Roln. i R. R. rejonizacji — Izba Naczelna otrzymywała za pośrednictwem rzecznika izb nacz. Czesława Marańskiego materiały dotyczące podziału na rejony w obrębie poszczególnych województw dla zaopiniowania. Materiały te były z kolei przekazywane przez Zarz. Nacz. Izby — izbom okręgowym i po rozpatrzeniu przez nie podziału na rejony wracały do Dep. Wet. za pośrednictwem biura Nacz. Izby. Prezes wyraża nadzieję, że obecny na zebraniu nacz. Marański naświetli stronę merytoryczną dekretu.

p) Sprawa słynnego zarządzenia 3 ministrów podporządkuwującego administrację wet. na 2 i 3 stopniu wydziałów rolnych ukształtowała się ostatecznie w sposób, który z punktu widzenia ce-

lów i założeń weterynarii jako kółka w mechaniźmie państwowym z naszego stanowiska oceniany być może jako niekorzystny. Oczywiście, poglądy reprezentowane przez ogół lekarzy wet. i izby lekarsko-wet. nie mogły powstrzymać wprowadzenia w czyn dawno zadecydowanych zarządzeń. Należy stwierdzić, że sfery rolnicze w obrębie admin. państw., choćby w związku z akcją „H" nie usiłują bynajmniej przejaskrawiać swej supremacji wynikającej z przepisów zarządzenia — nad służbą wet. odnośnych stopni, a przeciwnie w dalszym ciągu utrzymano bezpośredniość kontaktu naczelników wydziałów wet. urzędów wojew. z wojewodami lub resortowymi wicewojewodami.

r) Z głęboką troską Zarząd Naczelnej Izby śledził sprawę kształtowania się coraz silniej przez Min. Rol. i R. R. wysuwanego poglądu co do konieczności powołania do życia średnich szkół dla kształcenia pomocniczej służby wet. Władze centralne doszły jednak do wniosku, że bez powołania kadr „techników weterynaryjnych" podporządkowanych lekarzom wet. nie będzie można przeprowadzić należycie 6-letniego planu na odcinku służby wet. i sprawa została zadecydowana przez utworzenie w najbliższej przyszłości, jeszcze w 1949 r. liceów weterynaryjnych, przynajmniej w liczbie 3. Prezes wyraża nadzieję, że nacz. Murański również i to zagadnienie oświetli ze strony poglądów Dep. Wet.

s) Niewątpliwie, rozwinięta na szeroką skalę akcja ze strony Państwa zmierzająca do jaknajwydatniejszego podniesienia gospodarczego kraju na odcinku przysporzenia materiału hodowlanego jak też akcja zapewnienia dla świata pracy odpowiedniej ilości mięsa i tłuszczów — nakładają na cały aparat weterynaryjny obowiązek jak najbardziej wytężonej pracy zapobiegającej chorobom zwierząt dom. oraz uświadamiania szerokich mas drobnych rolników-hodowców. Zadania, które w związku z tym stoją przed lekarzem wet. wymagają dalszej jeszcze aktywności i czynnego przełamywania przeszkód opóźniających zrealizowanie 6-letniego planu gospodarczego. Aby usiłowania lekarzy wet. włączonych w nurt tworzącego się dzieła nie pozostały jednak tylko pustym frazesem — władze adm. wet. muszą ze swej strony zadbać o to, by każdy terenowy lekarz wet. posiadał jaknajlepsze warunki do rozwinięcia swej pełnej aktywności.

t) Prezes wraca jeszcze do spraw finansowych izb, wskazując na to, że wbrew uchwałom W. Zebrań Delegatów Okr. Izb do Izby Naczelnej, które ustaliłyby wysokość składki normalnej, przypadającej miesięcznie od członka na 500.— zł. niektóre izby wnoszą projekty obniżania składki, podejmują w tej sprawie uchwały w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami i zarządzeniami Nacz. Izby i wprowadzają tą drogą dezorganizację w finansie Izby Naczelnej. Prezes Izby Naczelnej podkreśla konieczność utrzymania dyscypliny wewnętrznej i odpowiedzialność władz izb okręgowych w razie niestosowania się do uchwał Naczelnej Izby prawomocnie powziętych na podstawie statutu organicznego t.j. dekretu i rozporządzenia wykonawczego o izbach lekarsko-wet.

Kończąc swe sprawozdanie prezes wyraził opinię, że delegaci okręg. izb wobec zbliżających się terminów upływu kadencji, winni swym wpływem spowodować, aby przy najbliższych wyborach do władz izb okręgowych wysunąć na wszystkie, a przynajmniej na naczelne stanowiska tych członków zawodu, którzy swym uspołecznieniem, swym czynnym udziałem w organizacjach politycznych i umiłowaniem zawodu udzielają dostatecznej gwarancji, że potrafią poprowadzić dalej samorząd zawodowy po drodze zgodnej z wymaganiami państwa, kodeksem sumienia lekarskiego i życzeniami całego zawodu pracującego w b. ciężkich warunkach przy spełnianiu ważnych dla gospodarstwa narodowego zadań.

Z kolei przewodniczący udzielił głosu dyrektorowi Spółdzielni Przemysł. Handl. Lek. Wet. R. P. — St. Ryszkowskiemu, który treściwie przedstawił stan finansów Spółdzielni, plany i zamierzenia tej instytucji zmierzającej do zaopatrzenia zawodu w środki i instrumenty wet., trudności, które Spółdzielnia zmuszona jest pokonywać, jak też przygotowania poczynione i zamierzone w związku z akcją „H".

4) Po przemówieniu Dyr. St. Ryszkowskiego — przewodniczący otwiera dyskusję. Kolega E. Pluszyński zapytuje, jakie echo wywołała sprawa podporządkowania służby wet. odnośnym władzom rolniczym. W odpowiedzi nacz. C. Marański odczytał oświetlające tę sprawę pisma Dep. Wet. Min. Roln. i R. R.

Prof. Dr A. Stryszak — omówił szczegółowo sprawę stanowiska zawodu wet. wobec stojących przed nim zadań. Mówca jest zdania, że zawód coraz bardziej przestaje być organem służby zdrowia publicznego, przechodząc jako czynnik dysponowany pod władzę organów służby zaopatrzenia. Zadaniem lekarza wet. nie jest bynajmniej tylko leczenie chorych indywiduów; dużo większe znaczenie posiada pełnienie roli lekarza sanitarnego, a więc wykonywanie zadań bezpośrednio związanych ze zdrowiem człowieka. Z punktu widzenia taktycznego, tej tak ważnej roli lekarza wet., nie należy pomijać, bowiem zdrowe zwierzę jest tylko środkiem, a nie celem zadań, które leżą przed lekarzem weterynaryjnym.

Dr A. Spryszak — rozwijając wysunięte przez prof. Stryszaka zagadnienie omawia sprawę ustawodawstwa sanitarnego w zakresie produktów spoż. poch. zwierz. Mówca stwierdza, że w ustawodawstwie istniejącym są już dwie luki w odniesieniu do niektórych produktów poch. zw. Brak mianowicie przepisów regulujących nadzór sanitarno-wet. nad obrotem krajowym drobiem oraz rybami itp., a powołane do wydania tych przepisów organy nie wykazują troski o należyte ujęcie i podporządkowanie tej sprawy tym, którzy winni być kontrolerem podaży z punktu widzenia interesu zdrowia publicznego.

Prof. St. Koeppe jest zdania, że w Ministerstwie Zdrowia powinni znaleźć się lekarze weterynaryjni

jako organ, który miałby decydujący wpływ na regulowanie obrotu od strony sanitarnej i nadzór nad produktami tak ważnymi dla zdrowia publicznego.

Dr J. Luks omawia szczegółowo sprawę sanitarną i techniczną rzeźni krajowych, wykazując istniejące braki w przeprowadzeniu nadzoru nad tego rodzaju przedsiębiorstwami użytku publicznego. W obecnej chwili — w związku z przebudową gospodarczą, nieraz wprost niewiadomo jakiej instytucji centralnej podlegają konkretnie poszczególne sprawy dotyczące rzeźni i jej działalności. Mówca jest zdania, że jak najszybciej należy zorganizować kursy dla lek. wet. rzeźnianych, kształcące ich na dyrektorów rzeźni z możliwie szerokim uwzględnieniem strony ekonomiczno-handlowej. W końcu, stawia wniosek, uzupełniony przez Dra Bobaka treści następującej: Naczelna Izba Lekarsko-Weterynaryjna R. P. winna w swych staraniach uwzględnić sprawę służby miejskich lekarzy wet. i wystąpić o usankcjonowanie ustawą przydziału tej służby do Wydziału Zdrowia albo o utworzenie samodzielnych referatów wet. w Zarządach Miejskich. Dr J. Golka — scharakteryzował istniejące ustawodawstwo o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa. Odnośne ustawy były wydane raczej pod kątem zabezpieczenia producenta niż konsumenta, który winien być przedmiotem zainteresowania resortu zdrowia. W tym kierunku powinny pójść usiłowania zmierzające do stworzenia ustawodawstwa sanitarnego doby obecnej tak, aby interesy konsumenta były jak najszerzej uwzględnione.

Dr R. Śliwiński — zwraca uwagę na konieczność roztaczania należytej opieki nad oglądaczami mięsa i trychinoskopistami. Omawia sprawy oględzin mięsa pochodzącego z uboju na użytek domowy w drobnych gospodarstwach. Lek. wet. rejonowy musi roztoczyć nadzór nad oględzinami zwierząt rzeźnych mięsa na podwładnym mu terenie.

E. Pluszyński. — Coraz bardziej zaznacza się w obrębie zawodu podział pracy w dwóch kierunkach, z których 1-szy stanowi lecznictwo jaknajszerzej ujęte i 2-gi — nadzór nad artykułami spożywczymi pochodzenia zwierzęcego. Mówca jest zdania, że obecnie nie wystarcza już nadzór wykonywany w odniesieniu do 2-go kierunku przez odpowiedni Wydział Dep. Wet. Min. Roln. i R. R., lecz powinien powstać Dep. Wet. w Min. Zdrowia poświęcony sprawom obrony interesów konsumenta. Mówca stawia wniosek: Walne zebranie wzywa Zarząd Naczelnej Izby do zgłoszenia dezyderatu do Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. aby w planie kursów szkoleniowych przewidziano również szkolenie lek. wet. rzeźnianych.

Prof. Dr A. Stryszak — Zawód lekarsko-wet. musi zająć zdecydowane stanowisko w sprawie określenia swych zadań: czy ma uważać się za organ ściśle weterynaryjny związany z wytwarzaniem dóbr konsumcyjnych, czy też za organ kontrolno-sanitarny związany bezpośrednio ze służbą stojącą na straży zdrowia ludzkiego Oba kierunki posiadają uzasadnienie, ale drogi i cele są inne. Wiąże się z tym sprawa specjalizacji w obrębie zawodu, wymagająca zasadniczych pociągnięć, których rezultatem powinno być oddzielenie całkowite działalności lek. wet. „praktyka" od działalności lek. wet. „sanitarnego".

Dr J. Luks — podejmując sprawy poruszone przez przedmówców stawia wniosek o powołanie Komisji do opracowania zagadnień związanych z higieną produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego. Komisja powinna porozumieć się z Dep. Wet. Min. Roln. i R. R. i wnioski swoje uzgodnić z jego zamierzeniami. Do Komisji postanowiono powołać kol. kol.: Prof. dr St. Koeppe, nacz. E. Pluszyjski, Dr A. Spryszak, prof. dr A. Stryszak, Dr J. Luks, Dr Śliwiński. Komisja ma prawo kooptacji; szczególnie pożądane byłoby wykorzystanie przez nią doświadczenia kol. kol.: Godlewicza, Wrzyszczyńskiego, Kaźmierczaka, a w miarę potrzeby i innych znawców zagadnień tu przynależnych. Na wniosek przewodniczącego postanowiono powierzyć Komisji również sprawę zaopiniowania projektów norm opracowanych przez Komisję rzeźnianą Pol. Kom. Norm. Wniosek Walne Zebranie przyjęło jednomyślnie.

Dr A. Bobako — omówił obszernie sytuację t. z. miejskich lekarzy wet., którzy nie posiadają w ramach istniejącego ustawodawstwa wyraźnie określonej pragmatyki służbowej. W chwili obecnej referat „miejskiej służby wet." jest przerzucany w obrębie agend zarządów miast do resortów najmniej jak możnaby się spodziewać oczekiwanych, bo nawet do resortów „kultury i sztuki". Sam fakt takiego dowolnego przeniesienia ważnego dla interesów ogółu referatu, jak też uzależnianie go od dorywczo powziętych uchwał lokalnych władz dowodzi konieczności jaknajszybszego uregulowania pozycji miejskich lekarzy wet., którzy nie posiadają obecnie należytego oparcia w stojących przed nimi zadaniach.

Prof. Dr M. Cena — stawia wniosek uzupełniający wniosek nacz. E. Pluszyńskiego, aby Zarz. Nacz. Izby wystąpił do odnośnych władz o zorganizowanie kursów dla lek. wet. zatrudnionych w rzeźniach wszystkich typów ze szczególnym uwzględnieniem w programie wyszkolenia sanitarnego, ekonomicznego i technicznego — przy współpracy z Depart. Wet. Min. Roln. i R. R. Kursy takie winny być przymusowe dla wyznaczonych przez odnośne władze lekarzy wet. Walne Zebranie wniosek przyjęło jednogłośnie. Poza tym mówca stawia drugi wniosek. Należy dążyć do organizowania wspólnych konferencji z przedstawicielami medycyny ludzkiej w sprawach badania środków spoż. pochodzenia zwierzęcego w celu ustalenia wspólnych dążeń, celów, wymagań i dróg zmierzających do postawienia odnośnych zagadnień na odpowiednim poziomie i w sposób najbardziej zabezpieczający interesy człowieka pracy. Wniosek jednogłośnie przyjęto.

Nacz. Marański — omówił stanowisko Dep. Wet. Min. Roln. i R. R. w odniesieniu do poruszonej sprawy służb pomocniczych, poświęcając szczególnie uwagę planom co do trichinoskopistów, dezynfektorów, sanitariuszy wet., laborantów itp.

Prof. dr A. Stryszak — zwraca uwagę na konieczność szkolenia młodych, świeżo kończących wydziały

wet. lekarzy pragnących poświęcić się lecznictwu. Uważa, że powierzanie im natychmiast po ukończeniu samodzielnych stanowisk rejonowych lekarzy wet. jest błędem, przynoszącym duże szkody. Powinni oni odbyć stage pod kierunkiem doświadczonych lekarzy wet., kierowników lecznic dla zwierząt. Niestety, nie przewidziano na ten cel odpowiednich funduszów. Mówca stawia wniosek: „Rada Deleg. O. I. L. W. do N. I. L. W. wzywa Zarząd Nacz. Izby do wystąpienia w Min. Roln. i R. R. w sprawie zapewnienia młodym lekarzom wet. doszkalania fachowego w państwowych lecznicach dla zwierząt i opłacania pełnionych przez owych lekarzy czynności z kreowanych na ten cel specjalnych funduszów". Wniosek przyjęto jednogłośnie.

Przewodniczący zarządza przerwę półgodzinną.

Po przerwie podjęto obrady nad kolejnym p. porz. dz. oznaczonym jako 6).

6) Kierownik biura Nacz. Izby — Dr A. Dziżyński przedstawił preliminarz budżetowy Nacz. Izby na rok 1949 po stronie wpływów i po stronie wydatków zamykający się sumą 2.730.000 zł (p. załącznik). Księgowy Nacz. Izby ob. Kozak, przedstawił surowy bilans zamknięcia za rok budżet. 1948 i omówił poszczególne jego pozycje. Figurującą w bilansie nadwyżkę dochodów z 1947 r. Walne Zebranie poleciło przelać na konto „funduszu zasobowego" 1948 r. w sumie 195.948 zł. Jednocześnie na wniosek Dra A. Dziżyńskiego postanowiono upoważnić kierownika biura Nacz. Izby do wydawania zaleceń księgowemu w sprawie likwidowania ewentualnych nadwyżek z danego poprzedniego roku budżetowego w sposób podobny, jak obecnie. Następnie Dr A. Dziżyński porównuje preliminarz budż. z roku 1947 z preliminarzem 1948 r. wykazując konieczność podniesienia odpowiednich pozycji, podyktowaną koniecznościami niezależnymi od Zarządu Nacz. Izby. W dyskusji nad preliminarzem budż. na 1949 rok zabierali głos:

Prof. Dr A. Stryszak — uważa, że coraz bardziej kurczy się strona przychodu w związku z warunkami, w których znalazły się izby okręgowe, zależne z kolei od stanu finansowego członków. Mówca jest zdania, że wydatki Izby Naczelnej należy ograniczyć przez wprowadzenie oszczędności zwłaszcza w wydawaniu organu prasowego izb. „Życie Wet." mogłoby ukazywać się rzadziej, a cały dział urzędowy obejmujący rozporządzenia i okólniki Min. Roln. i R. R. można by usunąć, gdyż ukazują się one jednocześnie w „Medycynie Weterynaryjnej".

W odpowiedzi prezes Izby Nacz. wyjaśnia, że zawód nie może i nie powinien ograniczać łamów swego urzędowego organu. Należy raczej dążyć do tego, aby Min. Roln. i R. R., które jest specjalnie zainteresowane w możliwie jak najpewniejszym odzwierciadleniu jego działalności na odcinku wet. — finansowało ową część organu prasowego izb poświęconą zarządzeniom urzędowym. Sprawa finansowania tego działu znajduje pełne zrozumienie ze strony władz adm. Min. Roln. i R. R. Rozmowy odnośne są w toku i Zarząd Nacz. Izby podaje do wiadomości Waln. Zebrania otrzymane w powyższej sprawie obietnice ze strony naszych najwyższych władz administr. wet. finansowania „działu urzędowego". Ponieważ sprawa budżetu Nacz. Izby Lek.-Wet. jest związana nieodłącznie z finansami izb okręgowych, które swoje plany finansowe opierają na wpływach ze składek członkowskich dalsza dyskusja winna być poświęcona sposobom urealnienia budżetu Izby Naczelnej w oparciu o wpływy z izb okręgowych. W związku z powyższym przewodniczący odczytał wniosek powzięty przez W. Z. Okręg. Izby L. W. Warszawsko-Białostockiej dotyczący apelu tejże izby pod adresem Nacz. Izby L. W. o zezwolenie na uwzględnienie w obniżce składek miesięcznych większego % niż ten, który został przez Izbę Naczelną wytyczony w odniesieniu do członków zatrudnionych na terenie centralnych władz admin. wet., asystentów uczelni wet. itp. Warszawa, jako stolica — jest w tym położeniu, że koncentruje dużą ilość członków zawodu, którzy rzeczywiście z tytułu pełnionych przez siebie obowiązków, nie mogą płacić składek przypadających na rzecz izby w pełnej wysokości, gdyż nie posiadają żadnych zajęć dodatkowych. Izba Warszawsko-Białostocka wnosi przeto o zezwolenie stosowania ulg w większych rozmiarach niż przewidywało dotąd zarządzenie Nacz. Izby

Przychylając się do wniosku przewodniczącego, będącego jednocześnie prezesem Okr. Izby Lek. Wet. Warszawsko-Białostockiej — Walne Zebranie postanowiło podwyższyć % ulg na terenie wymienionej izby z tym zastrzeżeniem, że nie będą one stosowane zbyt szeroko. W powyższej sprawie pozostawiono plein pouvoir prezesowi izby okręgowej po wypowiedziach nacz. Marańskiego, Dr Luksa, prof. Stryszaka i Dr Spryszaka w ramach 15% ogólnej liczby członków izby.

Dr Tymniak omówił przyczyny zalegania składek przypadających na rzecz Nacz. Izby — z izby Krakowskiej wnosząc o zmniejszenie miesięcznej składki członkowskiej do 300 zł miesięcznie motywując swój wniosek niemożliwością ściągnięcia składek w obowiązującej wysokości, dużymi zaległościami itp.

Wniosek wywołał ożywioną dyskusję, w której zabierali głos: Dr A. Spryszak, Dr J. Golka, Dr T. Majewski, podając surowej krytyce stanowisko O. Izby Krakowskiej, której przedstawiciele Dr Tymniak i Dr J. Pieniążek zapewnili, że jako przedstawiciele krakowskiego i rzeszowskiego dołożą ze swej strony wszelkich starań, by w sposób wiążący zobowiązać członków izby krakowskiej do konieczności utrzymania składek członk. w wysokości uchwalonej przez Naczelną Izbę w imię przesłanek uwydatnionych w dyskusji poświęconej wnioskowi Zarządu Okr. Izby Krakowskiej, który — pod naporem argumentów—wycofują. Wniosek Dr T. Majewskiego postawiony przez niego na początku dyskusji w sprawie stanowiska Zarządu Okr. Izby Krak. został przez wnioskodawcę wycofany. Dr A. Spryszak doradza, by Okr.. Izba Krakowska wprowadziła na terenie swej działalności referat rozrachunkowy, który poza wygodami oddawanymi jego uczestnikom — stanowi potężny środek wychowawczy. W zakończeniu dyskusji na p. 6 porz. dziennego, preliminarz budż. Nacz. Izby na 1948 r. Walne Zebranie przyjęło jednomyślnie.

7). Przewodniczący omówił przygotowania poczynione przez komitet wykonawczy VI W. Zjazdu L. W.

R. P., przy czym odczytał protokół zebrania plenum kom. wykon. i uchwały przezeń powzięte. Wobec odkładania terminu zjazdu przez centralne władze adm. wet. — w celu niedopuszczenia do deaktualizacji materiałów — na wniosek prof. Dr Ceny postanowiono publikować przygotowane na zjazd materiały w „Życiu Weterynaryjnym“.

Sprawę udziału polskich lekarzy wet. w XIV Międzynarod. Kongresie Wet. w Londynie omówił sekretarz Narod. Komitetu Polskiego Kongresu — prof. Dr A. Stryszak.

8). Nacz. Marański odczytał dekret o rejonizacji lekarzy wet. i przedstawił tło i motywy, którymi kierowały się władze przy jego wydaniu. Z kolei omówił zadania rejonowych lekarzy wet., rzeźnianych, godziny zajęć itp., oraz sprawę wynagrodzeń. Mówca zapoznaje zebranych z planem szkolenia lekarzy wet. w ciągu 1949 r. przewidzianym przez Dep. Wet. Min. i R. R. na kursach z dziedziny zwalczania jałowości, chirurgii, chorób wewn. itp. Potwierdza również fakt powołania do życia w najbliższej przyszłości przynajmniej 2 liceów weter.

W dyskusji zabierali głos — prof. Szwejkowski, E. Pluszyński, prof. Stryszak, Dr Pieniążek, Dr A. Spryszak, A. Śliwiński, Dr Tymniak, prof. Żuliński, Majewski.

St. Mastalerz porusza sprawę zakresu kompetencji pomocniczych sił weterynaryjnych m. in. felczerów. Przewodniczący odczytuje wniosek powzięty przez W. Zebranie Okr. Izby Lek. Wet. Warszawsko-Białostockiej w sprawie akcji „H“. W dyskusji na temat wniosku zabierali głos: Dr A. Spryszak i prof. Cena. Walne Zebranie uchwaliło wniosek w brzmieniu zaproponowanym przez przewodniczącego, a mianowicie:

I. Walne Zebranie wzywa wszystkich członków Izb Lekarsko-Wet. do wzięcia jak najintensywniejszego udziału w akcji hodowlanej (t. zw. akcji „H“) drogą wzmożenia wysiłku na wszystkich odcinkach pracy zawodowej. Jednocześnie wzywa się wszystkich lekarzy wet. członków, a zwłaszcza kolegów pracujących w terenie do ścisłej współpracy w ramach akcji „H“ z miejscowymi organizacjami Samopomocy Chłopskiej.

Przewodniczący odczytuje wniosek dotyczący ustawy o ochronie hodowli:

II. W związku z szeregiem trudności na jakie napotykają lekarze wet. przy wykonywaniu przepisów o ochronie hodowli — Walne Zebranie wzywa Zarząd Izby, aby wystąpił na terenie Naczelnych Władz Weterynaryjnych z apelem o jaknajdokładniejsze sprecyzowanie postanowień dekretu o ochronie hodowli drogą opracowania odpowiedniej interpretacji punktów dotyczących ochrony pogłowia bydlęcego.

W dyskusji zabierali głos: Dr Mastalerz i A. Śliwiński. Postanowiono zwrócić się do władz centralnych z memoriałem w sprawie dekretu o ochronie hodowli. Wniosek w brzmieniu podanym przez przewodniczącego — przyjęto.

E. Witoszko poruszył sprawę konieczności bliskiej współpracy pomiędzy izbami a władzami adm. wet., zwłaszcza centralnymi.

Przewodniczący — porusza sprawę czasopisma zawodowego dla pomocniczych służb wet., zwłaszcza dla oglądaczy mięsa. Pismo powinno być kierowane przez lekarzy wet. i wydawane przez zawód wet.

W dyskusji zabierali głos prof. Stryszak, nacz. Marański, E. Pluszyński, Dr A. Spryszak, prof. Cena.

Redakcja czasopisma niekoniecznie musi być związana z Warszawą: E. Pluszyński proponuje, by redagowaniem i wydawaniem czasopisma zajęła się O. I. L. W. Poznańska.

Dr A. Spryszak przedstawił Zebraniu sprawę domów wypoczynkowych w Krynicy Morskiej. Nie wszystkie izby wywiązały się z obowiązku nałożonego uchwałami Naczelnej Izby wzięcia czynnego udziału w finansowaniu tak ważnego i pożytecznego dla lekarzy wet. i ich rodzin — dzieła.

St. Mastalerz proponuje, aby obecni na zebraniu delegaci zreferowali jak najprzychylniej sprawę domów wczasowych na terenie swych izb. Izba Naczelna wyśle poza tym przynaglające przypomnienia powziętych w swoim czasie uchwał rozkładających ciężar utrzymania domów wypoczynkowych na wszystkie izby. Poza tym zabeirali głos w tej sprawie prof. Szwabowicz, prezes Szwejkowski i prof. Żuliński.

Przewodniczący odczytał pismo Dra A. Dziżyńskiego skierowane do Zarz. N. I. z prośbą o zwolnienie go z obowiązków redaktora „Życia Weterynaryjnego“. Walne Zebranie poruczyło Zarządowi Nacz. Izby wyszukanie odpowiedniego kandydata na redaktora organu prasowego izb.

9) W sprawie funduszu wdów i sierot zabierali głos: przewodniczący prof. Cena i Dr Tymniak.

Przewodniczący przypomina o konieczności możliwie jak najszybszego złożenia sprawozdań z działalności izb okręgowych w 1948 r. ze względu na potrzebę przygotowania ogólnego sprawozdania we właściwym czasie przez Naczelną Izbę dla władz, którym izby podlegają. Porusza jeszcze raz sprawę wytycznych, którymi należy się pokierować w związku z wyborami władz okręgowych izb, wobec zbliżającego się wygaśnięcia okresu pierwszej kadencji.

10) W wolnych wnioskach prof. Szwejkowski i prof. A. Stryszak omówili sprawę praktyk wakacyjnych dla słuchaczy wet., apelując do delegatów izb okręgowych o rozwinięcie jaknajdalej idącej pomocy ze strony tych lekarzy wet., do których praktykanci zostaną przydzieleni.

Termin najbliższego Walnego Zebrania Izby Naczelnej wyznaczono na maj resp. czerwiec bez bliższego ustalania dnia zebrania.

Na tym obrady zamknięto.

PROTOKÓŁ NR. 4

Walnego Zgromadzenia członków Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Warszawsko-Białostockiej w Warszawie odbyte w dniu 27. II. 49 r. przy ul. Grochowskiej 272

Obecnych na Zgromadzeniu 74 członków Izby.

Pkt. 1. Prezes Izby Prof. Dr H. Szwejkowski, otwierając zebranie, wita przybyłych na zebranie kolegów, a następnie wzywa do uczczenia przez powstanie pamięci zmarłych w roku sprawozdawczym kolegów, członków Izby Władysława Sypniewskiego, Bazylego Anisimowa i Gracjana Siedleckiego. Z kolei na wniosek Prezesa, zgodnie z § 23 regulaminu Izby, na przewodniczącego Zebrania powołano Profesora D-ra Stefana Koeppego, do Prezydium kol. Naczelnika Stanisława Trojana i kol. Jana Zawidzkiego, a na sekretarzy kolegów: Józefa Piotrowskiego i Bogumiła Gollera.

Przewodniczący stwierdza ważność obrad i poddaje pod głosowanie zaproponowany przez Zarząd porządek dzienny obrad o treści następującej:

1. Zagajenie i wybór Prezydium Zebrania i uchwalenie porządku dziennego.
2. Część naukowa: a) referat, b) film naukowy.
3. Odczytanie protokółu z poprzedniego Walnego Zebrania.
4. Sprawozdanie Zarządu z działalności Izby w 1948 r.
   a) sprawozdanie Prezesa
   b) sprawozdanie Sekretarza
   c) sprawozdanie Skarbnika.
5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
6. Dyskusja nad sprawozdaniami.
7. Uchwalenie wysokości składek członkowskich i preliminarza budżetowego na rok 1949.
8. Zatwierdzenie wpłat dokonanych na rzecz Domu Wypoczynkowego Lekarzy Wet. w Krynicy Morskiej.
9. Wnioski Zarządu.
10. Przyjęcie i zatwierdzenie regulaminu wewnętrznego Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynarynej Warszawsko-Białostockiej wg wzoru regul. ramowego uchwalonego przez Naczelną Izbę.
11. Wybory nowych władz Izby:
   a) Zarządu
   b) Komisji Rewiz.
   c) delegatów do Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.
   d) Sądu dyscyplinarnego.
12. Wolne wnioski.

Zamknięcie obrad.

Podany powyżej porządek dzienny przyjęto.

Pkt. 2 Prof. Dr M. Gedroyć wygłosił referat na temat Nowe środki chemoterapeutyczne. Nostępnie wyświetlone zostały filmy naukowe na tematy: Gruźlica u zwierząt domowych", „Choroba cieszyńska", „Choroba Bornaska" i „Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej zwierząt domowych w rozpoznawaniu różniczkowym".

Pkt. 3 Po części naukowej przewodniczący powitał przybyłego na Zebranie Dyrektora Departamentu Weterynarii Min. Roln. i R. R. D-ra Stanisława Kraussa.

Na wniosek przewodniczącego Walne Zebranie powołuje kol. kol. D-ra J. Krupińskiego i Z. Rogińskiego do przestudiowania protokółu poprzedniego Walnego Zebrania w celu ustalenia jego zgodności z przebiegiem obrad.

Pkt. 4-a. Prezes Izby Prof. Dr H. Szwejkowski złożył sprawozdanie za 1948 r. oraz za cały okres kadencji Zarządu Izby. (Sprawozdanie w załączniku).

Pkt. 4-b. Sprawozdanie sekretarza w załączniku. (Zał. Nr 1).

Pkt. 4-c. Sprawozdanie skarbnika w załączniku. (Zał. Nr 2).

Pkt. 5. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej kol. M. Mika odczytuje protokół z przeprowadzonej rewizji w Zarządzie Izby oraz sprawozdanie z działalności Komisji Rewizyjnej za rok 1948.

Doc. Dr Roman Hoppe, jako delegat Izby Warszawsko-Białostockiej do Naczelnej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej złożył sprawozdanie z działalności delegatów. Delegaci brali czynny udział w pracach bieżących Naczelnej Izby Lekarsko-Wet.

Poza tym omówił szerzej sprawę domów wypoczynkowych dla lekarzy wet. i ich rodzin w Krynicy Morskiej.

Pkt. 6. Przewodniczący otwiera dyskusję nad sprawozdaniami.

Wobec braku zgłoszeń do dyskusji oddaje pod głosowanie wnioski Komisji Rewizyjnej. Wnioski te zostały przyjęte przez aklamację.

Pkt. 7. Przewodniczący otwiera dyskusję nad preliminarzem budżetowym zreferowanym przez Skarbnika Izby (w załączniku).

W dyskusji nad preliminarzem przewodniczący proponuje skreślenie pozycji „amortyzacja inwentarza". Wniosek swój wycofuje po wyjaśnieniu Skarbnika, że pozycja ta przewidziana jest przez instrukcję wydaną przez Naczelną Izbę o prowadzeniu księgowości i rachunkowości w izbach.

Kol. Koskowski proponuje aby skasować stosowane dotąd ulgi w opłacaniu składek członkowskich. Wszystkie składki według wnioskodawcy, powinny być jednakowe dla wszystkich członków.

Przewodniczący wyjaśnia, że wysokość składek dla wszystkich Izb ustaliła uchwała delegatów do Naczelnej Izby.

W sprawie składek zabierali głos: Dr St. Żebrowski i kol. K. Pluszyński. Skarbnik Izby zgłasza w imieniu Zarządu Izby w związku z preliminarzem budżetowym na 1949 rok następujące wnioski:

I Walne Zebranie uchwala zgodnie z uchwałą delegatów O.I.L.W. do Naczelnej Izby z dnia 9.X.1948 r: podwyższyć składkę członkowską z dniem 1:I:1949 r. do sumy 500 zł.

II Walne Zebranie O.I.L.W.W.B: upoważnia delegatów do Naczelnej Izby L:W. do wniesienia prośby na plenum N.I.L.W. o podwyższenie procentu udzielania ulg w płaceniu składek w wysokości 50% od sumy 500.— zł. — do ilości 30% ogólnej liczby członków

poczynając od dnia 1.I.1949 r. w odniesieniu do członków O.I.L.W.W.B., jako będącej w specjalnych warunkach (duża ilość lekarzy wet. zatrudnionych w zarządach centralnych i na Uniwersytecie).

III Walne Zebranie przyjmuje preliminarz budżetowy na rok 1949 według brzmienia przedstawionego przez ustępujący Zarząd Izby a zamykający się tak po stronie wpływów jak i wydatków sumą zł. 1.423.000.— i jednocześnie upoważnia Zarząd Izby do dokonywania przekroczeń budżetowych oraz — virements w obrębie poszczególnych grup budżetu Izby na rok 1949 w razie gdyby okazało się to konieczne dla dobra gospodarki Izby.

IV Walne Zebranie zatwierdza wpłatę 124.000.— zł. dokonaną w roku 1948 i na początku 1949 r. na rzecz domu wypoczynkowego lek. wet. w Krynicy Morskiej.

Wpłatę dokonano na podstawie uchwały Walnego Zebrania Delegatów O.I.L.W. do Naczelnej Izby Lek. Wet. dnia 9:X.1948 r. o obowiązku wpłacenia po 1000.— zł. od każdego członka na pokrycie kosztów remontu i urządzenia domu wypoczynkowego lek. wet. w Krynicy Morskiej. Wobec powyższego udział O.I.L.W.W.B. w domach wypoczynkowych w Krynicy Morskiej wynosi obecnie 224.000.— zł.

V Walne Zebranie znosi z dniem 1.I.1949 r. wszelkie opłaty na Fundusz Wdów i Sierot i jednocześnie uchwala zgodnie z uchwałą Walnego Zebrania delegatów O.I.L.W. do N.I.L:W: z dnia 9:X:1948 przelewanie nadwyżek z wpływów uzyskanych ze składek członkowskich po pokryciu wydatków własnych O.I.L.W.W.B. i opłat na rzecz N:I:L:W: — na rzecz Funduszu Wdów i Sierot przy Naczelnej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej.

VI Walne Zebranie postanawia zamknąć akcję zbiórki na rzecz Funduszu Samopomoco-Zapomogowego z dniem 31.XII.1948 r. i znosi dobrowolne opodatkowanie lekarzy wet. — członków O.I.L:W:W:B: na rzecz Funduszu Samopomoco-Zapomogowego od dnia 1.I.1949 r.

VII Walne Zebranie uchwala sumę 36.000.— zł. pozostałą z Funduszu Samopomocowo-Zapomogowego zużyć na przyznanie zapomóg: 1. Sierocie po śp. Marku Pęskim — Stanisławie, studentce IV roku Akademii Stomatologicznej w Warszawie w wysokości 20.000.— zł. 2. Dr Marczyńskiemu Janowi w wysokości 10.000 zł. na poratowanie zdrowia:

Pozostałą resztę, aktualnie wynoszącą 6.000.— zł. pozostawia jako rezerwę do dyspozycji Zarządu Izby na zapomogi nadzwyczajne.

Przewodniczący oddaje kolejno pod głosowanie w/ wymenione wnioski: Wniosek pierwszy przyjęto jednogłośnie,

Wniosek II-gi przeszedł większością przy jednym przeciwnym,

wniosek III, IV, V, VI, przyjęto jednogłośnie. Wniosek VII z poprawką kol. Miki w ostatnim zdaniu „Pozostałą resztę o aktualnie wynoszącej sumie pozostawić jako rezerwę do dyspozycji Zarządu Izby na zapomogi nadzwyczajne" — przyjęto jednogłośnie.

Przewodniczący ogłasza uchwalenie preliminarza budżetowego na rok budżetowy 1949.

Następnie przewodniczący Zebrania prosi kolegów: D-ra J. Krupińskiego i Z. Rogińskiego o podanie uwag dotyczących przeczytanego przez nich protokółu z poprzedniego Walnego Zebrania.

Wobec oświadczenia ich, że żadnych zastrzeżeń co do protokółu nie mają, ogłasza protokół za przeczytany i przyjęty.

Pkt. 9 Sekretarz Izby odczytuje wnioski Zarządu Izby o treści następującej:

I. Walne Zebranie uchwala: wzywa wszystkich członków Okręgowej Izby Lekarsko-Wet. Warszawsko-Białostockiej do wzięcia jak najintensywniejszego udziału w akcji hodowlanej (t. zw. akcji H) drogą wzmożenia wysiłku na wszystkich odcinkach pracy zawodowej. Jednocześnie wzywa się wszystkich lekarzy wet. członków, a zwłaszcza kolegów pracujących w terenie, do ścisłej współpracy w ramach akcji H. z miejscowymi organizacjami Samopomocy Chłopskiej.

II. W związku z szeregiem trudności na jakie napotykają lekarze wet. przy wykonywaniu przepisów o ochronie hodowli — Walne Zebranie wzywa Zarząd Izby do zwrócenia się do Naczelnej Izby Lek. Wet., aby wystąpiła ona na terenie Naczelnych Władz Weterynaryjnych z apelem o jak najdokładniejsze sprecyzowanie postanowień dekretu o ochronie hodowli drogą opracowania odpowiedniej interpretacji punktów dotyczących ochrony pogłowia bydlęcego.

III. Walne Zebranie Członków Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Warszawsko-Białostockiej wzywa wszystkich członków Izby do wzięcia jak najczynniejszego udziału w walce z alkoholizmem.

V. Walne Zebranie O.I.L.W.W.B. wzywa wszystkich Kolegów pracujących w terenie, aby nad słuchaczami uczelni weterynaryjnych, przydzielonymi do nich na praktyki wakacyjne lub biorącymi udział w masowych akcjach szczepień roztoczyli jak najgorętszą opieką naukową, moralną, a w miarę możności i materialną.

Wnioski Zarządu uchwalono jednogłośnie.

Pkt. 10 Sekretarz Izby w imieniu Zarządu zgłasza wniosek o przyjęcie regulaminu wewnętrznego Izby w brzmieniu podanym przez Naczelną Izbę Lekarsko-Wet. w postaci regulaminu ramowego z uzupełnieniami dotyczącymi specjalnie Okręgowej Izby Lekarsko-Wet. Warszawsko-Białostockiej, a mianowicie:

ROZDZIAŁ I

§ 2 Okręgowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna Warszawsko-Białostocka jest organem samorządu lekarzy wet. stosownie do art. 1 dekretu o izbach.

§ 3 Izba Lekarsko-Weterynaryjna Warszawsko-Białostocka jest osobą prawną.

§ 4 Działalność Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Warszawsko-Białostockiej obejmuje stosownie do Zarządzenia Ministra Rolnictwa i R.R. z dn. 15 grudnia 1947 r. Nr. Wet. (1—III—5) 3 województwa: m. st. Warszawę, województwo warszawskie, białostockie.

Siedzibą Izby jest Warszawa. Językiem urzędowym jest język polski.

§ 6 Izba posiada prawo używania pieczęci według wzoru zatwierdzonego Zarządzeniem Ministra Rolnictwa i R.R. z dn. 21.VIII.1947 roku Nr. Wet: (1-III/5/2).

zawierającej godło państwowe i napis „Okręgowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna w Warszawie".

ROZDZIAŁ II

§ 9 Członkami Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Warszawsko-Białostockiej są wszyscy lekarze weterynaryjni wymienieni w § 5 rozporządzenia o izbach, zamieszkali na terenie województw. m. st: Warszawy, woj. warszawskiego i białostockiego, którzy mają stałe itd.

§ 15 Członkowie Izby Lekarsko-Weterynaryjnej wykonujący czasowo praktykę lekarsko-weterynaryjną na terenie Izby Okręgowej Warszawsko-Białostockiej winni uzyskać na to zgodę Zarządu Izby oraz winni stosować się do przepisów obowiązujących na jej terenie.

§ 48 pkt. 17 pkt b

opuścili na stałe teren działalności Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Warszawsko-Białostockiej.

ROZDZIAŁ VIII POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 80. Niniejszy regulamin Okręgowej Izgy Lekarsko-Weterynaryjnej Warszawsko-Białostockiej przyjęty na Walnym Zgromadzeniu Członków Izby w dniu 27.II.49 obowiązuje na terenie Okręgowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej Warszawsko-Białostockiej od dnia jego uchwalenia jako regulamin ramowy. Tym samym traci moc obowiązującą dotychczasowy regulamin wewnętrzny Okręgowej Izby Lekarsko-Weteryinaryjnej Warszawsko-Białostockiej uchwalony przez Walne Zgromadzenie członków Izby w dniu 26 maja 1946 roku.

Wszelkie dodatkowe przepisy mające na celu usprawnienie działalności i wewnętrznego toku pracy Izby mają być włączone.

Regulamin wewnętrzny z proponowanymi uzupełnieniami został uchwalony jednogłośnie.

Pkt. 11 Prof. Dr. H. Szwejkowski proponuje, aby odczytać z nowoprzyjętego regulaminu przepisy dotyczące sposobu wyborów do władz Izby, jednocześnie zgodnie z nowym regulaminem, zgłasza imieniem ustępującego Zarządu, listę kandydatów do nowych władz Izby. Lista ta przedstawia się następująco (w załączniku).

Odnośne ustępy regulaminu odczytano, po czym przewodniczący zapytuje czy nie ma nowych zgłoszeń kandydatów do władz Izby. Kol. Rowicki stawia wniosek o przedłużenie kadencji ustępującego Zarządu. Przewodniczący uchyla wniosek, jako niezgodny z regulaminem i wobec braku zgłoszeń ogłasza zamknięcie listy kandydatów. Kol. M. Mika prosi o skreślenie go z listy kandydatów do Zarządu Izby. Przewodniczący wyjaśnia, że wobec zamknięcia listy, prośba ta jest nieaktualna.

Do komisji skrutacyjnej powołano kolegów: Szczypiorskiego Stanisława, Zawidzkiego Jana i Rostkowskiego Tadeusza.

Przewodniczący zarządza przerwę w celu przeprowadzenia głosowania.

W głosowaniu tajnym kartkami, w/g listy odczytanej przez sekretarza Izby złożono 72 głosy. Po dokonanym obliczeniu głosów Przewodniczący ogłasza wyniki wyborów:

DO ZARZĄDU IZBY ZOSTALI WYBRANI:

1. Deryło Jan 72gł.	4. Mika Miecz. 72 gł.
2. Lejbrandt Eugen. 71 gł.	5. Wilczyński Mik. 72 gł.
3. Johann Rudolf 72 gł.	6. Twardowski E. 72 gł.
	7. Zgorzelski Z. 72 gł.

Zastępcy:

1. Krasnodębski Kaz. 72 gł.	5. Ponge-Kowalewska Henr. 72 gł.
2. Pluszyński Edward 71 gł.	6. Walczak Józef 72 gł.
3. Pruszyński Jerzy 71 gł.	7. Trojan Stan. 72 gł.
4. Preibisch Jerzy 72 gł.	

Komisja Rewizyjna:

Członkowie:	zastępcy:
1. Morawski Konst. 72 gł.	1. Fiedorowicz W. 72 gł.
2. Żebrowski Stefan 72 gł.	2. Pietraszewski P. 72 gł.
3. Nagórki Feliks 72 gł.	3. Kozankiewicz B. 72 gł

Delegaci do Nacz. Izby L. W.

1. Deryło Jan 72 gł.	1. Szczypiorski S. 72 gł.
2. Lejbrandt Eugen. 72 gł.	2. Didkowski B. 72 gł.
3. Mika Mieczysław 72 gł.	3. Walczak Józef 72 gł.
4. Pluszyński Edw. 72 gł.	4. Preibisch 72 gł.
5. Rostkowski Tad. 72 gł.	5. Jakowicki Cz. 72 gł.

Sąd Dyscyplinarny:

	zastępcy:
1. Bachurzewski K. 72 gł.	1. Brenda Stan. 72 gł.
2. Krysiak Kaz. 72 gł.	2. Goller Bog. 72 gł.
3. Kulczycki Józef 72 gł.	3. Hoppe Roman 72 gł.
4. Millak Konrad 72 gł.	4. Formański M. 72 gł.
5. Stryczniewicz J. 72 gł.	5. Juzwa Stan. 72 gł.
6. Szwejkowski H. 70 gł.	6. Kiszkiel Mir. 72 gł.
7. Wigocki Ludwik 70 gł.	7. Mazurek Wł. 72 gł.
8. Witek Karol 72 gł.	8. Stefaniak W. 72 gł.
9. Zawidzki Jan 72 gł.	9. Szpac Wład. 72 gł.
10. Zuberbier Jerzy 72 gł.	10. Witowski Cz. 72 gł.

Kol. Deryło w imieniu nowo-powołanych władz Izby składa podziękowanie za obdarzenie ich zaufaniem, a jednocześnie wyraża uznanie i podziękowanie ustępującemu Zarządowi za ofiarną pracę.

W odpowiedzi Prof. Dr. H Szwejkowski wyraża nadzieję, że prace nowego Zarządu potoczą się jeszcze sprawniej ze względu na obecność w nim kolegów wyróżniających się w naszym życiu zawodowym dużym uspołecznieniem.

Przewodniczący Prof. Dr St. Koeppe w imieniu członków Izby, składa serdeczne podziękowanie ustępującemu Zarządowi, a specjalnie Prezesowi, Profesorowi Dr-wi H. Szwejkowskiemu za ofiarną, owocną i pionierską pracę.

Pkt. 12 Wolne wnioski:

Kol. Koskowski stawia wniosek: Walne Zebranie wzywa Zarząd Izby do skorzystania z uprawnień w sprawie natychmiastowego ściągnięcia zaległych składek drogą egzekucji.

W głosowaniu wniosek upadł.

Walne Zebranie składa podziękowanie Przewodniczącemu za sprężyste prowadzenie obrad przez aklamację.

Zebranie ukończono o godz. 15-ej.

Sekretarz: — J. Piotrowski

Przewodniczący:
(—) Prof. Dr St. Koeppe

DZIAŁ URZĘDOWY DEP. WET. M. R. i R. R.

USTAWA

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o planowym rozmieszczeniu lekarzy weterynaryjnych. (D. U. R. P. z dnia 29.IV.1949. Nr. 25, poz. 178).

Art. 1. 1. W celu wykonania zadań w zakresie podniesienia hodowli zwierząt w ramach Narodowego Planu Gospodarczego, a w szczególności w celu zapewnienia w całym kraju należytej opieki lekarsko-weterynaryjnej nad zwierzętami gospodarskimi dzieli się obszar Państwa na rejony weterynaryjne o określonych normach ilościowych lekarzy weterynaryjnych.

2. Podział obszaru Państwa na rejony weterynaryjne, jak również liczbę lekarzy weterynaryjnych, dopuszczonych do wykonywania praktyki w tych rejonach, ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze zarządzeń, ogłaszanych w Monitorze Polskim.

Art. 2. 1. W rejonach, obsadzonych przez lekarzy weterynaryjnych w liczbie, odpowiadającej ustalonej normie, podejmowanie praktyki lekarskiej stałej lub czasowej przez innych lekarzy weterynaryjnych wymaga specjalnego zezwolenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych i może nastąpić jedynie dla celów dokształcania się lub z ważnych względów publicznych.

2. Jeżeli liczba lekarzy weterynaryjnych, wykonujących praktykę lekarską w danym rejonie, przekracza normę ilościową, przewidzianą dla tego rejonu, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może określonym lekarzom wyznaczyć do wykonywania praktyki lekarskiej inne rejony, w których liczba lekarzy nie dosięga normy ustalonej.

3. Ograniczeniom, przewidzianym w przepisach ust. 1 i 2, nie podlegają:

1) posłowie na Sejm;
2) osoby, pełniące czynną służbę wojskową;
3) profesorowie, zastępcy profesorów oraz kierownicy instytutów (zakładów) naukowo-badawczych;
4) docenci etatowi, pomocnicze siły naukowe szkół akademickich oraz pracownicy naukowi instytutów (zakładów) naukowo-badawczych, jeżeli ich władza służbowa wystąpi z zatwierdzonym przez właściwego ministra wnioskiem, stwierdzającym konieczność zatrudnienia tych osób na dotychczasowych stanowiskach;
5) pracownicy, wykonujący zadania państwowej służby weterynaryjnej w wojewódzkich władzach administracji ogólnej i we władzach naczelnych;
6) osoby, które przekroczyły 55 lat życia.

4. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przy wyznaczaniu lekarzom weterynaryjnym rejonów do wykonywania praktyki lekarskiej (ust. 2) winien w miarę możności brać pod uwagę dotychczasową ich pracę, kwalifikacje zawodowe, pracę społeczną, wiek, stosunki rodzinne i inne ważne okoliczności.

Art. 3. Przed wyznaczeniem lekarzowi weterynaryjnemu rejonu (art. 2 ust. 2) należy udzielić mu co najmniej dwumiesięcznego terminu w celu wskazania, które z rejonów o nie wypełnionych normach ilościowych najbardziej mu odpowiadają, przy czym należy umożliwić mu przejrzenie wykazu rejonów o nie wypełnionych normach ilościowych.

Art. 4. Lekarz weterynaryjny po upływie dwóch miesięcy od dnia doręczenia mu zarządzenia o wyznaczeniu rejonu traci prawo do wykonywania praktyki lekarskiej poza tym rejonem.

Art. 5. W miastach i osiedlach, w których wprowadzono publiczną gospodarkę lokalami, władze kwaterunkowe obowiązane są przydzielić lekarzowi weterynaryjnemu — przesiedlającemu się na skutek wyznaczenia mu rejonu — mieszkanie, odpowiadające jego potrzebom zawodowym i warunkom rodzinnym.

Art. 6. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych udziela przesiedlającemu się do wyznaczonego rejonu lekarzowi weterynaryjnemu zasiłku na koszty przesiedlenia się i urządzenia. Wysokość i warunki wypłaty zasiłku ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Atr. 1. Lekarze weterynaryjni obowiązani są w miarę potrzeby do pracy weterynaryjnej w administracji państwowej i w związkach samorządu terytorialnego w rejonach, w których wykonują swój zawód. Podjęcie takiej pracy przez lekarza weterynaryjnego, odbywającego czynną służbę wojskową, wymaga zgody władzy wojskowej.

2. Minister Rolnictwa i Refor Rolnych w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu — po zaciągnięciu opinii Komisji Centralnej Związków Zawodowych — ustali, ile godzin w ciągu dnia bądź w ciągu innego okresu czasu lekarze weterynaryjni obowiązani są do oznaczonej w ust. 1 pracy, jak również określi sposób powoływania do tej pracy, zasady ustalania wysokości wynagrodzenia i warunki tej pracy oraz przypadki zwolnień od obowiązku jej wykonania.

Art. 8. Lekarz weterynaryjny, który uchyla się od obowiązku pracy weterynaryjnej w administracji państwowej lub samorządzie terytorialnym, zostaje zawieszony przez wojewódzką władzę administracji ogólnej w prawie wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej.

Art. 9. 1. Lekarz weterynaryjny, który wykonuje praktykę wbrew przepisom niniejszej ustawy, podlega

karze aresztu do jednego miesiąca i grzywny do 50.000 złotych lub jednej z tych kar.

2. Do orzekania powołana jest powiatowa władza administracji ogólnej.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Skarbu oraz Administracji Publicznej.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J Cyrankiewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kocioł*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*
Minister Skarbu: *K.Dąbrowski*
Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

PISMO OKÓLNE DEP. WET. M. R. I R. R.

z dnia 27 czerwca 1949 r. Nr. W. Z. III-1/24

w sprawie przemysłowego tuczu trzody chlewnej.

W związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11.V 1949 r. w sprawie przemysłowego tuczu trzody chlewnej, Departament Weterynarii przesyła następujące uwagi dotyczące opieki weterynaryjnej.

1. P. G. R. i Centrala Mięsna—Okręgowe Zarządy winny omówić całość organizacji przemysłowego tuczu trzody chlewnej pod względem weterynaryjnym z naczelnikami Wydziałów Weterynarii wszystkich Urzędów Wojewódzkich (i Zarządów Miast Warszawy i Łodzi), a w szczególności sprawy:

a) wyznaczenia oddzielnych P. G. R. dla tuczu przemysłowego i oddzielnych dla hodowli świń ze względu na możliwość zawleczenia do tuczarń chorób zaraźliwych przez nabywanie świń z różnych źródeł oraz możliwości zawleczenia tych chorób przez skarmianie odpadków pokarmowych (kuchennych) lub rzeźniczych;

b) urządzania tuczarń przy ośrodkach przemysłowych względnie w miastach ze względu na łatwość i szybkość dostarczania odpadków, gdyż skarmienie odpadków, szczególnie w porze letniej, winno nastąpić w tym samym dniu. Dłuższe przetrzymywanie odpadków powoduje ich zakwaszenie i gnicie, co może spowodować u świń poważne schorzenia przewodu pokarmowego, a nawet zatrucia i w następstwie predysponować do wystąpienia chorób zaraźliwych;

c) odpadki rzeźnicze i pokarmowe winny być natychmiast po ich dostawie do tuczarni obowiązkowo poddawane co najmniej jednogodzinnemu gotowaniu.

2. Każda partia nowowprowadzonych do tuczarni świń winna być poddana co najmniej 4-tygodniowej obserwacji (pomór świń) w oddzielnych pomieszczeniach. Świnie te, o ile nie były szczepione przed załadowaniem do transportu — należy poddać szczepieniom ochronnym przeciw różycy surowicą, a po 10 dniach niezjadliwą kulturą różycową. Ponadto przed wprowadzeniem ich do właściwej tuczarni — świnie te winny być zaszczepione szczepionką p/pomorową z krystalicznym fioletem. W wypadku wystąpienia objawów choroby zaraźliwej w czasie obserwacji — świń tych przed zlikwidowaniem danej choroby nie wolno wprowadzać do właściwej tuczarni.

3. P. G. R. i Centrala Mięsna — Zarządy Okręgowe winny polecić administratorom tuczarń umówienie lekarzy weterynaryjnych do opieki weterynaryjnej nad poszczególnymi tuczarniami.

Jednocześnie Departament Weterynarii prosi o spowodowanie zawiadomienia o powyższym Zarząd Centralny P. G. R. i Centralę Mięsną.

Dyrektor Departamentu
(—) Dr. Krauss Stanisław

INSTRUKCJA DEP. WET. M. R. I R. R.

z dnia 1 lipca 1949 r. Nr. W. Z. III-4/52

w sprawie szczepienia przeciw wściekliźnie zwierząt użytkowych.

1. Wszystkie gatunki zwierząt winny być natychmiast i w terminie nie dłuższym niż 14 dni po stwierdzeniu pogryzienia przez wściekłego lub podejrzanego o wściekliznę psa lub inne zwierzę poddane szczepieniom leczniczym w ciągu kolejnych 7 dni.
2. Jednorazowo dawki dla poszczególnych gatunków zwierząt winny wynosić:
   a) dla koni i bydła rogatego 5 — 10 ccm
   b) dla świń 3 — 6 ccm
   c) dla małych przeżuwaczy 2 — 3 ccm
   d) dla psów 1 — 3 ccm
   e) dla kotów 0,5 — 1 ccm.
3. Miejscem injekcji u koni i bydła jest górna okolica szyi, u małych przeżuwaczy i psów okolica przedłopatkowa, u kotów okolica karku, u świń okolica fałdu kolanowego po wewnętrznej stronie uda oraz za uchem (naprzemian). U wszystkich gatunków zwierząt wszystkie injekcje winny być wykonane podskórnie.
4. Opłata za 1 cm szczepionki w 1949 r. wynosi 20 zł.

Naczelnik Wydziału
(—) K. Bachurzewski

PISMO OKÓLNE DEP. WET. M. R. I R. R.

z dnia 28 lipca 1949 r.

w sprawie znakowania trzody chlewnej.

Według doniesienia Wojewódzkiego Oddziału Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych we Wrocławiu (z dn. 6.VII 1949 r. Nr II Ub-7/49) „przodownik nie dopuścił do znakowania zwierząt w gromadzie, stwierdzając, że dezynfekcja samego znakownika nie daje gwarancji niezawleczenia zarazy, bowiem znakujący, przechodząc od zagrody do zagrody, roznosi na butach fekalie“) oraz, że „lekarz wet. w Wałbrzychu uznał, że obawy te są słuszne, wstrzymał więc na zarządzenie Starosty znakowanie nierogacizny w powiecie do czasu wydania zarządzeń i środków.... dających pełną gwarancję, że znakowanie nie spowoduje roznoszenia chorób zakaźnych“.

Ministerstwo prosi o niezwłoczne anulowanie zarządzenia wstrzymującego znakowanie świń i wyjaśnia, co następuje:

Dopilnowanie zachowania warunków weterynaryjnych przy znakowaniu świń należy do służby weterynaryjnej i słusznie interesował się tą sprawą weterynaryjny przodownik gromadzki. Obostrzanie jednak warunków weterynaryjnych dla znakowania świń przy braku podstaw ustawowych jest niedozwolone, a działanie hamujące akcję znakowania jest niedopuszczalne.

Sposoby oczyszczania i odkażania znakowników, mające zastosowanie w obecnej akcji znakowania świń zostały przez Ministerstwo podane do wiadomości, a kontrolowanie oczyszczania i odkażania znakownika jest zalecane.

Zalecane jest również dopilnowanie przez służbę wet. (w szczególności przez przodowników weter.), aby osoby przeprowadzające znakowanie świń, nie miały wstępu do zagród zapowietrzonych lub zagrożonych, co do których według zarządzenia powiatowego lekarza wet. wstęp jest wzbroniony.

Wstępowanie do zagród, a również do pomieszczeń dla świń, wolnych od chorób zaraźliwych, nie jest zabronione osobom przeprowadzającym znakowanie świń.

Osoby te jednak winny w zasadzie dążyć do wykonywania znakowania na terenie czystym bez wchodzenia do pomieszczenia dla świń i stale dbać o czystość rąk, obuwia i ubrania.

Służba wet. winna obserwować wykonywanie znakowania świń, a w wypadku zauważonych wykroczeń przeciwko przepisom weterynaryjnym lub zasadom postępowania, winna zwracać uwagę lub żądać od właściwych władz usunięcia nieodpowiednich osób od akcji znakowania świń.

Dyrektor Departamentu
— *Dr. St. Krauss*

INSTRUKCJA

z dnia 8 sierpnia 1949 r.

w sprawie przeprowadzenia malleinizacji podskórnej u zwierząt jednokopytowych, oceny wyników i postępowania.

1) Malleinizacji podskórnej podlegają zwierzęta jednokopytowe, u których malleinizacja wśródskórno-powiekowa oraz sensibilizacja nie dały ostatecznego rozpoznania nosacizny.

2) Podskórną malleinizację należy przeprowadzić najwcześniej po upływie 42 dni od daty dokonania ostatniej malleinizacji.

3) Przed malleinizacją należy pobrać próbki krwi i przesłać je do zakładów jak następuje:

a) Do W. Z. H. W. w Katowicach — woj. śląsko-dąbrowskie i wrocławskie.

b) Do W. Z. H. W. w Krakowie — woj. kieleckie, krakowskie i rzeszowskie.

c) Do W. Z. H. W. w Lublinie — woj. białostockie, lubelskie, pomorskie, łódzkie, szczecińskie i m. Łódź.

4) Przed wykonaniem malleinizacji należy zwierzęta pozostawić w spokoju na przeciąg 2-ch dni. Przez ten czas należy mierzyć ciepłotę ciała codzień rano, w południe i wieczorem. Jeżeli wahania ciepłoty wynoszą ponad 1° lub średnia ciepłota ciała przewyższa 38,5°, malleinizację podskórną należy odroczyć. Na dwie godziny przed rozpoczęciem mierzenia ciepłoty zwierząt nie należy poić. Ciepłotę należy u poszczególnych koni mierzyć, o ile to możliwe, tym samym termometrem.

5) Do malleinizacji koni należy używać wyłącznie malleiny produkowanej w P. I. W. w Puławach, przygotowanej w rozcieńczeniu 1:10 w dawce 2,5 cm^3. Zwierzętom bardziej wycieńczonym należy stosować dawkę nieco większą. Malleinę wstrzykuje się w tkankę podskórną w szyję, po uprzednim wystrzyżeniu sierści i odkażeniu skóry 30% spirytusem (denat.). Malleinizację podskórną należy przeprowadzić późnym wieczorem, aby następny dzień zużytkować do badań ciepłoty. Ciepłotę ciała mierzy się co trzy godziny po dokonaniu zastrzyku. Jeżeli ciepłota ciała do 24 godzin nie podnosi się, należy mierzyć ciepłotę co 3 godziny do 36 godzin po dokonaniu zastrzyku.

6) Przy malleinizacji podskórnej zwierząt jednokopytowych, o ile zwierzę jest dotknięte nosacizną, występują:

a) *podniesienie ciepłoty.* Podniesienie ciepłoty rozpoczyna się po upływie 4 — 8 godzin po dokonaniu zastrzyku, dochodzi do szczytu po 8 — 14 godzin i stopniowo pomiędzy 16 — 30 godzin wraca do normy, wykazując niekiedy w tym okresie dodatkowe wzniesienie.

b) *Odczyn organiczny,* przy którym występują: zwiększenie częstości tętna i oddechu, utrata apetytu, drżenie ciała, nastroszenie sierści, ogólna apatia, upadek sił itp.

c) *Odczyn lokalny:* w miejscu zastrzyku występuje obrzęk gorący, bolesny, różnej wielkości. Obrzęk taki trwa 2 — 3 dni.

OCENA WYNIKÓW

7) *Za odczyn dodatni należy uważać:*

a) Podniesienie ciepłoty o 2 i wyżej stopni przy równoczesnym wystąpieniu odczynu organicznego i lokalnego.

b) Podniesienie ciepłoty o 1,5^0 — 1,9^0 ,przy ciepłocie ciała od 39,5^0 do 39,9^0, przy wybitnym odczynie organicznym i lokalnym.

UWAGA: Sam odczyn lokalny bez równoczesnego podniesienia się ciepłoty i wystąpienia odczynu organicznego nie jest decydujący i nie należy go uważać za wynik dodatni.

8) *Za odczyn wątpliwy należy uważać:*

a) Podniesienie się ciepłoty o 1^0 do 1,9^0 przy braku lub słabych objawach odczynu organicznego lub lokalnego.

b) Zdarza się odczyn atypowy, przy którym ciepłota podnosi się szybko, nawet wysoko i szybko spada do normy (4 — 6 godzin).

9) *Za odczyn ujemny należy uważać:*
Podniesienie ciepłoty najwyżej o 1^0, jednak ciepłota nie powinna przekraczać 39^0 przy równoczesnym zupełnym braku odczynu organicznego i lokalnego.

POSTĘPOWANIE

1) Po otrzymaniu odczynu dodatniego lub wątpliwego bez względu na wynik badania krwi — zwierzę zabić.

2) Po otrzymanu odczynu ujemnego i wyniku badania krwi dodatniego lub wątpliwego zwierzę zabić.

3) Po otrzymaniu odczynu ujemnego i ujemnego wyniku badania krwi, zwierzę zwolnić.

PISMO OKÓLNE DEP. WET. M. R. I R. R.

z dnia 20 sierpnia 1949 r. Nr. W. Z. III-5/17

w sprawie zwalczania pomoru kur.

Celem zabezpieczenia drobiu (kury, indyki, perliczki) przed pomorem kur i umożliwienia zaszczepienia jak nawiększej ilości drobiu nie tylko w ośrodkach hodowli i na terenach zagrożonych pomorem, lecz na terenie całego kraju, która to akcja dotychczas jest przeprowadzana przez instruktorki hodowli drobiu, których ilość jest niewystarczająca i tym samym nie może być taka akcja przeprowadzana na skalę krajową, Ministerstwo wyraża zgodę na wciągnięcie do przeprowadzania takich szczepień również i gromadzkich przodowników weterynaryjnych.

W związku z tym Ministerstwo prosi Ob. Wojewodę o spowodowanie przeszkolenia teoretycznego i praktycznego gromadzkich przodowników weterynaryjnych przez powiatowych lekarzy wet. na odprawach urządzonych w tym celu przez referaty rolne Starostwa.

Po przeszkoleniu pow. instruktor hodowli drobiu wciągnie gromadzkich przodowników wet. jako ekipy do szczepień drobiu i zaopatrzy ich w instrukcję z dnia 7.II 1949 r. w sprawie organizacji szczepień, potrzebny sprzęt oraz środki odkażające. Opłaty za dokonywane szczepienia przez przodowników wet. określono w punkcie 6 w. w. instrukcji.

Równocześnie Ministerstwo prosi Ob. Wojewodę o spowodowanie by Ob. Ob. Starostowie nałożyli na gromadzkich przodowników weterynaryjnych obowiązek niezwłocznego zgłaszania przez nich o zachorowaniu drobiu w swoich gromadach oraz dopilnowania wykonania zarządzeń wydanych przez powiatowego lekarza wet. z powodu stwierdzenia pomoru kur.

O stwierdzeniu pomoru kur powiatowi lekarze wet. winni zawiadomić referaty rolne Starostwa, które niezwłocznie zorganizują szczepienia drobiu o ile takie nie były poprzednio przeprowadzane, względnie doszczepianie drobiu młodego.

Powyższe zarządzenie nie narusza w niczym przepisów §§ 383 — 396 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9.I 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167):

Minister
(—) *Stanisław Tkaczow*
Podsekretarz Stanu

INSTRUKCJA DEP. WET. M. R. I R. R.

z dnia 20 sierpnia 1949 r. Nr. W. Z. III-5/24

w sprawie zwalczania cholery drobiu.

Dane ogólne.

Cholerę drobiu wywołuje specjalny zarazek z grupy posocznicy krwiotocznej.

Głównym źródłem zarazka jest chory drób oraz pasza i napój zanieczyszczony jego wydzielinami, kałem i krwią.

Prócz tego zarazek może znajdować się w postaci niezjadliwej lub nawet zjadliwej u tzw. nosicieli tj. sztuk poza tym zupełnie zdrowych.

W razie osłabienia odporności ogólnej ustroju (transport, wilgoć, zimno, nieodpowiednie pomieszczenie, niedostateczna pod względem ilościowym karma, nagłe zmiany żywienia, choroby pasożytnicze i inne) — zarazki te mogą spowodować ostry wybuch cholery drobiu i w rezultacie masowe padanie.

Szerzeniu się choroby specjalnie sprzyjają: handel domokrążny, handel drobiem chorym dobitym lub padłym, wyrzucanie sztuk padłych i odpadków poubojowych na śmietniska dostępne dla drobiu oraz przetrzymywanie drobiu w zarażonych i nieodkażonych pomieszczeniach.

Cholera drobiu występuje na terenie całego kraju i wrażliwe na nią są wszystkie gatunki ptactwa domowego i dzikiego.

Ponieważ pierwsze wypadki padania są trudne do odróżnienia od pomoru, paratyfusu i zatruć przeto należy w każdym wypadku wystąpienia schorzeń u drobiu zgłosić o tym najbliższemu lekarzowi weterynarii dostarczając równocześnie 1 — 2 padłe sztuki w całości do zbadania. Dla przyśpieszenia rozpoznania wskazane jest prócz tego wysłanie 1-ej sztuki padłej należycie opakowanej gońcem lub pocztą—ekspresem, do najbliższego W. Z. H. W. załączając dokładny przebieg choroby w zagrodzie.

Śmiertelność przy cholerze drobiu waha się w granicach do 90%.

Zwalczanie cholery drobiu w gospodarstwach zapowietrzonych należy do obowiązków lekarza weterynaryjnego.

Zapobieganie w gospodarstwach zdrowych.

Dla zapobiegnięcia zawleczeniu i rozprzestrzenianiu cholery drobiu należy drób do chowu i tuczarń zakupywać wyłącznie w gospodarstwach znanych z okolic wolnych od chorób drobiu.

Nie należy dopuszczać do zagród i ośrodków hodowli drobiu osób zajmujących się zawodowo skupem drobiu.

Wszelki handel drobiem powinien odbywać się poza terenem gospodarstw.

Ponieważ drób przeznaczony do tuczarń ma specjalnie sprzyjające warunki zakażenia się cholerą drobiu nie wolno drobiu z tuczarń i pojazdów dowożących drób do tuczarń wymieniać ani sprzedawać do dalszego chowu bez każdorazowego zezwolenia władz.

Specjalny nacisk należy położyć na zapewnienie ośrodkom hodowli drobiu możliwie jak najlepszych warunków higienicznych i odżywienia.

Na terenach, gdzie zdarzają się wybuchy choroby zaleca się dwa razy rocznie tj. na wiosnę i w jesieni masowe szczepienia drobiu szczepionką zabitą przeciwko cholerze w dawkach podanych przez zakład produkujący szczepionki.

Szczepienia mogą przeprowadzać lekarze weterynaryjni oraz przeszkolone w tym celu siły pomocnicze.

Zwalczanie cholery drobiu w gospodarstwach zapowietrzonych.

a) *W gospodarstwach małych*, gdzie drób styka się z sobą należy dla szybkiego zlikwidowania ogniska zarazy wybić zarówno sztuki chore, jak i podejrzane o zarażenie się.

Przed wprowadzeniem nowego drobiu należy w zagrodzie przeprowadzić dokładne oczyszczenie i odkażenie według wskazówek lekarza weterynaryjnego.

b) *W ośrodkach hodowli drobiu*, gdzie poszczególne oddziały nie stykają się bezpośrednio należy przede wszystkim drób z oddziałów zdrowych usunąć z pod niebezpieczeństwa zarażenia się:

bądź przez przeniesienie na inny teren,

bądź przez wybicie drobiu z oddziałów zakażonych i dokładne odkażenie wszystkich możliwych zbiorników zarazka,

bądź wreszcie przez rzeczywiste i zupełne odseperowanie od zetknięcia się bezpośredniego i pośredniego z oddziałami zakażonymi (oddzielna obsługa, oddzielne wejścia, oddzielne narzędzia).

Jednocześnie drób w oddziałach wolnych od cholery drobiu należy zaszczepić czynno-biernie surowicą i szczepionką, a następnie samą szczepionką względnie w razie braku surowicy od razu samą szczepionką w/g wskazówek instrukcji zakładu produkującego szczepionkę, dołączonej do każdej wysyłki szczepionki.

c) *W tuczarniach drobiu* należy postępować podobnie jak w punkcie b), należy kłaść nacisk głównie na wybijanie wszystkich sztuk podejrzanych o zarażenie się, gdyż ze względu na krótki okres przebywania drobiu w tuczarni i uzyskiwania odporności dopiero w 14 dni po szczepieniu — szczepienie jest niecelowe.

d) *Szczepienie lecznicze.* Szczepienie lecznicze sztuk chorych surowicą przeciw cholerze drobiu nie daje pozytywnych wyników.

Ogólne zasady przy zwalczaniu cholery drobiu.

Zwalczanie cholery drobiu w skupiskach zapowietrzonych cholerą drobiu należy oprzeć:

1. Na podniesieniu nieswoistej odporności organizmu przez zapewnienie mu jak najlepszych warunków higienicznych i pokarmowych (suche i ciepłe pomieszczenie, światło, wentylacja, zdrowa, pełnowartościowa, bogata w witaminy pasza, zastrzyki witaminy D.

2. Na izolacji ogniska zakażenia oraz dokładnej dezynfekcji pewnie działającymi środkami odkażającymi. W tym celu należy:

a) wybijać wszystkie sztuki chore i usuwać nieszkodliwie, najlepiej przez spalenie: sztuki padłe, krew, wydaliny, pióra i odpadki,

b) regularnie oczyszczać kurniki i wybiegi od kału,

c) jak najczęściej odkażać pomieszczenia, koryta i wybiegi 2% roztworem wapna chlorowanego, zawierającego 25% wolnego chloru, 0,2% kaporytem lub 5% roztworem kreoliny względnie lizolu,

d) karmę podawać tylko w karmidełkach chroniących ją od zanieczyszczenia kałem i często odkażać 0,5% roztworem wapna chlorowanego,

d) wodę podawać w poidłach chroniących ją od zanieczyszczenia kałem z dodaniem środków zabijających w wodzie zarazki np.: 0,1% kwasu salicylowego, 0,25% kwasu solnego stężonego.

Źródło nabycia szczepionki i surowicy.

Szczepionkę i surowicę przeciw cholerze drobiu można otrzymać w zakładach Biologiczno-Farmaceutycznych w Drwalewie, adres dla listów: Drwalew, poczta Chynów, powiat Grójec — adres dla depesz — Biodrwalew — Grójec.

Uwaga:

Zasady powyższej instrukcji nie naruszają w niczym rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9.I 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 673).

PISMO OKÓLNE DEP. WET. M. R. I R. R.

z dnia 24 sierpnia 1949 r. Nr W. Z. III-10/45

w sprawie odszkodowań.

Ministerstwo komunikuje, że od czasu utworzenia Centralnego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych posiadającego formalnie odrębną osobowość prawną (patrz Monitor Polski Nr A—19, poz. 286) sprawy odszkodowań względnie zapomóg za wywłaszczone, zabite z urzędu lub padłe na skutek choroby zaraźliwej zwierzęta, stanowiące własność P. G. R., winny być załatwiane w trybie przepisów rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673).

V-Dyrektor Departamentu
(—) Bida Władysław

PISMO OKÓLNE DEPARTAMENTU WETERYNARII M. R. I R. R.

z dnia 23 września 1949 r. Nr W. Z. III—14/82.

w sprawie głowicy indyków.

W okręgach P. G. R. Gdańsk, Bydgoszcz i Ziemia Lubuska pojawiła się choroba zaraźliwa indyków importowanych z Anglii — zaraza indycza — sinuisitis infectiosa, wywoływana przez zarazek przesączalny.

Ministerstwo prosi o zwrócenie uwagi lekarzom wet. tamt. terenu na konieczność notowania wypadków wystąpienia tej choroby i komunikowanie o nich Wydziałowi Weterynarii Urzędu Wojewódzkiego.

W wypadku stwierdzenia tej choroby należy celem przeciwstawienia się rozwlekaniu zarazy zarządzać:

a) izolację chorych indyków,

b) niszczenie padłych indyków i odchodów chorych indyków (najlepiej przez spalenie) oraz

c) oczyszczanie i odkażanie pomieszczeń dla indyków i obejścia zakażonego, a również zalecać zadawanie jeszcze zdrowym indykom sulfamidów w łyżeczce przez okres 3—4 dni w ilości ok. ½ grama na sztukę i dobę w proszku lub tabletkach. (Najskuteczniej ma działać sulfatiasol wzgl. cibasol).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) Dr St. Krauss

POUCZENIE

o chorobie zaraźliwej indyków Coryza infectiosa gallinarum albo Sinuisitis infectiosa (głowica), jest to zakaźna i zaraźliwa choroba indyków, wywołana przez virus przy współudziale haemophilus (bacillus) gallinarum

W krajach anglosaskich występuje enzootycznie o dużej śmiertelności — w ostrych przypadkach 70—80, w chronicznych do 50% śmiertelności.

W Polsce zanotowano sporadyczne wypadki wśród sztuk importowanych.

Sam wirus wywołuje przekrwienie błon śluzowych oraz nieznaczny wypływ i gromadzenie się niewielkich ilości ropnego śluzu w jamach i zatokach głowy.

Haemophilus gallinarum powoduje występowanie wypociny o charakterze bardziej ropnym, często serowaciejącej, gromadzącej się podobnie jak przy dyfterii u kur w zatoce podoczodołowej (sinus infraorbitalis) i wówczas choroba przebiega chronicznie, trwając 2—4 tygodnie.

Nie jest wykluczone, że virus sinuistis infectiosae jest tylko odmiennym szczepem virusa dyfterii kur.

Zakażenie virusem sinuisitis infectiosa ma występować przez jaja wylęgowe oraz przy bezpośrednim kontakcie sztuk chorych ze zdrowymi. Choroba występuje najczęściej na wiosnę. Okres inkubacyjny nie jest dokładnie znany. Przy zakażeniu sztucznym wydzieliną z jam i zatok okres inkubacyjny trwa 3—9 dni.

Najbardziej charakterystyczne objawy choroby to duszność spowodowaną wypełnieniem jam i zatok głowy wydzieliną śluzowo-ropną i zatkaniem otworów nosa (dzioba). Ptak oddycha z trudnością przy otwartym dziobie. W ostrych wypadkach prócz zupełnego braku apetytu i duszności brak innych objawów, przy czym indyki padają nagle w ciągu 1—3 dni. Czasem choroba przeciąga się do kilku tygodni, zatoki podoczodołowe obrzmiewają na skutek wypełnienia nierzadko zserowaciałą ropą — podobnie jak przy dyfterii kur.

Pomyślne wyniki leczenia uzyskiwano przy wstrzykiwaniu wprost do sinus infraorbitalis zawiesiny sulfanilamidu w tranie lub sulfameraziny (25%) w ilości kilku kropel kilkakrotnie.

Chirurgiczne usuwanie wypociny serowatej z sinus infraorbitalis jest wskazane.

Zadawanie sulfamidów, zwłaszcza sulfapyridyny w ilości 0,2—0,5 codziennie przez kilka dni tak jak i przy innych zaraźliwych chorobach (np. enteritis infectiosa, pullorosis) daje dobre wyniki.

PISMO OKOLNE DEP. WET. M. R. I R. R.

z dnia 28 września 1949 r. Nr W. L. I-9/23

w sprawie opłat za pobieranie spermy i mleka do badania.

Ministerstwo podaje do wiadomości, że należność za pobieranie spermy należy obliczać według taryfy P. I. W. zatwierdzonej przez Ministerstwo dnia 31.III 1949 r. za Nr W. L. I.-12/3:

1. za pobieranie spermy od buhaja — 500 zł.
2. za pobieranie spermy od ogiera — 750 zł.

Za pobieranie mleka do badania należy obliczać według p. 16, 17 i 18 taryfy opłat za leczenie w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt Nr W. L. I-5/11 z dnia 30.XII 1948 r. (Dz. Urz. Min. Rol. i R. R. Nr 6, poz. 22).

Powyższe stawki stosują się tylko dla państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt.

Wykaz

Państwowych Zakładów Leczniczych dla Zwierząt oraz przyjętych w nich pacjentów (chorych zwierząt) od dnia 1.V do dnia 31.V 1949 r.

L. p.	Województwo	Zakłady lecznicze			Ilość pacjentów	Uwagi
		lecznica	przychodnia	punkty		
1	Białostockie	10	—	—	3.134	
2	Gdańskie	12	6	—	5.281	
3	Kieleckie	3	7	13	1.700	
4	Krakowskie	11	30	—	5.588	
5	Lubelskie	18	4	1	6.284	
6	Łódzkie	8	13	3	9.112	
7	Olsztyńskie	12	—	—	3.678	
8	Pomorskie	10	1	—	2.887	
9	Poznańskie	35	5	30	30.678	
10	Rzeszowskie	12	3	13	3.175	
11	Szczecińskie	24	11	—	8.857	
12	Śl. Dąbrowskie	17	1	10	6.216	
13	Warszawskie	13	7	1	4.948	
14	Wrocławskie	50	9	4	18.709	
15	m. Łódź	1	1	—	1.210	
	Razem	236	98	75	111.457	

Wykaz

Państwowych Zakładów Leczniczych dla Zwierząt oraz przyjętych w nich pacjentów (chorych zwierząt) od dnia 1.VII do dnia 31.VII 1949 r.

L. p.	Województwo	Zakłady lecznicze			Ilość pacjentów	Uwagi
		lecznica	przychodnia	punkty	lipiec	
1	Białostock e	10	—	—	4 196	
2	Gdańskie	12	7	—	26 763	
3	Kieleckie	3	7	25	6.480	
4	Krakowskie	11	33	2	7.117	
5	Lubelskie	19	6	2	10 405	
6	Łódzkie	10	10	6	20 641	
7	Olsztyńskie	12	—	11	6 142	
8	Pomorskie	10	17	—	8,176	
9	Poznańskie	35	6	45	73.164	
10	Rzeszowskie	12	5	12	4.314	
11	Szczecińskie	25	11	—	27.065	
12	Śl. Dąbrowskie	17	3	20	12.986	
13	Warszawskie	9	7	25	14.864	
14	Wrocławskie	57	9	2	51.839	
15	m. Łódź	1	1	—	1.119	
	Razem	243	122	59	275271	
	Ogółem		515			

Wykaz

Państwowych Zakładów Leczniczych dla Zwierząt oraz przyjętych w nich pacjentów (chorych zwierząt) od dnia 1.VIII do dnia 31.VIII 1949 r.

L. p.	Województwo	Zakłady lecznicze			Ilość pacjentów	Uwagi
		lecznica	przychodnia	punkty	sierpień	
1	Białostockie	10	4	—	8.153	
2	Gdańskio	13	10	—	13.173	
3	Kieleckie	3	12	20	8.827	
4	Krakowskie	12	31	4	7.907	
5	Lnbelskie	22	9	2	21.483	
6	Łódzkie	11	12	11	26.782	
7	Olsztyńskie	12	—	12	13.872	
8	Pomorskie	9	23	—	9.018	
9	Poznańskie	35	7	50	72.961	
10	Rzeszowskie	12	7	12	9.943	
11	Szczecińskie	25	9	2	15.767	
12	Śl. Dąbrowskie	15	4	23	13.076	
13	Warszawskie	9	9	46	42.378	
14	Wrocławskie	54	9	2	33.588	
15	m. Łódź	1	1	—	891	
	Razem	246	147	184	297819	
	Ogółem		577			

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych podaje do wiadomości zestawienie nazwisk lekarzy wet.. którzy figurowali w „Spisie lekarzy wet. w Rzeczypospolitej Polskiej" ogłoszonym w marcu 1939 r., a nie poddali się rejestracji po wojnie.

Jednocześnie Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zwraca się z prośbą o nadesłanie do Departamentu Weterynarii informacji dotyczących miejsca pobytu, względnie daty i okoliczności zgonu osób wymienionych w zestawieniu.

Informacje te potrzebne są Departamentowi Weterynarii celem ustalenia wojennych strat osobowych służby wet.

1. Adamowicz Czesław, rok ur. 1885, dyplom lek. wet. z roku 1910 — Dorpat
2. Adamowicz Franciszek, rok ur. 1869, dyplom lek. wet. z r. 1900 — Warszawa
3. Dr Adamy Ernest, rok ur. 1886, dyplom lek. wet. z r. 1912 — Berlin
4. Alakrytski Aleksander, rok ur. 1884, dyplom lek. wet. z r. 1915 — Charków
5. Albrecht Roman, rok ur. 1879, dyplom lek. wet. z r. 1903 — Lwów
6. Aleksander Tadeusz, rok ur. 1897, dyplom lek. wet. z r. 1927 — Lwów
7. Aleksandrowicz Jerzy, rok ur. 1892, dyplom lek. wet. z r. 1918 — Charków
8. Almer Mendel, rok ur. 1890, dyplom lek. wet. z r. 1920 — Lwów
9. Andelman Artur, rok ur. 1900, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Warszawa
10. Prof. Dr Andryjewski Piotr, rok ur. 1880. dyplom lek. wet. z r. 1907 — Charków
11. Archangielski Eugeniusz, rok ur. 1894, dyplom lek. wet. z r. 1918 — Nowoczerkask
12. Arndt-Arendt Ludwik, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1936 — Warszawa
13. Artymowski Stefan, rok ur. 1904, dyplom lek. wet. z r. 1930 — Lwów
14. Auster Adolf, rok ur. 1898, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
15. Babiak Piotr, rok ur. 1891, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Lwów
16. Baczyński Adam, rok ur. 1876, dyplom lek. wet. z r. 1902 — Lwów
17. Baczyński Eugeniusz, rok ur. 1892, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
18. Bakun Stanisław, rok ur. 1875, dyplom lek. wet. z r. 1901 — Dorpat
19. Balicki Artur, rok ur. 1900, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
20. Baumbauer Ludwik, rok ur. 1873, dyplom lek. wet. z r. 1897 — München, Hannower
21. Bandyra Eugeniusz, rok ur. 1887, dyplom lek. wet. z r. 1912 — Lwów
22. Bańkowski Jan, rok ur. 1889, dyplom lek. wet. z r. 1915 — Warszawa
23. Baranowicz Mieczysław, rok ur. 1872, dyplom lek. wet. z r. 1895 — Dorpat
24. Baranowski Roman, rok ur. 1905, dyplom lek wet. z r. 1933 — Lwów
25. Barber Otton, rok ur. 1895, dyplom lek. wet. z r. 1920 — Wiedeń
26. Bardach Leon, rok ur. 1891, dyplom lek. wet. z r. 1922 — Lwów
27. Bardach Zacharjasz, rok ur. 1863, dyplom lek. wet. z r. 1886 — Lwów
28. Bardak Mikita, rok ur. 1909, dyplom lek. wet. z r. 1935 — Lwów
29. Bartnik Edmund, rok ur. 1897, dyplom lek. wet. z r. 1930 — Warszawa
30. Bartoszewski Wacław, rok ur. 1883, dyplom lek. wet. z r. 1909 — Dorpat
31. Barzykowski Stanisław, rok ur. 1887, dyplom lek. wet. z r. 1918 — Lwów
32. Basarab Emilian, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. z r. 1935 — Lwów
33. Bazar Antoni, rok ur. 1898, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Brno
34. Bazylczuk Wiktor, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1936 — Warszawa
35. Bąk Alojzy, rok ur. 1897, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Lwów
36. Bakker Adolf, rok ur. 1870, dyplom lek. wet. z r. 1893 — Kazań
37. Benewoleński Michał, rok ur. 1887, dyplom lek. we. z r. 1915 — Dorpat
38. Berger Franciszek, rok ur. 1888, dyplom lek. wet. z r. 1913 — Lwów
39. Bergman Józef, rok ur. 1866, dyplom lek. wet. z r. 1890 — Tartu (Estonia)
40. Bernacki Felicjan, rok ur. 1904, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
41. Betscher Francisszek, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1934 — Lwów
42. Beutcher Alfred, rok ur. 1889, dyplom lek. wet. z r. 1913 — Hannower
43. Bezuchły Leon, rok ur. 1872, dyplom lek. wet. z r. 1897 — Dorpat
44. Bialer Rebeka, rok ur. 1904, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Warszawa
45. Białoguski Grzegorz, rok ur. 1884, dyplom lek. wet. z r. 1897 — Dorpat
46. Białoskórski Jan, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Lwów
47. Białyj Włodzimierz, rok ur. 1901, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
48. Bielecki Jerzy, rok ur. 1891, dyplom lek. wet. z r. 1917 — Lwów
49. Bieńko Kazimierz, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Warszawa
50. Bigo Józef, rok ur. 1890, dyplom lek. wet. z r. 1922 — Lwów

51. Bilecki Włodzimierz, rok ur. 1895, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
52. Bilewicz Ludwik, rok ur. 1897, dyplom lek. wet. z r. 1927 — Lwów
53. Biliński Stanisław, rok ur. 1896, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
54. Binas Stefan, rok ur. 1894, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
55. Dr Bindel Leopold, rok ur. 1902, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
56. Blauzejd Jakób, rok ur. 1900, dyplom lek. wet. z r. 1925 — Warszawa
57. Blume Chrystian, rok ur. 1869, dyplom lek. wet. z r. 1890 — Hannower
58. Błażejewski Roman, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Warszawa
59. Błażewicz Paweł, rok ur. 1878, dyplom lek. wet. z r. 1905 — Charków
60. Bobiński Jerzy, rok ur. 1862, dyplom lek. wet. z r 1886 — Warszawa
61. Bobrowski Anastazy, rok ur. 1857, dyplom lek. wet. z r. 1881 — Dorpat
62. Bobrowski Brunon, rok ur. 1887, dyplom lek. wet. z r. 1914 — Warszawa
63. Bocheński Włodzimierz, rok ur. 1876, dyplom lek. wet. z r. 1902 — Charków
64. Boćkowski Mieczysław, rok ur. 1902, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Warszawa
65. Bodner Gotlieb Ernest, rok ur. 1874, dyplom lek. wet. z r. 1889 — Dorpat
66. Dr Boguliński Tadeusz, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. z r. 1930 — Lwów
67. Boguski Roman, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1936 — Lwów
68. Boguszewski Kazimierz, rok ur. 1900, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Warszawa
69. Bohaczewski Eugeniusz, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Lwów
70. Bohun Jerzy, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Lwów
71. Bornstejn Lipman, rok ur. 1857, dyplom lek. wet. z r. 1894 — Lwów
72. Borodajkiewicz Włodzimierz, rok ur. 1887, dyplom lek. wet. z r. 1911 — Lwów
73. Borys Marian, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1933 — Lwów
74. Dr Brandt Maksymilian, rok ur. 1886, dyplom lek. wet. z r. 1914 — Drezno
75. Braun Feliks, rok ur. 1889, dyplom lek. wet. z r. 1916 — Lwów
76. Braun Jan, rok ur. 1891, dyplom lek. wet. z r. 1915 — Warszawa
77. Brief Józef, rok ur. 1903, dyplom lek. wet. z r. 1930 — Lwów
78. Brik Michel, rok ur. 1887, dyplom lek. wet. z r. 1914—Warszawa
79. Briks Józef, ur. r. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1912 — Warszawa
80. Brokman Jerzy, rok ur. 1883, dyplom lek. wet. z r. 1912 — Warszawa
81. Bross Stefan, rok ur. 1897, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Lwów
82. Brusznicki Wiktor, rok ur. 1887, dyplom lek. wet. z r. 1913 — Warszawa
83. Brzeziński Józef, rok ur. 1850, dyplom lek. wet. z r. 1881 — Warszawa
84. Bublitz Hugon, rok ur. 1893, dyplom lek. wet. z r. 1920 — Hannower
85. Buchta Tadeusz, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1930 — Lwów
86. Buchta Józef, rok ur. 1898, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Lwów
87. Buchta Mieczysław, rok ur. 1898, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Lwów
88. Budziński Jan, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
89. Budzyń Julian, rok ur. 1909, dyplom lek. wet. z r. 1936 — Lwów
90. Dr Bublik Piotr, rok ur. 1911, dyplom lek. wet. z r. 1936 — Lwów
91. Burg Zygmunt, rok ur. 1911, dyplom lek. wet. z r. 1938 — Warszawa
92. Buxbaum Boruch, rok. ur. 1888, dyplom lek. wet. z r. 1923 — Lwów
93. Dr Busse Helmud, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1934 — Warszawa
94. Bystron Marian, rok ur. 1912, dyplom lek. wet. z r. 1938 — Warszawa
95. Caregradzki Paweł, rok ur. 1890, dyplom lek. wet. z r. 1916 — Charków
96. Cegielski Józef, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. lek. wet. 1916 — Charków
97. Cegłowski Józef, rok ur. 1882, dyplom lek. wet. z r. 1909 — Charków
98. Cembrowicz Hieronim, rok ur. 1908, dyplom lek. wet. z r. 1935 — Warszawa
99. Dr Cerkowny Aleksander, rok ur. 1898, dyplom lek wet. z r. 1927 — Brno
100. Chamajdis Berl, rok ur. 1896, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Lwów
101. Chanopel Stanisław, rok ur. 1896, dyplom lek wet. z r. 1929 — Lwów
102. Childebrand Albert, rok ur. 1912, dyplom lek. wet. z r. 1937 — Warszawa
103. Chochar Kazimierz, rok ur. 1896, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Warszawa
104. Chodnik Karol, rok ur. 1912, dyplom lek. wet. z roku 1936 — Lwów
105. Chodorowski Bronisław, rok ur. 1896, dyplom lek. wet. z r. 1922 — Lwów
106. Cholewiński Jan, rok ur. 1878, dyplom lek. wet. z r. 1904 — Warszawa
107. Chorwiński Józef, rok ur. 1908, dyplom lek. wet. z r. 1936 — Warszawa
108. Chotiner Eleazar, rok ur. 1862, dyplom lek. wet. z r. 1890 — Lwów
109. Chromcewicz Aleksander, rok ur. 1886, dyplom lek. wet. z r. 1912 — Lwów
110. Chrzanowski Andrzej, rok ur. 1904, dyplom lek. wet. z r. 1933 — Warszawa
111. Chudzicki Nikodem, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. z r. 1938 — Warszawa
112. Cieślowski Teofil, rok ur. 1909, dyplom lek. wet. z r. 1937 — Warszawa

113. Cwirinkało Stefan, rok ur. 1910, dyplom lek. wet- z r. 1936 — Lwów
114. Czajkowski Jerzy, rok ur. 1909, dyplom lek. wet. z r. 1936 Lwów
115. Czajkowski Stefan, rok ur. 1891, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
116. Czarnocki Witold, rok ur. 1893, dyplom lek. wet. 1919 — Nowoczerkask
117. Czechut Bohdan, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Lwów
118. Dr Czekotowski Eugeniusz, rok ur. 1893, dyplom lek. wet. z r. 1919 — Nowoczerkask
119. Czerwiakowski Aleksander, rok ur. 1881, dyplom lek. wet. z r. 1908 — Dorpat
120. Czop Henryk, ur. r. 1895, dyplom lek. ket. z r. 1924 — Brno
121. Czornij Feliks, rok ur. 1896, dyplom lek. wet. z r. 1930 — Lwów
122. Czubaty Włodzimierz, rok ur. 1871, dyplom lek. wet. z r. 1899 — Lwów
123. Czubernat Jan, rok ur. 1891, dyplom lek. wet. z r. 1922 — Lwów
124. Czuchman Mikołaj, rok ur. 1869, dyplom lek. wet. z r. 1895 — Lwów
125. Dr Czudek Jerzy, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1934 — Berno
126. Czuszak Grzegorz, rok ur. 1895, dyplom lek. wet. z r. 1928 — Lwów
127. Dawidowicz Nestor, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1935 — Lwów
128. Dr Davis Ulrich, rok ur. 1882, dyplom lek. wet. z r. 1906 — Berlin
129. Dąbrowski Bolesław, rok ur. 1865, dyplom lek. wet. z r. 1889 — Warszawa
130. Delis Paweł, rok ur. 1898, dyplom lek. wet. z r. 1924 — Berlin
131. Demciuch Leon, rok ur. 1901, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Lwów
132. Demerer Artur, rok ur. 1900, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
133. Deresz Mikołaj, rok ur. 1886, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
134. Dr Deszberg Kazimierz, rok ur. 1875, dyplom lek wet. z r. 1899 — Lwów
135. Deutsch Heskel, rok ur. 1893, dyplom lek. wet. z r. 1922 — Warszawa
136. Dębowski Jan, rok ur. 1892, dyplom lek. wet. z r. 1922 — Lwów
137. Diament Szlama, rok ur. 1911, dyplom lek. wet. z r. 1933 — Warszawa
138. Dłużniewski Artur, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. 1933 — Warszawa
139. Dmitrijuk Eugeniusz, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Warszawa
140. Dmyszko Michał, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1934 — Lwów
141. Dobrzański Włodzimierz, rok ur. 1869, dyplom lek wet. z r. 1893 — Lwów
142. Dohłańczuk Kazimierz, rok ur. 1900, dyplom lek. wet. z r. 1929 — Lwów
143. Dom Bolesław, rok ur. 1911, dyplom lek. wet. z r. 1935 — Lwów
145. Dr Domański Edward, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1934 — Lwów
146. Dowbór Czesław, rok ur. 1874, dyplom lek. wet. z r. 1899 — Dorpat
147. Downarowicz Michał, rok ur. 1870, dyplom lek. wet. z r. 1894 — Dorpat
148. Drapalski Erazm, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. 1931 — Lwów
149. Dreszler Dionizy, rok ur. 1891, dyplom lek. wet. z r. 1919 — Berlin
150. Drozdowski Władysław, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. z r. 1933 — Warszawa
151. Drue Edward, rok ur. 1884, dyplom lek. wet. z r. 1914 — Dorpat
152. Duda Jan, rok ur. 1896, dyplom lek. wet. z r. 1932 — Warszawa
153. Dulemba Bolesław, rok ur. 1873, dyplom lek. wet. z r. 1898 — Lwów
154. Dulian Franciszek, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1937 — Lwów
155. Duszkiewicz Jan, rok ur. 1892, dyplom lek. wet. z r. 1922 — Lwów
156. Dutkiewicz Eustachy, rok ur. 1893, dyplom lek. wet. z r. 1928 — Lwów
157. Dutkiewicz Piotr, rok ur. 1905, dyplom lek. wet. z r. 1935 — Lwów
158. Dürstenfeld Henryk, rok ur. 1908, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
159. Duval Wacław, rok ur. 1892, dyplom lek. wet. z r. 1926 — Lwów
160. Dymowski Teofil, rok ur. 1856, dyplom lek. wet. z r. 1883 — Charków
161. Dzendzel Tadeusz, rok ur. 1901, dyplom lek. wet. z r. 1934 — Lwów
162. Dzięciołowski Stanisław, rok ur. 1862, dyplom lek. wet. z r. 1886 — Warszawa
163. Dziurzyński Teofil, rok ur. 1867, dyplom lek. wet. z r. 1892 — Lwów
164. Ehrlich Izaak, rok ur. 1909, dyplom lek. wet. z r. 1938 — Lwów
165. Eisen Alfred, rok ur. 1907, dyplom lek. wet. z r. 1939 — Lwów
166. Eisenberg Tobiasz, rok ur. 1906, dyplom lek. wet. z r. 1933 — Lwów
167. Engel Eugeniusz, rok ur. 1903, dyplom lek. wet. z r. 1927 — Lwów
168. Engel Szymon, rok ur. 1889, dyplom lek. wet. z r. 1931 — Lwów
169. Dr Engelhardt Friedrich, rok ur. 1886, dyplom lek. wet. z r. 1910 — Berlin
170. Evert Piotr, rok ur. 1879, dyplom lek. wet. z r. 1906 — Berlin
171. Fabiański Henryk, rok ur. 1874, dyplom lek. wet. z r. 1896 — Lwów
172. Falber Matiasz, rok ur. 1901, dyplom lek. wet. z r. 1930 — Lwów
173. Falk Chaim, rok ur. 1876, dyplom lek. wet. z r. 1899 — Lwów
174. Feller Benedykt, rok ur. 1909, dyplom lek. wet. z r. 1935 — Lwów
175. Fiebach Alfred, rok ur. 1877, dyplom lek. wet. z r. 1902 — Berlin *(d. c. n.)*

Druk. Nr. 5 „Czytelnik" — W-wa, Targowa 82 B-91980